

Nr. 2 – 2014
Side 131–316

NORSK LOVTIDEND

Avd. II

Regionale og lokale forskrifter mv.

Nr. 2
Utgitt 15. mai 2014

Innhold

		Side
Forskrifter		
2007		
Juni	19. Forskrift om åpen brenning og brenning av avfall i småovner, Flakstad (Nr. 1852).....	131
2009		
Juni	16. Forskrift om adgang til å føre tilsyn med familiebarnehager, Asker (Nr. 1922)	132
2011		
Juni	20. Forskrift for husholdningsavfall, Frogn (Nr. 1559).....	132
2012		
Des.	6. Forskrift for vann- og avløpsgebyrer, Tinn (Nr. 1470).....	135
Sept.	27. Forskrift om open brenning og brenning av avfall i småomnar, Bremanger (Nr. 1471).....	141
2013		
Sept.	10. Forskrift om open brenning og brenning av avfall i utendørs småomnar, Etne og Vindafjord (Nr. 1752).....	142
Aug.	29. Forskrift om båndtvang for hund, Søgne (Nr. 1753).....	143
Des.	17. Forskrift for vatn- og avlaupsgebyr, Stordal (Nr. 1754).....	145
Des.	19. Forskrift om vass- og avløpsgebyr i ÅLAV kommunane, Lærdal (Nr. 1755)	148
Des.	12. Forskrift om vann- og avløpsgebyrer, Storfjord (Nr. 1758).....	154
Nov.	4. Forskrift om påslipp av olje-, fettholdig- og/eller industrielt avløpsvann til offentlig avløpsnett, Aurskog-Høland (Nr. 1760)	159
Juni	13. Forskrift for tømning av private septiktanker/slamavskillere, Gran (Nr. 1761).....	163
Juni	13. Forskrift for renovasjon og slamtømming i kommuner tilsluttet Avfallsservice AS, Lyngen (Nr. 1763).....	165
2014		
Feb.	15. Forskrift om tillatte vektorer og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Aust-Agder), Aust-Agder (Nr. 219).....	170
Feb.	15. Forskrift om tillatte vektorer og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Vest-Agder), Vest-Agder (Nr. 220)	171
Feb.	15. Forskrift om tillatte vektorer og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Telemark), Telemark (Nr. 221).....	171
Feb.	15. Forskrift om tillatte vektorer og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Vestfold), Vestfold (Nr. 222).....	171
Feb.	15. Forskrift om tillatte vektorer og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Buskerud), Buskerud (Nr. 223).....	172
Feb.	21. Forskrift om stenging av et område utenfor Finnmark for fiske etter lodde, Finnmark (Nr. 226).....	173
Feb.	28. Forskrift om tillatte vektorer og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Møre og Romsdal), Møre og Romsdal (Nr. 231)	174
Jan.	27. Forskrift for likebehandling av kommunale og ikke-kommunale barnehager 2014, Verdal (Nr. 232).....	175
Feb.	24. Forskrift om adgang til jakt etter elg, rådyr og bever, Moss (Nr. 234)	177
Feb.	26. Forskrift om salgs- og skjenkebevillinger for alkohol, Storfjord (Nr. 235).....	177
Feb.	27. Forskrift om adgang til jakt etter elg, rådyr og bever, Råde (Nr. 236)	180
Feb.	25. Forskrift om åpningstider for serverings- og skjenkesteder i Bydel St. Hanshaugen, Oslo (Nr. 261).....	180
Mars	6. Forskrift om midlertidig åpning av et område i Vestfjorden (Henningsvær-området) for fiske med fartøy under 15 meter, Nordland (Nr. 262).....	182
Feb.	27. Forskrift om gebyr for dekning av utgifter forbundet med behandling av søknader om tillatelse til handel med fyrverkeri og gjennomføring av tilsyn, Råde (Nr. 282).....	183
Mars	5. Forskrift om bruk av motorfartøy på vatn og vassdrag, Orkdal (Nr. 283)	184
Mars	18. Forskrift om kommunal kontantstøtte, Spydeberg (Nr. 286)	184
Mars	20. Forskrift om tillatte vektorer og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger, Østfold (Nr. 287)	185
Feb.	11. Forskrift om jakt på hjortevilt, Trøgstad (Nr. 309)	185
Mars	17. Forskrift om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever, Bamble (Nr. 313).....	187
Mars	20. Forskrift om kontrollområde for å forebygge, begrense og bekjempe infeksjøs lakseanemi (ILA) hos akvakulturdyr, Kvænangen (Nr. 315).....	188

Mars	24.	Forskrift om tillatte vektorer og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale vegger 2014 (vegliste for Finnmark), Finnmark (Nr. 317).....	192
Mars	24.	Forskrift om tillatte vektorer og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale vegger 2014 (vegliste for Troms), Troms (Nr. 318).....	192
Mars	24.	Forskrift om tillatte vektorer og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale vegger 2013 (vegliste for Nordland), Nordland (Nr. 319)	193
Mars	24.	Forskrift om utvidet jakttid for elg i Kautokeino sørøst, Kautokeino (Nr. 320)	193
Mars	24.	Forskrift om tillatte vektorer og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale vegger, Hedmark (Nr. 321).....	193
Mars	24.	Forskrift om tillatte vektorer og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale vegger, Oppland (Nr. 322)	194
Mars	24.	Forskrift om tillatte vektorer og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale vegger, Oslo og Akershus (Nr. 323)	194
Feb.	11.	Forskrift om olje- og/eller fettholdig avløpsvann, Nannestad (Nr. 357).....	194
Feb.	25.	Forskrift om vedtekter for kommunale barnehager, Asker (Nr. 358)	199
Mars	25.	Forskrift om adgang til jakt etter hjortevilt, Sørreisa (Nr. 361).....	202
Mars	26.	Forskrift om navnsetting, adressering og adresseforvaltning, Sør-Varanger (Nr. 362).....	203
April	1.	Forskrift om jakt etter elg og rådyr, Asker (Nr. 364).....	205
Feb.	20.	Forskrift om adgang til jakt og minsteareal for jakt, med tilhørende jakttid, etter bever, Lunner (Nr. 394)	205
Mars	24.	Forskrift om forlenget jaktsesong for beverjakt, Våler (Nr. 395).....	205
Mars	27.	Forskrift for adressetildeling og adresseforvaltning, Namsos (Nr. 396)	206
April	3.	Forskrift om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever, Audnedal (Nr. 398)	208
April	3.	Forskrift om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever, Farsund (Nr. 399)	208
April	8.	Forskrift om nedsatt konsesjonsgrense etter konsesjonsloven § 7, Porsgrunn (Nr. 400).....	209
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Alta (Nr. 415).....	209
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Alvdal (Nr. 416).....	210
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Beiarn (Nr. 417)	211
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Bindal (Nr. 418).....	212
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Dovre (Nr. 419)	213
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Drangedal (Nr. 420).....	214
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Dyrøy (Nr. 421)	215
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Eidfjord (Nr. 422)	216
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Engerdal (Nr. 423)	217
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Etnedal (Nr. 424).....	219
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Evenes (Nr. 425).....	220
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Fauske (Nr. 426).....	221
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Flesberg (Nr. 427)	222
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Flå (Nr. 428)	223
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Fosnes (Nr. 429)	224
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Gjerstad (Nr. 430).....	225
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Gol (Nr. 431).....	226
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Grane (Nr. 432)	227
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Grong (Nr. 433).....	228
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Grue (Nr. 434).....	229
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Hattfjelldal (Nr. 435)	230
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Hemnes (Nr. 436).....	231
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Hjartdal (Nr. 437)	232
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Hol (Nr. 438).....	233
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Holtålen (Nr. 439)	234
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Hægebostad (Nr. 440).....	235
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Høylandet (Nr. 441)	236
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Inderøy (Nr. 442)	238
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Karlsøy (Nr. 443)	239
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Kautokeino (Nr. 444).....	240
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Kvalsund (Nr. 445)	241
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Kviteseid (Nr. 446).....	242
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Lierne (Nr. 447).....	243
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Luster (Nr. 448).....	244
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Meråker (Nr. 449).....	245
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Midtre Gauldal (Nr. 450)	246
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Målselv (Nr. 451).....	247
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Namdalseid (Nr. 452).....	248
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Namsos (Nr. 453).....	249

April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Namsskogan (Nr. 454)	250
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Nesseby (Nr. 455)	251
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Neset (Nr. 456)	252
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Nissedal (Nr. 457)	253
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Nord-Fron (Nr. 458)	254
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Nore og Uvdal (Nr. 459)	255
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Nærøy (Nr. 460)	257
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Oppdal (Nr. 461)	258
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Overhalla (Nr. 462)	259
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Osen (Nr. 463)	260
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Os (Nr. 464)	261
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Rana (Nr. 465)	262
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Rendalen (Nr. 466)	263
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Rennebu (Nr. 467)	264
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Rindal (Nr. 468)	265
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Rissa (Nr. 469)	266
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Rollag (Nr. 470)	267
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Røros (Nr. 471)	268
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Røyrvik (Nr. 472)	269
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Salangen (Nr. 473)	270
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Saltdal (Nr. 474)	271
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Selbu (Nr. 475)	272
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Sigdal (Nr. 476)	273
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Sirdal (Nr. 477)	274
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Skånland (Nr. 478)	276
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Snåsa (Nr. 479)	277
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Steinkjer (Nr. 480)	278
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Surnadal (Nr. 481)	279
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Sør-Aurdal (Nr. 482)	280
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Sørfold (Nr. 483)	281
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Sørreisa (Nr. 484)	282
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Tinn (Nr. 485)	283
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Tokke (Nr. 486)	284
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Tolga (Nr. 487)	285
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Trysil (Nr. 488)	286
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Tydal (Nr. 489)	287
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Tynset (Nr. 490)	288
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Valle (Nr. 491)	289
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Vang (Nr. 492)	290
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Vefsn (Nr. 493)	291
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Verdal (Nr. 494)	292
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Vestre Slidre (Nr. 495)	293
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Vinje (Nr. 496)	295
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Våler (Nr. 497)	296
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Åfjord (Nr. 498)	297
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Ål (Nr. 499)	298
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Åseral (Nr. 500)	299
April	11.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Åsnes (Nr. 501)	300
Mars	19.	Forskrift om minsteareal for elg, Brønnøy (Nr. 502)	301
Mars	26.	Forskrift om utvidet jakttid på bever for jaktseongene fra og med 1. april 2014 til og med 31. mars 2017, Løten (Nr. 503)	301
April	8.	Forskrift om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever, Kviteseid (Nr. 504)	301
April	9.	Forskrift om minsteareal for elg, hjort og rådyr, Røros (Nr. 505)	302
April	11.	Forskrift om adgang til jakt etter rådyr, Randaberg (Nr. 506)	302
April	14.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Balsfjord (Nr. 507)	302
April	14.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Bardu (Nr. 508)	303
April	14.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Folldal (Nr. 509)	304
April	14.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Fyresdal (Nr. 510)	305
April	14.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Krødsherad (Nr. 511)	306
April	14.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Lavangen (Nr. 512)	307
April	14.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Lesja (Nr. 513)	308
April	14.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Lødingen (Nr. 514)	310
April	14.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Nes (Nr. 515)	311
April	14.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Seljord (Nr. 516)	312

April	14.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Stor-Elvdal (Nr. 517)	313
April	14.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Verran (Nr. 518)	314
April	14.	Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Åmli (Nr. 519)	315

Endringsforskrifter

2014

Feb.	19.	Endr. i forskrift om vern for Østerdalen landskapsvernområde med tilhørende plantelivsfredning i Saltdal og Bodø (Nr. 224)	172
Feb.	19.	Endr. i forskrift om fredning for Fauskeidet naturreservat, Fauske (Nr. 225)	172
Feb.	26.	Endr. i forskrift om tillatte vekter og dimensjoner for fylkes- og kommunale veger (vegliste for Nord-Trøndelag), Nord-Trøndelag (Nr. 230)	174
Feb.	24.	Endr. i forskrift om verneplan for skog. Vedlegg 4. Slattumsrøa naturreservat, Nittedal (Nr. 233)	177
Mars	5.	Endr. i forskrift om fredning av Bukta fuglefredningsområde, Gloppen (Nr. 237)	180
Mars	7.	Endr. i forskrift om Verneplan for Oslofjorden – delplan Telemark, vedlegg 15, fredning av Baneåsen plantefredningsområde, Bamble (Nr. 264)	182
Feb.	28.	Endr. i forskrift om stenging av et område utenfor Finnmark for fiske etter lodde, Finnmark (Nr. 310)	186
Mars	11.	Endr. i forskrift om motorisert ferdsel i vassdrag og start og landing med luftfartøy, Vågå (Nr. 311)	186
Mars	14.	Endr. i forskrift om stenging av et område utenfor Finnmark for fiske etter lodde, Finnmark (Nr. 312)	187
Mars	19.	Endr. i forskrift om stenging av et område utenfor Finnmark for fiske etter lodde, Finnmark (Nr. 314)	188
Mars	21.	Endr. i forskrift om stenging av et område utenfor Finnmark for fiske etter lodde, Finnmark (Nr. 316)	192
Mars	20.	Endr. i forskrift om gebyrregulativ for teknisk sektor, Sarpsborg (Nr. 359)	202
Mars	25.	Endr. i forskrift om åpningstider for serverings- og skjenkesteder i Bydel St. Hanshaugen, Oslo (Nr. 360)	202
Mars	28.	Endr. i forskrift om tiltak mot pærebrann, Gulen, Austrheim, Øygarden, Fjell, Bergen, Sund, Austevoll, Tysnes, Fitjar, Stord, Bømlo, Sveio, Haugesund, Tysvær, Karmøy, Bokn, Rennesøy, Finnøy, Randaberg, Stavanger, Sola, Sandnes, Klepp, Time, Gjesdal, Hå, Bjerkreim, Eigersund, Kristiansand, Solund, Høyanger, Masfjorden, Lindås, Radøy, Meland, Askøy, Osterøy, Samnanger, Os, Fusa, Kvinnherad, Etne, Vindafjord, Suldal, Hjelmeland, Strand, Forsand, Lund, Sokndal, Flekkefjord, Kvinesdal, Farsund, Lindesnes, Lyngdal, Mandal, Søgne, Vennesla, Birkenes, Lillesand, Askvoll, Naustdal, Førde, Gaular, Fjaler, Giske, Haram, Vestnes, Ålesund, Skodje og Sula (Nr. 363)	204
Mars	27.	Endr. i forskrift om åpningstider for serverings- og skjenkesteder i Bydel Grünerløkka, Oslo (Nr. 397)	207

Diverse

2014

Feb.	21.	Opph. av forskrift om ekstraordinær båndtvang, Froland (Nr. 227)	174
Feb.	21.	Opph. av forskrift om ekstraordinær båndtvang, Kristiansand (Nr. 228)	174
Feb.	26.	Opph. av forskrift om ekstraordinær båndtvang, Tvedestrand (Nr. 229)	174
Mars	7.	Fastsetting av samisk og kvensk navn på Storfjord (Nr. 263)	182
Mars	11.	Opph. av forskrift om ekstraordinær båndtvang, Gjerstad (Nr. 265)	183
Mars	11.	Opph. av forskrift om ekstraordinær båndtvang, Risør (Nr. 266)	183
Mars	12.	Opph. av forskrift om ekstraordinær båndtvang, Iveland (Nr. 267)	183
Mars	14.	Opph. av forskrift om ekstraordinær båndtvang, Birkenes (Nr. 284)	184
Mars	17.	Opph. av forskrift om konsesjonsplikt for bebyggelse, Lyngdal (Nr. 285)	184

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. II Regionale og lokale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 15. mai 2014

Nr. 2

19. juni Nr. 1852 2007

Forskrift om åpen brenning og brenning av avfall i småovner, Flakstad kommune, Nordland

Hjemmel: Fastsatt av Flakstad kommunestyre 19. juni 2007 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 19. juli 2001 nr. 1706. Kunngjort 20. mars 2014 kl. 14.30.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å forhindre forurensning og helseproblemer i kommunen som følge av åpen brenning og brenning av avfall i småovner.

§ 2. Virkeområde

Denne forskriften gjelder åpen brenning og brenning av avfall i småovner innenfor kommunens grenser.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

- a) *Åpen brenning*: all brenning som skjer utendørs
- b) *Småovner*: forbrenningsovner som ikke har tillatelse fra Statens forurensningstilsyn eller fylkesmannen eller er tillatt etter statlige forskrifter etter forurensningsloven.

§ 4. Forbud mot åpen brenning og brenning av avfall i småovner

Åpen brenning og brenning av avfall i småovner er forbudt, med mindre annet følger av forskriftens § 5.

§ 5. Unntak fra forbudet

Følgende brenning skal likevel være tillatt:

- a) åpen brenning på grillinnretninger, utepeiser og kaffebål,
- b) brenning av avfallstrevirke i vedovn, med unntak av impregnert og malt trevirke,
- c) brenning av avisepapir og liknende i vedovn hjemme eller på hytta,
- d) bråtebrenning og brenning av tørt hageavfall utenfor tettbygd strøk,
- e) Sankthansbål,
- f) ranke- og flatebrenning i skogbruket,
- g) halmbrenning i jordbruket.

§ 6. Disposisjon

Teknisk etat i Flakstad kommune kan i særlige tilfeller dispensere fra forbudet i § 4 etter søknad.

§ 7. Tilsyn

Kommunen fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift overholdes.

§ 8. Klage

Vedtak truffet av teknisk etat i medhold av denne forskrift kan påklages til kommunestyret (eventuelt særskilt klagenemnd, eller til fylkesmannen dersom vedtaket er fattet av kommunestyret).

§ 9. Straff

Overtredelse av denne forskrift kan medføre straffeansvar jf. forurensningsloven § 78.

§ 10. Ikrafttreden

Denne forskrift trer i kraft fra 19. juni 2007.

16. juni Nr. 1922 2009**Forskrift om adgang til å føre tilsyn med familiebarnehager, Asker kommune, Akershus**

Hjemmel: Fastsatt av Asker kommunestyre 16. juni 2009 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 13 fjerde ledd. Kunngjort 3. april 2014 kl. 15.30.

§ 1. Formål

Den lokale forskriften skal gjennom bestemmelser om tilsyn bidra til å forebygge brann og redusere konsekvenser av brann i nærmere bestemte bygninger som ikke omfattes av brann- og eksplosjonsvernlovens bestemmelser om særskilte brannobjekter.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gir lokal tilsynsmyndighet rett til å føre tilsyn i familiebarnehager i Asker kommune.

§ 3. Tilsyn

Tilsyn er å påse at bestemmelser gitt i eller i medhold av brann- og eksplosjonsvernloven og HMS-forskriften er ivaretatt. Tilsynet omfatter også oppfølging av eventuelle reaksjoner etter tilsynet. Formålet med tilsynet er å påse at lovens krav til brannsikkerhet i disse bygningene er ivaretatt, samt at sannsynligheten for brann og konsekvenser av brann i disse bygningene reduseres.

§ 4. Gjennomføring av tilsynet

Tilsyn i bygninger som følger av § 2 skal minimum gjennomføres hvert 4. år.

§ 5. Tilsynsmyndighet

Den lokale tilsynsmyndigheten, slik den følger av brann- og eksplosjonsvernloven jf. § 32, kan føre tilsyn med bygninger som følger av denne forskrifts § 2.

§ 6. Pålegg

Den lokale tilsynsmyndigheten kan gi pålegg om retting av avvik i medhold av brann- og eksplosjonsvernloven § 37.

§ 7. Klage

Vedtak truffet av lokal tilsynsmyndighet kan påklages i henhold til brann- og eksplosjonsvernloven § 41.

§ 8. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra kunngjøring i Norsk Lovtidend.

20. juni Nr. 1559 2011**Forskrift for husholdningsavfall, Frogn kommune, Akershus**

Hjemmel: Fastsatt av Frogn kommunestyre 20. juni 2011 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 30, § 33, § 34 § 37, § 79, § 83 og § 85. Kunngjort 20. mars 2014 kl. 14.30.

§ 1. Mål for avfallssektoren

Forskriften har som formål å sikre miljømessig, økonomisk og helsemessig forsvarlig oppsamling, innsamling, transport, gjenvinning og sluttbehandling av husholdningsavfall i Frogn kommune.

§ 2. Virkeområde

Forskriften omfatter alle registrerte bebygde grunneiendommer hvor det oppstår husholdningsavfall i kommunen.

Forskriften gjelder også for hytter og fritidseiendommer. Denne forskriften gjelder kildesortering, innsamling, oppsamling og transport av husholdningsavfall. Kommunen kan gi nærmere retningslinjer for gjennomføring av forskriftens bestemmelser.

§ 3. Delegering av myndighet

Myndighet etter følgende paragrafer i denne forskriften er delegert til det interkommunale avfallsselskapet Follo Ren IKS: § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 9A og § 9B, § 10, § 11, § 15A og § 17. Den myndighet som i denne forskriften er lagt til Follo Ren IKS, er gitt med hjemmel i forurensningsloven § 83.

§ 4. Definisjoner

Som *avfall* forstås (jf. forurensningslovens § 27) i denne forskrift kasserte løsøre, gjenstander eller stoffer. Som avfall regnes også overflødig løsøre, gjenstander og stoffer fra tjenesteyting, produksjon og renseanlegg m.m.

Avløpsvann og avgasser regnes ikke som avfall. Forurensningsloven deler videre avfallet inn i kategoriene husholdningsavfall, næringsavfall og farlig avfall.

Som *husholdningsavfall* regnes avfall fra private husholdninger, herunder større gjenstander som inventar og lignende.

Som *næringsavfall* regnes avfall fra offentlige og private virksomheter og institusjoner.

Som *farlig avfall* regnes avfall som ikke hensiktsmessig kan behandles sammen med annet husholdningsavfall eller næringsavfall fordi det kan medføre alvorlig forurensning, brann eller fare for skade på mennesker eller dyr. Eksempelvis; spillolje, maling, lim, løsemidler, plantevernmidler, kvikksølvtermometer mv.

Abonnent er eier eller fester av eiendommen som omfattes av den kommunale renovasjonsordningen.

Abonnementsplikt påhviler eiendom, herunder også hver enkelt seksjonerte del av bygning og hver enkelt selvstendige bruksenhet i bygning.

Med *selvstendig bruksenhet* i bygning som ikke er seksjonert, regnes alltid hver enkelt bolig med eget kjøkken. Likt med selvstendig bruksenhet regnes inntil to hybler med felles kjøkken. Utover to hybler som deler felles kjøkken, regnes én bruksenhet per to hybler. Kommunen avgjør i tvilstilfelle hva som skal regnes som selvstendig bruksenhet i bygning som ikke er seksjonert.

Med *oppsamlingsenhet* for avfall menes container eller beholder (også nedgravde løsninger), herunder også sekk- og avfallssuganlegg. Kommunen bestemmer valg av type og utforming ut fra hva kommunen finner forsvarlig, rasjonelt og estetisk akseptabelt.

Med *returpunkt* menes lokale, ubemannede mottak av ulike kildesorterte fraksjoner.

Med *gjenvinningsstasjon* menes et spesielt tilrettelagt område med organisert oppsamling av separert grovavfall. Gjenvinningsstasjonen er bemannet i hele åpningstiden.

§ 5. Kommunal innsamling av avfall

Lovpålagt innsamling av husholdningsavfall

I Frogn kommune er det lovpålagt innsamling av husholdningsavfall, jf. lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven). Alle eiendommer mv. som faller innenfor § 2 omfattes av denne avfallsordningen. Kommunen kan etter grunnlagt skriftlig søknad, og etter at ev. kommunehelseansvarlig har uttalt seg, gi fritak i særlige tilfeller. Kommunen kan ved generelle bestemmelser, eller i det enkelte tilfelle, stille krav til den enkelte abonnent eller avfallsprodusent om kildesortering og leveringsmetode for de ulike deler av avfallet, for å sikre en økonomisk, miljø- og ressursmessig best mulig håndtering og disponering av avfallet.

Valg av oppsamlingsenhet, plassering og sortering skal til enhver tid følge gjeldende veileder for renovasjon.

Uten skriftlig tillatelse fra kommunen kan ingen samle inn husholdningsavfall i Frogn kommune. Det er ikke tillatt å henlegge eller brenne husholdningsavfall utenom godkjent avfallsanlegg. Det er heller ikke tillatt å grave ned eller henlegge avfall i naturen.

Kommunal renovasjon

Den kommunale renovasjonsordningen omfatter husholdningsavfall, herunder henting hjemme hos abonnent samt de til enhver tid eksisterende bringeordninger som returpunkt og gjenvinningsstasjoner.

Farlig avfall

Kommunen skal sørge for at det eksisterer et tilstrekkelig tilbud for mottak av farlig avfall fra husholdninger og virksomheter med mengder farlig avfall under grensen som til enhver tid gjelder i forskrift om farlig avfall.

For farlig avfall fra husholdninger tilbyr kommunen egen innsamlingsordning eller mottak ved bemannede gjenvinningsstasjoner. For farlig avfall fra virksomheter tilbyr kommunen, mot betaling, mottak ved gjenvinningsstasjon. Ved levering av farlig avfall skal virksomheten levere/fylle ut deklarasjonsskjema.

§ 6. Krav til sortering av avfallet

Abonnenter som omfattes av lovpålagt kommunal avfallsordning plikter å kildesortere avfallet, etter nærmere anvisning, for de avfallsfraksjoner kommunen etablerer innsamlings- og mottaksordninger for. Avfall levert til kommunal avfallsordning, kan bli manuelt sortert/kontrollert av kommunen. Abonnenten er selv ansvarlig for at avfall man vil holde konfidensielt er makulert.

§ 7. Kompostering

Hageavfall skal så langt det er mulig komposteres i egen hage, alternativt leveres til gjenvinningsstasjonens mottaksplass for hageavfall. Det er også adgang for husholdningene til å kompostere matavfall i egnet kompostbinge.

§ 8. Plassering av oppsamlingsenheter og krav til veistandard

Beholderne må trilles frem til vegkant på tømmedag, og plasseres slik at gangavstand for renovatør fra veiskulder til beholder blir maksimalt 7 meter. Beholdere på faste etablerte plasser i en avstand av maksimum 7 meter fra veiskulder, blir hentet og satt på plass av renovatør. I de tilfeller der det er gang/sykkelvei mellom veiskulder og eiendommen, regnes maksimumsavstand på 7 meter fra gang/sykkelveiens veiskulder. Plassering må skje på plant underlag, lett tilgjengelig for renovatør, og slik at den ikke hindrer alminnelig trafikksikkerhet.

Oppsamlingsenheter for fellesløsninger i blokker, rekkehus mv. plasseres i samråd med kommunen.

Følgende betingelser må være oppfylt:

1. Vegen må være kjørbar hele året med de biltyper som benyttes til renovasjonen. Follo Ren IKS i samråd med kommunen avgjør dette. Sjøfør avgjør til enhver tid om en veg er sikkerhetsmessig forsvarlig å kjøre.
2. Det må være tilfredsstillende snuplass i nærheten av siste abonnent på vegen.
3. Veger skal være ryddet, vedlikeholdt, brøytet og strødd ved behov. Brøyting må skje så tidlig at vegen er klar til renovatøren kommer.
4. Plassering av oppsamlingsenheter skal ikke bidra til eventuell spredning av brann.

Kommunen kan samtykke i annen plassering på tømmedag enn det som er beskrevet ovenfor, mot et servicegebyr som avregnes etter antall meter gangavstand for renovatør ved tømming av oppsamlingsenhet.

Abonnenter med dokumentert behov, gis rett til å søke fritak for gangtillegget etter gitte kriterier utarbeidet av rådmannen etter samråd med Follo Ren.

§ 9A. *Bruk av oppsamlingsenheter*

Oppsamlingsenheten må kun benyttes til avfall som omfattes av denne forskrift. Enheter beregnet for kildesortering skal kun inneholde den type avfall som kommunen bestemmer.

Alt avfall som settes fram for tømming skal ligge i godkjent oppsamlingsenhet som ikke er fylt mer enn at lokket lett kan lukkes slik at hygieniske ulemper ikke kan oppstå. På vinterstid er brukeren ansvarlig for at avfallet ikke er frosset fast og dermed ikke lar seg tømme.

Det er abonnentens ansvar å sørge for nødvendig renhold av oppsamlingsenhet og hentested. Beholdere som er bortkomne eller ødelagt utover normal slitasje, skal erstattes økonomisk av abonnent.

Abonnenten må sette rett beholder fram til hentested innen kl. 06.00 tømmedagen for å ha krav på innsamling.

Abonnenten er ansvarlig for at beholderen ikke volder skade ved at den kommer på avveier fra oppstillingsplass eller hentested.

Kommunen kan pålegge den enkelte abonnent å øke volumet på oppsamlingsenhet(er) hvis dette synes nødvendig for å sikre tilstrekkelig sortering av avfallet eller for å hindre at avfallet oppbevares eller disponeres på en uheldig måte.

Kommunen er ikke pliktig til å tømme oppsamlingsenheter som brukes i strid med denne forskriften.

§ 9B. *Bruk av oppsamlingsenheter for hytter og fritidsboliger*

Beholdere som er utplassert og merket for hytter og fritidsboliger, skal bare benyttes av brukere av hytter og fritidsboliger. Forøvrig gjelder bestemmelsene i denne forskriften.

§ 10. *Kommunens plikter*

Renovatøren er bare pliktig til å ta med avfall som er lagt i godkjent oppsamlingsenhet som ikke er fylt mer enn at lokket kan lukkes helt igjen, og hvor abonnenten for øvrig har oppfylt de krav han er pålagt gjennom forskriften.

Innsamling og tømming skal foregå slik at det medfører minst mulig ulempe mht. støv, støy, lukt o.l. Under transport skal avfallet være sikret slik at ikke noe faller av eller tilsøler plass eller vei. Eventuelt søl fra tømmingen skal fjernes av renovatør. Eventuelt etablert sikring av beholder skal benyttes av renovatør.

Avfallet skal hentes etter gjeldende tømmerutiner som fastsettes av kommunen og kunngjøres på egnet måte.

Ved endring i tømmerutiner og andre forhold i kommunal avfallsordning som er av vesentlig betydning, skal abonnenten varsles i god tid og på en hensiktsmessig måte.

§ 11. *Abonnentens plikter*

Abonnenten er ansvarlig for at plassering og bruk av oppsamlingsenheter skjer i samsvar med denne forskriften.

Eventuelle endringer i abonnementsforhold skal omgående meldes til kommunen.

§ 12. *Gebyrplikt og gebyrdifferensiering*

Abonnenter som omfattes av bestemmelsene i disse forskrifter skal betale avfallsgebyr.

Eier eller fester av eiendom der det oppstår husholdningsavfall plikter straks å melde fra til kommunen dersom man ikke står i gebyrregisteret for husholdningsavfall.

Gebyr betales også for ulike tilleggstjenester som f.eks. ved levering av avfall på gjenvinningsstasjon, ekstra gangavstand for renovatør ved tømming av oppsamlingsutstyr, hjemmehenting av farlig avfall mv. For oversikt over tilleggstjenester se www.folloren.no.

Reduksjon i gebyret kan oppnås ved fellesløsninger. Avfallsgebyrets størrelse fastsettes av kommunen.

§ 13. *Innkrevning og renter*

Avfallsgebyr med tillegg for løpende renter og kostnader er sikret ved lovbestemt pant etter panteloven § 6–1. Om renteplikt ved for sen betaling og inn driving av avfallsgebyr gjelder reglene i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eiendomsskatt til kommunene § 26 og § 27 tilsvarende. Abonnenten skal betale gebyr for hver abonnementsenhet, jf. § 2.

§ 14. *Klageadgang og andre henvendelser*

Vedtak i denne forskriften kan påklages dersom vedtaket er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav b og forurensningsloven § 85. Klagen blir behandlet etter regelverket i forvaltningsloven, jf. kap. VI i forvaltningsloven.

Renovasjonsordningen forvaltes av kommunen. Eventuell klage vedrørende forvaltningsforhold, som f.eks. fritak osv., sendes til kommunen. Dersom klagen ikke blir tatt til følge, skal den legges frem for en særskilt klagenemnd.

Driften av renovasjonsordningen er tillagt Follo Ren IKS. Henvendelse vedrørende daglig drift skjer direkte til Follo Ren IKS.

§ 15A. Sanksjoner

Ved manglende eller feilaktig sortering av avfallet i henhold til bestemmelsene i denne forskrift, vil det bli gitt melding fra kommunen om at dette må rettes. Ved graverende eller gjentatte overskridelser av sorteringsbestemmelsene kan renovatør nekte å tømme oppsamlingsenhet før avfallet er korrekt sortert.

Tilsvarende tiltak som beskrevet i foregående ledd kan også tas i bruk for situasjoner med oppsamlingsenheter som er overfylte, for tunge, feilaktig plassert, eller på annen måte i strid med bestemmelsene i denne forskrift.

§ 15B. Bøter

Overtredelse av denne forskriften kan utover dette straffes med bøter, jf. forurensningsloven § 79 annet ledd.

For å unngå eventuelle helsemessige problemer kan kommunen også i slike tilfeller sørge for separat innkjøring og sortering av det feilsorterte avfallet for abonnentens regning.

§ 16. Forholdet til helseforskrifter

De lokale helsemyndigheter har ansvar for å se til at håndtering av avfall skjer i samsvar med kommunehelsetjenesteloven, og kan på selvstendig grunnlag fastsette vilkår som sikrer hygienisk oppbevaring og disponering av avfallet.

All håndtering av avfall etter denne forskriften skal skje i samsvar med sentrale og lokale helsemyndigheters retningslinjer og vilkår.

§ 17. Eiendomsrett beholdere ved overgang til nytt renovasjonssystem

Kommunen besørger og bekoster innkjøp og utlevering av den/de oppsamlingsenheter som baseres på ny renovasjonsløsning.

Oppsamlingsenhetene er av en slik type og tilstand at avfallet sikres mot rotter og andre skadedyr. Kommunen avgjør når en enhet må repareres eller fornyes, og foretar reparasjon og utskifting etter behov. Hver enkelt enhet er registrert på den enkelte eiendom og skal ikke flyttes ved endringer i eier- eller festeforhold.

Unntak er avfallssuganlegg og spesialbeholdere for større fellesløsninger, som må bekostes og eies av abonnenten. Avfallssuganlegg og spesialbeholdere må godkjennes av kommunen. Kommunen kan pålegge flere abonnenter å bruke fellesbeholdere, avfallssug eller andre lignende renovasjonsordninger når dette er hensiktsmessig i forhold til mål for avfallssektoren slik dette fremgår av § 1.

6. des. Nr. 1470 2012**Forskrift for vann- og avløpsgebyrer, Tinn kommune, Telemark**

Hjemmel: Fastsatt av Tinn kommunestyre 6. desember 2012 med hjemmel i lov 16. mars 2012 nr. 12 om kommunale vass- og avløpsanlegg og forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensing (forurensningsforskriften). Kunngjort 20. mars 2014 kl. 14.30.

I. Generelle bestemmelser

Kommunens abonnenter betaler for vann- og avløpstjenester levert av kommunen. Forholdet mellom abonnenten og kommunen er regulert av sentralt lov- og forskriftsverk med tilhørende kommunale forskrifter, lokale reglementer, bestemmelser og regulativer fastsatt av kommunen på kontraktsmessig grunnlag som leverandør/tjenesteyter av vann og borttransportør av avløp.

De viktigste dokumentene er listet nedenfor:

- Lov 16. mars 2012 nr. 12 om kommunale vass- og avløpsanlegg
- Forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensing (forurensningsforskriften)
- Kommunal- og regionaldepartementets retningslinjer for beregning av selvkost (H-2140)
- Lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven)
- Forskrift 6. desember 2012 nr. 1470 om vann- og avløpsgebyrer, Tinn kommune, Telemark
- Tinn kommunes gebyrregulativ.

§ 1. Forskriftens formål

Forskriften gir bestemmelser om beregning og innbetaling av de gebyrer abonnentene skal betale for de vann- og avløpstjenester kommunen leverer. Forskriften er videre utarbeidet for å regulere forpliktelsene og rettighetene mellom kommunen som leverandør/tjenesteyter og ledningseier på den ene siden og den enkelte abonnent på den andre siden.

§ 2. Forskriftens virkeområde

Denne forskrift gjelder alle abonnenter i kommunen. For definisjonen av abonnent, se definisjon i § 3.

§ 3. Definisjoner**Abonnent**

- Eier/fester av eiendom som er registrert i grunnboken med eget gårds- og bruksnummer, eller eget festenummer eller seksjonsnummer (under felles gårds- og bruksnummer), som er tilknyttet kommunal vann- og/eller avløpsledning direkte eller gjennom felles stikkledning.
- Eier/fester av eiendom, som kommunen i medhold av plan- og bygningslovens § 27–1 og § 27–2 har krevd tilknyttet kommunal vann- og/eller avløpsledning.

Ubebygd eiendom som bygningsrådet kunne ha krevd tilknyttet kommunal vann- og kloakkledning dersom eiendommen var bebygd. Gebyrplikten gjelder også eiendom som ikke inngår i stadfestet reguleringsplan.

For ubebygd eiendom gjelder gebyrplikten likevel ikke så lenge årsaken til at eiendommen ligger ubebygd er byggeforbud i følge lov eller vedtak av offentlig myndighet eller annen særlig grunn som eieren ikke har ansvar for.

Eieren står ansvarlig for gebyrene. For eiendom som er bortfestet, betaler festeren i stedet for grunneieren.

Kloakkledning

Med kloakkledning forstås i disse forskrifter separate ledninger for avløp fra sanitærutstyr og industriproduksjon (spillvannsledning) og ledninger for tak-, drens- og overvann (overvannsledninger) eller fellesledninger for disse avløpsvanntyper.

Årsgebyr

Gebyr som årlig belastes abonnenter for kommunens vann- og/eller avløpstjenester. Består av en fast del (abonnementsgebyr) og en variabel del (forbruksgebyr). Den variable delen betales etter målt eller stipulert forbruk.

Stipulert forbruk

Forventet forbruk hos en abonnent fastsettes på basis av bebygd areal.

Engangsgebyr for tilknytning

Engangsgebyr for etablering av abonnement på vann- og/eller avløpstjenester.

Gebyrregulativ

Betegnelsen på kommunens gjeldende prisoversikt for vann- og avløpsgebyrer. Satsene i gebyrregulativet oppdateres årlig gjennom vedtak i kommunestyret.

Næringsvirksomhet

Ervervsmessig virksomhet.

Offentlig virksomhet

Virksomhet drevet av staten, fylket eller kommunen.

Enhet

En enhet i denne forskrift betyr en boenhet eller en næringsenhet. Med boenhet forstås bolig, leilighet eller fritidseiendom med ett eller flere rom og med separat inngang samt eget bad/WC og kjøkkendel.

Bruksareal (BRA)

Forenklet kan man si at bruksareal omfatter arealet innenfor boenhetens omsluttende vegger, samt andel av fellesareal som tilhører boenheten men som ligger utenfor boenhetens omsluttende vegger. BRA beregnes etter NS 3940.

Gebyrpliktig areal

Gebyrpliktig areal fremkommer ved at etasjens BRA multipliseres med følgende fastsatte vektall for den enkelte etasje:

Kjelleretasje:	0,2
Underetasje:	0,5
Hovedetasje:	1,0
2. etasje:	0,6
Loftsetasje:	0,3

Sum multipliseres med fastsatt vannforbruk og kloakkmengde jf. § 6.

Bruksendring

Med endring i eiendommens bruk menes her endring mellom ulike kategorier som for eksempel bolig, fritidsbolig og næring-/offentlig virksomhet.

Eiendom

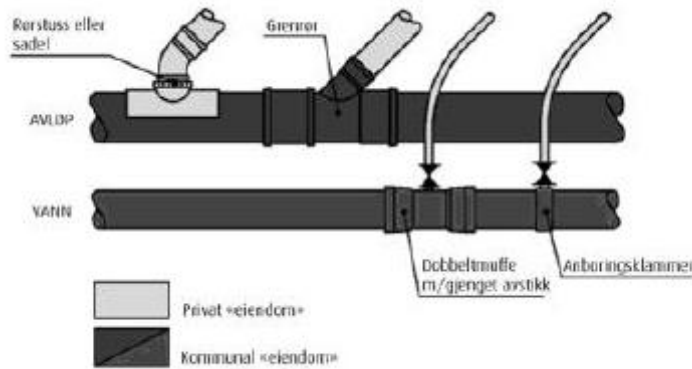
Areal med eget gårdsnummer og bruksnummer og eventuelt festenummer eller seksjonsnummer.

Felles privat stikkledning

Privat ledning eid i fellesskap av abonnenter som er tilknyttet det kommunale ledningsnettet via felles privat stikkledning.

Privat stikkledning

Stikkledning eid av abonnenter frem til an boring/avgreining (påkoblingspunkt). Privat ledning skal ha montert stoppekran nær tilkobling. Der tilkobling kan samles monteres disse i kum. Dersom tilkobling i kum eies stikkledning av abonnent frem til påkoblingspunkt i kum.

Se illustrasjon:

II. Vann- og avløpsgebyrer

§ 4. Gebyrtyper

Følgende gebyrtyper gjelder for henholdsvis vann- og avløpstjenester:

- Tilknytningsgebyr for vann og avløp
- Årsgebyr for vann og avløp
 - Fast del (abonnementsgebyr)
 - Variabel del (forbruksgebyr, stipulert eller målt forbruk)
- Gebyr for leie av vannmåler.

§ 5. Tilknytningsgebyr for vann og avløp

Det framgår av lov om kommunale vass- og avløpsanlegg § 4, at det skal betales engangsgebyr for tilknytning til vann- og/eller avløpstjenester i tillegg til at det skal betales årsgebyr.

Tilknytningsgebyret betales

- Når bebygd eiendom blir tilknyttet kommunalt vann- og/eller avløpsnett
- Ved nybygg
- Ved utvidelse av eksisterende bygg foruten bolig, gitt at det ikke blir gjort direkte tiltak overfor hovedledningen.

Tilknytningsgebyret fastsettes i forhold til bebyggelsens størrelse beregnet etter bruksareal (BRA). Kommunestyret kan fastsette minimumsgebyrer.

Ved større bygg blir det nedtrapping på gebyret

For de første 300 m ²	gebyr x antall m ² x 1,0
For de neste 2700 m ²	gebyr x antall m ² x 0,5
For overskytende m ²	gebyr x antall m ² x 0,15

Denne nedtrappingen gjelder pr. enkeltbygg.

Størrelsen på gebyret fastsettes årlig av kommunestyret og fremkommer av gebyrregulativet. Kommunen kan fastsette avvikende engangsgebyr for tilknytning når tilknytningen er ekstra kostnadskreven.

§ 6. Årsgebyr for vann og avløp

Størrelsen på årsgebyr fastsettes årlig av kommunestyret og fremkommer av gebyrregulativet.

Årsgebyret for vann og/eller avløp skal betales for alle bo- og næringsenheter som er tilknyttet kommunal vann- eller avløpsledning og for ubebygd eiendom som bygningsrådet kunne ha krevet tilknyttet dersom eiendommen var bebygd. Årsgebyret består av abonnementsgebyr og forbruksgebyr.

Abonnementsgebyret er et fast beløp som betales av alle bo- og næringsenheter. Gebyret står i forhold til kommunens faste kostnader med vann- og avløpstjenesten og antall abonnenter.

Forbruksgebyr er et variabelt gebyr som beregnes ut fra forbruk, målt eller stipulert. For rene boenheter har abonnentene adgang til å velge om forbruksgebyret skal baseres på stipulert eller målt forbruk. Enheter som har godkjent vannmåler betaler forbruksgebyr basert på målt vannforbruk og pris pr. m³.

Alle næringsenheter skal ha installert vannmåler og betale forbruksgebyr etter målt forbruk.

Alle vannmålerabonnenter skal levere selvavlesingskort som grunnlag for avregning av gebyrene. Det mengdeavhengige gebyret skal være basert på faktisk målt mengde. For alle abonnenter gjelder at avløpsmengde regnes lik vannmengde dersom ikke annet er avtalt.

Dersom kloakkmengden er vesentlig større eller mindre enn det målte vannforbruk, skal kloakkgebyret baseres på den kloakkmengde som bestemmes av kommunen.

Eiendom som ikke har vannforsyning gjennom måler, skal betale forbruksgebyr for vann og/eller avløp i henhold til stipulert vannforbruk basert på bebyggelsens areal (BRA) og pris pr. m³.

Vannforbruk og kloakkmengde fastsettes slik:

For boliger	2 m ³ / m ² gebyrpliktig areal
For annet forbruk	2 m ³ / m ² gebyrpliktig areal
Fritidsbolig	1 m ³ / m ² bruksareal (BRA)

For industribedrifter, jordbruksvirksomhet og virksomhet som har særlig stort eller særlig lite vannforbruk og/eller kloakkmengde, eller som har kloakkvann som i sammensetning avviker vesentlig fra vanlig husholdningskloakk, kan tilknytnings- og årsgebyrer fastsettes ved avtale. Hvis avtale ikke kommer i stand, fastsettes gebyrets størrelse av vedkommende instans i kommunen. Avtale kan sies opp av begge parter med ett års varsel.

§ 7. Fradrag i årsgebyr

Dersom avløpsmengden er vesentlig mindre enn det målte eller stipulerte vannforbruket, skal det forbruksavhengige avløpsgebyret baseres på en avløpsmengde fastsatt av kommunen.

For industribedrifter, jordbruksvirksomhet og virksomhet som har kloakkvann som i sammensetning avviker vesentlig fra vanlig husholdningskloakk i gunstig retning, kan det beregnes et fradrag i årsgebyret for kloakk. Fradragets størrelse fastsettes ved avtale, eller hvis avtale ikke kommer i stand, av kommunen.

Årsgebyr kan tidligst innkreves fra og med måneden brukstillatelse er gitt.

Boenhet som er ubebodd skal betale årsgebyr. Så lenge boenheten er tilknyttet det kommunale vann- eller avløpsledning fritas man ikke for abonnementsgebyr.

Det kan søkes om 50 % reduksjon av ordinært vanngebyr på eiendommen dersom statisk vanntrykk i hovedetasjen er lavere enn 20 mVs, og dette ikke skyldes feil eller mangler på eget sanitæranlegg/stikkledning. Eventuell reduksjon av vanngebyret gjelder fra søknadstidspunktet og har ikke tilbakevirkende kraft.

Det kan søkes om installasjon av trykkreduksjonsventil dersom statisk vanntrykk inne i huset er over 75 mVs. Kommunen bærer alle utgifter til innkjøp og montering av reduksjonsventiler.

Dersom abonnenter havner innenfor trykkgrensen på 20–75 mVs etter at kommunen har gjort tiltak på sine hovedledninger skal de betale vanngebyr på vanlig måte. Kommunen har da ikke lenger ansvar for ekstraordinære tiltak. Abonnent kan imidlertid kreve å få reduksjonsventil demontert av kommunen.

Gebyrpliktig eiendom kan fysisk frakobles kommunalt ledningsnett og abonnementet opphører når melding om at teleskopisk bakkekran er plombert er mottatt. Ny tilknytning av eiendommen krever ikke ny betaling for tilknytning. Kostnader ved frakobling og ny tilknytning dekkes fullt ut av abonnenten. Arbeidet skal utføres etter kommunens anvisning og av godkjent rørlegger.

§ 8. Tillegg i årsgebyr

Dersom avløpsmengden er vesentlig større enn det målte eller stipulerte vannforbruket, skal det forbruksavhengige avløpsgebyret baseres på en avløpsmengde fastsatt av kommunen.

Der hvor avløpsvannets sammensetning avviker fra vanlig husholdningsavløp og virker fordyrende på kommunens drift og vedlikehold av kommunens avløpsanlegg eller gir negative konsekvenser for kommunens renseprosesser eller den biologiske slambehandlingen og/eller negativ påvirkning for arbeidsatmosfæren i anleggene kan det kreves:

- Tillegg i årsgebyret
- At bedriften inngår innslipps-/påslippsavtale med kommunen.

Tilleggets størrelse fastsettes av kommunen.

Gebyrpliktig som unnlater å etterkomme pålegg om å fjerne eller kortslette privat septiktank eller avslammingsstank, skal betale et tillegg til kloakkgebyret. Tilleggsgebyret begynner å løpe 6 måneder etter at pålegget er gitt, hvis arbeidet ikke til den tid er utført tilfredsstillende. Tillegget utgjør 50 % av eiendommens ordinære kloakkgebyr og gebyret beregnes for hvert påbegynt kvartal. Gebyret løper inntil pålegget er etterkommet.

Kommunen kan kreve dekket alle kostnader direkte forbundet med tiltak som følge av at gebyrpliktig har unnlatt å etterkomme pålegg om å utbedre lekkasjer på eiendommens vannledning eller mangler ved avløpsanlegg eller sanitærutstyr. Ved omlegging eller utbedring av avløpsledninger kan kommunen kreve at eier av tilknyttet stikkledning foretar tilsvarende omlegging eller utbedring.

Gebyrpliktig som unnlater å etterkomme pålegg om utbedring av lekkasjer som medfører forurensing kan ilegges tilleggsgebyr etter forurensingslovens § 73.

Tilleggsgebyret begynner å løpe 2 måneder etter at pålegget er gitt. Tilleggsgebyret utgjør 200 % av ordinært vann og/eller kloakkgebyr og beregnes forholdsmessig for hvert påbegynt kvartal. Tilleggsgebyret løper inntil pålegget er etterkommet.

For eiendom som er gebyrpliktig bare for vann eller kloakk, beregnes et tilleggsgebyr til årsgebyret på 50 % av det beregnede gebyret etter kapittel 9. Tillegget gjelder bare for bebygd eiendom.

For svømmebasseng på eiendom, som ikke betaler etter målt forbruk, betales et tilleggsgebyr for vann og/eller kloakk tilsvarende et årlig vannforbruk.

på 40 m ³ for bassengvolum inntil	20 m ³
på 80 m ³ for bassengvolum inntil	40 m ³
på 120 m ³ for bassengvolum over	40 m ³

Basseng under 3 m³ er fritatt for gebyr. Bestemmelsen gjelder så vel fastmonterte som demonterbare bassenger.

Abonnenten skal lese av vannmåler så nær fastsatt tidspunkt for avregning som mulig og sende resultatet til kommunen innen fastsatt frist. Når gebyrpliktige eiendommer unnlater å levere inn selvavlesingskort for vannmålere, kan eiendommen bli ilagt et tilleggsgebyr og få fastsatt årsgebyret skjønnsmessig. Kommunen kan også selv foreta avlesing uten ytterligere varsel til abonnenten, og tilleggsgebyret for avlesningen vil utgjøre kommunens faktiske kostnader med å få avlest vannmåleren.

§ 9. *Installasjon av vannmåler*

Eiendommer som ikke hovedsakelig benyttes til fritid/boligformål skal betale årsgebyrer etter målt forbruk eller avløp.

Så vel kommunen som den gebyrpliktige kan jf. forurensningsforskriften § 16–4 andre ledd kreve årsgebyr for vann basert på målt vannforbruk. Når det er samsvar mellom mengden av vannforsyning og kloakk kan på tilsvarende måte begge parter kreve årsgebyr for både vann og kloakk basert på målt vannforbruk. Partene kan også kreve at årsgebyr for kloakk blir basert på målt avløpsmengde så fremt dette er teknisk gjennomførbart.

Ved installasjon av vannmåler bestemmer kommunen:

- Hvor mange vannmålere den enkelte abonnent skal ha
- Type, størrelse og plassering.

Det kreves vannmåler for hver enkelt boenhet jf. definisjon i § 3.

Dersom oppdelt eller seksjonert eiendom skal hver av enhetene ha egen vannmåler, med unntak av eiendom der det ikke er mulig å sette inn vannmåler i hver enkelt eierseksjon. I disse tilfeller kan abonnenter samarbeide om felles vannmåler. Abonnenter som samarbeider om felles vannmåler, er solidarisk ansvarlige for gebyrene.

Gjelder slikt samarbeid et sameie etter lov 23. mai 1997 nr. 31 om eierseksjoner, er hver abonnent ansvarlig for mengdeavhengig del av gebyret i forhold til sin eierandel, dersom ikke annen fordeling er fastsatt i sameiets vedtekter eller bindende vedtak i sameiet.

For eiendommer med installert vannmåler gjelder følgende:

- Måleren er kommunens eiendom. Tinn kommune bestemmer type, plassering og størrelse av måleren.
- For anskaffelse og vedlikehold av måleren betales en årlig leie.
- Leieren skal holde måleren lett tilgjengelig for avlesning og vedlikehold. Blir en måler borte eller skadet skal eieren omgående meddele dette til Tinn kommune. Kommunen forbeholder seg rett til å kreve full erstatning for tap eller skade.
- Tinn kommune avgjør hvem som skal stå for installasjon og vedlikehold, samt eventuell flytting, bytting eller fjerning av måleren.
- Utgifter til installasjon eller eventuelt flytting av måleren betales av leieren.
- Tinn kommune kan etter skriftlig søknad fra leieren gå med på kontroll av vannmåleren. Viser kontrollen en feilavlesning på minst 5 %, utføres justeringen, eventuelt utskifting av måleren uten utgifter for leieren. I motsatt fall bestemmer kommunestyret hvem som skal betale omkostningene.
- Dersom eventuelle feilmålte mengder ikke kan beregnes tilstrekkelig nøyaktig, justeres gebyret for den periode det er tvil om etter gjennomsnittet av nærmeste avlesningsperiode før feilen er oppstått, og etter at den er utbedret.

§ 10. *Midlertidig tilknytning*

Midlertidig tilknytning gjelder for arbeidsbrakker og annen bebyggelse av midlertidig art med innlagt vann, som skal brukes kun en begrenset periode.

Eier/fester av eiendommen skal betale årsgebyr etter målt forbruk.

Det betales ikke engangsgebyr for tilknytning, men alle kostnader vedrørende tilknytning og frakobling belastes eier/fester av eiendommen.

For levering av nødvann over en uke til private vannverk fastsetter rådmannen, eller den han bemyndiger, i hvert enkelt tilfelle gebyrets størrelse.

§ 11. *Innbetaling av gebyrer*

Abonnenten står ansvarlig for betaling av gebyrene overfor kommunen. Gebyret kan kreves inn sammen med andre gebyrer på fast eiendom, og fordeles på 4 terminer pr. år.

Kommunen sender faktura for tilknytningsgebyr til abonnenten samtidig som igangsettingstillatelse (byggetillatelse) gis eller når eksisterende bygg kobles til kommunens ledninger. Engangsgebyr for tilknytning forfaller til betaling senest ved tilknytning.

Arbeider som krever byggetillatelse – herunder graving og fylling – må ikke settes i gang før gebyret er betalt. Dette gjelder enten det kreves byggetillatelse eller melding etter plan- og bygningslovens § 21–1. Formannskapet kan dispensere fra denne bestemmelse.

Årsgebyret skal beregnes fra og med måneden etter at ferdigattest eller midlertidig brukstillatelse er gitt ved nybygg og fra tilknytningstidspunktet for eksisterende bygning.

Dersom årsgebyret ikke er betalt innen en måned etter at den gebyrpliktige har mottatt annen gangs varsel om innbetaling, kan Tinn kommune, når helsesjef ikke motsetter seg det, stenge den kommunale vannforsyning til eiendommen. For oppmøte i forbindelse med avstenging og påsetting av vannforsyning skal den gebyrpliktige betale kommunens faktiske kostnader med dette.

Avlesning av målt vannforbruk foretas en gang pr. år. Målt forbruk betales a konto basert på fjorårets forbruk. Avregning skjer fortrinnsvis på 1. termin (faktura) året etter.

Dersom abonnentens vannforbruk har endret seg vesentlig fra siste måleravlesning, kan kommunen endre a konto beløp.

§ 12. Ikrafttreden

Denne forskrifts bestemmelser trer i kraft fra 1. januar 2013. Gebyrer i medhold av forskriftene blir å beregne med virkning fra 1. januar 2013 (dog slik at det foreløpig ikke innkreves gebyr for ubebygd eiendom (§ 7)). Fra samme tidspunkt opphører tidligere gebyrordning vedrørende vann og kloakk.

III. Slam

§ 13. Tømming av slamavskiller (jf. forurensningsloven § 26, første ledd)

Tinn kommune varsler gjennom annonser i dagspressen eller sender melding til huseier når tømming vil finne sted. Abonnenten må dersom det er fare for at eiendommen kan skades i forbindelse med tømmingen, opplyse om dette på forhånd.

Tømming skal skje slik:

Helårs hus med ikke godkjent anlegg	Minst 1 tømming hvert år
Helårs hus med godkjent anlegg	Tømming hvert andre år
Hytte med ikke godkjent anlegg	Minst 1 tømming hvert år
Hytte med godkjent anlegg	Tømming hvert tredje år

For slamavskillere som er så store at det er fylkesmannen som har gitt tillatelse, gjelder egne regler for hvert anlegg. Men de skal tømmes minst en gang pr. år.

Tette oppsamlingstanker tømmes minst en gang hvert år, og eventuelt hyppigere dersom det er behov.

I spesielle tilfeller kan kommunen bestemme en annen tømmehyppighet. Tømmingen skal utføres slik at beboerne ikke unødig sjeneres av støy og lukt. Anlegget skal forlates i lukket stand, og grinder, porter og dører skal lukkes, eventuelt låses.

Abonnentens plikter:

Abonnenten skal etter varsling sørge for at anleggene som skal tømmes er lett tilgjengelig for tømming med bil. Overdekking av kumlokk o.l. med snø, is, jord osv. fjernes av abonnenten før tømming skal utføres.

Den som tømmer anlegget har rett til å plassere nødvendig utstyr på eiendommen for å få utført tømmingen. Det er viktig at adkomsten er sikret, slik at materiell eller eiendom ikke skades.

§ 14. Avskillere og renseanlegg

Olje- og bensinutskillere, fettavskillere, slamavskillere, prosessanlegg eller andre renseanlegg som skal installeres i tilknytning til sanitæranlegg skal godkjennes av kommunen som forurensningsmyndighet, jf. forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensnig av forurensning (forurensningsforskriften). Videre må anlegg for destruksjon, behandling eller nøytralisering av gasser, væsker eller stoff på forhånd være godkjent av forurensningsmyndighet. Dette gjelder både ved utslipp i områder der det ikke er kommunale avløpsledninger (utslippstillatelse), og ved innslipp på kommunen sine avløpsledninger.

Installasjon, vedlikehold, tømming, rapportering og tilsyn må utføres i samsvar med gjeldende regelverk.

§ 15. Fettavskiller og avfallskvern

Avfallskvern er ikke tillatt installert i Tinn kommune med tilknytting til kommunen sin avløpsledning, jf. avfallsforskriften § 15, (avsnitt 4, 5. ledd).

Ved utslipp av fettholdig avløpsvann fra matproduksjon/servering i næringsvirksomhet skal fettavskiller installeres. Fettavskilleren skal installeres, dimensjoneres, driftes, vedlikeholdes og tømmes slik at den virker etter formålet. Rett drift og rutinemessig tømming er avgjørende for fettavskilleren sin effekt (se under). Kommunen kan pålegge at fettavskiller blir installert dersom den ansvarlige ikke selv setter i verk tiltak. Kommunen kan videre pålegge utbedring av fettavskiller, samt gi pålegg om etablering av tilfredsstillende tømmerutiner.

Dersom pålegg ikke blir etterfulgt, kan kommunen ilegge tvangsmulkt til staten etter forurensningsloven § 73.

Når plikten til å ha anlegg/utskiller ikke lenger er tilstede, skal eier fjerne privat renseanlegg/utskiller, slik at avløpet blir ført direkte til den kommunale ledningen.

Abonnentens plikter:

Abonnenten skal etter varsling sørge for at anleggene som skal tømmes er lett tilgjengelig for tømming med bil. Overdekking av kumlokk o.l. med snø, is, jord osv. fjernes av abonnenten før tømming skal utføres.

Den som tømmer anlegget har rett til å plassere nødvendig utstyr på eiendommen for å få utført tømmingen. Det er viktig at adkomsten er sikret, slik at materiell eller eiendom ikke skades.

IV. Avsluttende bestemmelser

§ 16. *Uhindret adgang*

Tinn kommune gis til enhver tid uhindret adgang til pumpestasjon og ledningene for tilsyn, vedlikehold, reparasjon, fornyelse og forandring, herunder rett til fremføring av materialer. Drensledninger, grøfter og stikkrenner som blir berørt av anleggsarbeidene, omlegges av Tinn kommune etter konferanse med grunneieren og ev. jordbrukssjefen. Langs ledningene må det ikke oppføres bebyggelse eller byggverk, herunder murer, nærmere enn 4 meter fra grøftens midtlinje. Heller ikke må det i nevnte belte foretas planering av terrenget uten samråd med teknisk etat.

Frostdybden i Tinn kommune er 2,2 m. Denne dybden skal multipliseres med ulike faktorer avhengig av type masse. Det må være nok plass til å grave, og faren for skader etter lekkasjer må være minimal.

§ 17. *Innkrevning av gebyrer*

Forfalt krav på årsgebyret for vann- og avløp er sikret med lovpant i eiendommen (legalpant), etter lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant (panteloven) § 6–1.

Tilknytningsgebyret er det ikke legalpant på, men er sammen med årsgebyret ellers tvangsgrunnlag for utlegg, jf. tvangsfullbyrdsloven kap. 7.

Gebyrene kan kreves inn av kommunen etter reglene for innkreving av skatt.

§ 18. *Hjemmel*

Bestemmelsene i denne forskriften er gitt i egenskap Tinn kommunes rett som leverandør og tjenesteyter samt ledningseier til å fastsette nærmere vilkår for slike vare- og tjenesteytelser, og/eller med hjemmel i lov om vass- og kloakkavgifter, forurensningsloven, plan- og bygningslovens og vannressurslovens bestemmelser.

§ 19. *Bestemmelsesmyndighet*

Den enkelte forskriftsbestemmelse håndheves av den kommunale myndighet som av Tinn kommunestyre har blitt delegert slik myndighet.

§ 20. *Tilføyning av utfyllende retningslinjer*

Kommunen kan, så langt det ikke strider mot ufravikelige lovbestemmelser, eller denne forskrift, gi utfyllende retningslinjer til forskriftens bestemmelser, der det er behov for dette. Slike retningslinjer skal kunngjøres på lik linje med forskriftens øvrige bestemmelser.

§ 21. *Dispensasjoner*

Når særlige grunner taler for det, kan kommunen dispensere fra disse forskriftene, såfremt dette ikke ellers strider mot lover og forskrifter.

§ 22. *Klage*

Avgjørelser etter forskriften som er enkeltvedtak følger lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kap. IV–VI med senere endringer og kan påklages. Klagen sendes til den instans som har fattet vedtaket.

Vedtak om gebyrets størrelse, som fremkommer av gebyrregulativet er ikke enkeltvedtak og kan derfor ikke påklages.

Ilagt gebyr må betales i sin helhet inntil klagen er behandlet.

27. sept. Nr. 1471 2012

Forskrift om open brenning og brenning av avfall i småomnar, Bremanger kommune, Sogn og Fjordane

Heimel: Fastsett av Bremanger kommunestyre 27. september 2012 med heimel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 19. juli 2001 nr. 1706. Kunngjort 10. april 2014 kl. 14.15.

§ 1. *Føremål*

Føremålet med forskrifta er å hindre forureining og helseproblem i kommunen som følgje av open brenning og brenning av avfall i småomnar. Kommunen ynskjer gjennom forskrifta å leggje til rette for betre avfallshandtering og auka utnytting av ressursar gjennom avfallsreduksjon, materialgjenvinning og energiutnytting.

§ 2. *Verkeområde*

Denne forskrifta gjeld open brenning og brenning av avfall i småomnar innanfor kommunen sine grenser.

§ 3. *Definisjonar*

I denne forskrifta er det meint med:

- Open brenning:* all brenning som skjer utandørs.
- Småomnar:* forbrenningsomnar som ikkje har løyve frå Klima- og forurensningsdirektoratet eller fylkesmannen eller er tillatne etter statlege forskrifter etter forureiningslova.
- Kaffibål:* mindre bål (inntil 30 x 30 cm) av reint trevirke med evt. papir til opptenning til føremål kaffikoking og matlaging utandørs.
- Bråtebrenning:* brenning av gammalt gras over mindre flater om våren og seinhausten.

- e) *Tørt hageavfall*: gammalt gras, tørt lauv, tørre kvistar/mindre greiner på eigen tomt.
- f) *Ranke- og flatebrenning* i skogbruket gjeld kun brenning av skogsavfall på staden. Oppsamla skogsavfall vert sett på som produksjonsavfall og skal handsamast i samsvar med forureiningslova § 32.
- g) *Lyngsviing/-brenning for kulturlandskapspleie og beitepleie*: sviing/brenning av lyng og kratt som skjøtseltiltak for kulturlandskap og beite.

§ 4. Forbod mot open brenning og brenning av avfall i småomnar

Open brenning og brenning av avfall i småomnar er forbode, med mindre anna fylgjer av § 5 i forskrifta.

§ 5. Unntak frå forbodet

Fylgjande brenning skal likevel vere tillate under føresetnad av at materialane som blir brent ikkje inneheld helse- eller miljøfarlege stoff:

- a) open brenning på grillinnretningar, utepeisar og kaffibål
- b) brenning av avfallstrevirke i vedomn, med unntak av impregnerert og mala trevirke
- c) brenning av avisopprull og liknande i vedomn heime eller på hytta
- d) bråtebrenning og brenning av tørt hageavfall utanfor tettbygd strøk eller når det ikkje er til sjenanse for andre
- e) ranke- og flatebrenning i skogbruket
- f) Jonsokbål og Olsokbål (avfall som bildekk, trykkimpregnerert og mala trevirke, plast, isolasjonsmateriale osv. skal ikkje brennast)
- g) brenning av rekved/reint trevirke som ligg i fjæra i mindre volum
- h) lyngsviing/-brenning i samband med kulturlandskapspleie og beitepleie.

§ 6. Dispensasjon

Rådmann kan i særlege tilfelle dispensere frå forbodet i § 4 etter søknad. (T.d. i samband med søknad om brenning av eit kondemnabelt hus som eit ledd i brannvesenet sitt øvingsopplegg, etter miljøfagleg vurdering og under føresetnad av at bygningen er miljøsanert).

Kommunen har ikkje mynde til å gje dispensasjon for brenning av produksjonsavfall, eller brenning av avfall i småomnar meint for brenning av avfall.

§ 7. Tilsyn

Kommunen fører tilsyn med at reglane i denne forskrift vert fylgde.

§ 8. Klage

Vedtak gjort av rådmannen i medhald av denne forskrift kan påklagast til den kommunale klagenemnda.

§ 9. Straff

Brot på denne forskrifta kan medføre straffeansvar jf. forureiningslova § 78.

§ 10. Iverksetjing

Denne forskrifta trer i kraft straks.

10. sept. Nr. 1752 2013

Forskrift om open brenning og brenning av avfall i utendørs småomnar, Etne og Vindafjord kommunar, Hordaland og Rogaland

Heimel: Fastsett av Etne kommunestyre 18. juni 2013 og Vindafjord kommunestyre 10. september 2013 med heimel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensningar og om avfall (Forurensningsloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 19. juli 2001 nr. 1706 og lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) kap. 2 og kap. 7. Kunngjort 4. mars 2014 kl. 15.00.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskrifta er å forhindre forureining og helseproblem i kommunen som følgje av open brenning og brenning av avfall i utendørs småomnar.

§ 2. Virkeområde

Denne forskrifta gjeld open brenning og brenning av avfall i utendørs småomnar innanfor kommunens grenser.

§ 3. Definisjonar

I denne forskrifta meiner ein:

- a) *Open brenning*: All brenning som skjer utandørs.
- b) *Småomnar*: Forbrenningsomnar utandørs som ikkje har utsleppsløyve frå Klima- og forureiningsdirektoratet eller fylkesmannen, eller er tillate etter statlige forskrifter etter forureiningslova.

§ 4. Forbod mot open brenning og brenning av avfall i utendørs småomnar

Open brenning og brenning av avfall i utendørs småomnar er forbode, med mindre anna følgjer av forskrifta § 5.

All open bålrensing som fell inn under § 8–2, 2. og 3. ledd i forskrift om brannførebyggjande tiltak og tilsyn skal varslast på førehand til lokalt brannvesen. Dette gjeld heile året.

Brannvesenet tek mot varselet og gjev råd om brannførebyggjande tiltak som må iverksettast. Løyve kan og gjevast skriftleg med heimel i forebyggjandeforskrifta § 8–2 dersom vilkåra for dette er tilstades. Brannvesenet kan nekte brenning med heimel i denne forskrifta § 4, og brann- og eksplosjonsvernlova med forskrifter om arbeidet ikkje fell inn under § 5.

§ 5. *Unntak frå forbodet*

Følgjande brenning skal likevel være tillate, så lenge dette ikkje er i strid med anna lovgjeving og kan difor gjennomførast utan å varsle brannvesenet:

- a) Open brenning på grillinnretningar, utepeisar.
- b) Brenning av trevirke i vedomn, med unntak av impregnert eller behandla treverk (beisa, malt, limtre/kryssfiner etc).
- c) Brenning av avisapir og liknande til opptenning i vedomn.
- d) Brenning av lite grillbål i område utanfor skogmark i trygge omgjevnader i samband med friluftsliv. Grillbål skal slokkast heilt ved avmarsj.

Følgjande brenning skal også være tillate, så lenge dette ikkje er i strid med anna lovgjeving, men ikkje utan at brannvesenet er varsla fyrst:

- e) Sankthansbål og olsokbål, under føresetnad av at det vert nytta reint trevirke og at brenning av slike bål er knytt opp mot arrangement. Brenning av slike bål som er blitt utsett grunna værforhold kan etter avtale tillatast brent i ettertid.
- f) Brenning av tørt hageavfall avgrensast frå måndag til laurdag. Det skal ikkje brennes på søndagar og offentlige fridagar. Brenninga skal være avslutta før det vert mørkt. Kommunen kan forby brenning nær skular, barnehagar, idrettsanlegg, helseinstitusjonar og tettbygde område. Dersom den som brenn burde forstå eller blir gjort merksam på at nokon blir sjenert av brenninga, skal brenninga straks avsluttast.
- g) Brenning av bråte, samt brenning av gras og lyng til beiteforbetring. Brenninga skal være avslutta før det vert mørkt. Kommunen kan forby brenning nær skular, barnehagar, idrettsanlegg, helseinstitusjonar og tettbygde område. Dersom den som brenn burde forstå eller blir gjort merksam på at nokon blir sjenert av brenninga, skal brenninga straks avsluttast.
- h) Brenning i samband med brannsløkkingsopplæring/brannøvingar. Nedbrenning av bygning i forbindelse med øvingar i regi av brannvesenet og sivilforsvaret. Bygning skal være miljøsanert og det må kunne dokumenterast. Øvinga må vera naudsynt.

§ 6. *Dispensasjon*

Kommunal brann- eller forureiningsmyndigheit kan i særlege høve dispensere frå forbodet i § 4 etter skriftlig søknad. Søknaden skal føreligge i god tid, seinast 14 dagar før brenninga skal skje.

§ 7. *Tilsyn*

Kommunal brann- og/eller forureiningsmyndigheit fører tilsyn med at reglane i denne forskrifta vert haldne.

§ 8. *Klage*

Vedtak fatta i medhald av denne forskrifta kan påklagast til Komite Forvaltning (i Etne) og til DUK (i Vindafjord).

§ 9. *Straff/Sanksjon*

Brot på denne forskrifta kan medføre straffeansvar iht. forureiningslova eller brann- og eksplosjonsvernlova sine reglar.

§ 10. *Funksjonstart*

Denne forskrifta trer i kraft etter at den er vedteken av begge kommunestyra.

29. aug. Nr. 1753 2013

Forskrift om båndtvang for hund, Søgne kommune, Vest-Agder

Hjemmel: Fastsatt av Søgne kommunestyre 29. august 2013 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 74 om hundehold (hundeloven) § 6, § 9 og § 11. Kunngjort 6. mars 2014 kl. 15.00.

§ 1. *Definisjoner*

- a) *Beiteøyer:* Øyer det er helårsbeite på, dette gjelder Borøya, Brendøy, Fiske, Gjeve, Helgøya (Ny Hellesund), Hellersøya (Songvår), Herøya, Hundsøya, Inner Hellersøya, Kallholmen, Knutsholmene (v/Borøy), Kubbøya (Songvår), Langøya, Lille Furuholmen, Lille Kallholmen, Monsøya (Ny-Hellesund), Nodevigsholmene, Nordre Vassøy, Ravnøya (Songvår), Risholmen, Skiftingsholmen, Songvår, Store Kallholmen, Store Kjeøya, Store Lyngholmen, Tjamsøya, Udvår, Vestre Kuholmen, Vestre Skudeholmen (Udvår), Ydder Hellersøya, Ytre Udvår, Østre Kuholmen, Østre Skudeholmen (Udvår).
- b) *Båndtvang:* For båndtvang i henhold til § 6 i hundeloven vil ikke slike unntak som er listet i § 9 i hundeloven gjøre seg gjeldene for paragrafer fastsatt etter § 6, herunder (ikke utfyllende)
 - dressert bufehund,
 - hund i aktiv tjeneste for politi-, toll-, militær- og redningstjeneste, eller prøver for slik tjeneste,
 - ettersøkshund i aktiv bruk etter såret eller sykt vilt,

- hund i bruk for jakt, jakthundtrening og jaktprøver mellom 20. august–1. april, eller når reglene er fastsatt av § 6 annet ledd bokstavene c, d og e.

Disse kan fremdeles slippes på aktsom måte slik det er naturlig ut fra bruksformålet, når dette ikke er i strid med annet regelverk.

- c) *Verne- og fredningsområder*: Følgende områder i Søgne har verne- eller fredningsbestemmelser: Hellersøya, Herøya naturreservat, Kubbøya, Lohnetjønn naturreservat, Lunde naturreservat, Lyngbudalen naturreservat, Låveheia naturreservat (v/Rossevang), Oksøy-Ryvingen landskapsvernområde, Songvår, Store Lyngholmen naturreservat, Store Øygarden naturreservat (v/Tjomsevatnet), Torjusheia naturreservat.

§ 2. *Båndtvang*

I Søgne kommune er det ikke tillatt for hunder å gå løs på følgende steder:

- a) På beiteøyer i henhold til hundeloven § 6 e, gjelder hele året.
- b) På og ved preparerte skiløyper fra det tidspunkt de blir preparert og fram til preparering opphører, i henhold til hundeloven § 6 d.
- c) I rekreasjonsområde Helleviga-Romsviga begrenset i nord av RV 456, i vest av parkering Helleviga og i øst ved bekk Donevatnet-Romsviga. Videre på tursti rundt Kvernhusvatnet med tilhørende friområder mot Kussevisa. Forbudet gjelder hele året og er fastsatt i henhold til § 6 d i hundeloven.
- d) I følgende turløyper: Høllen-Giskedalen, Tinnjønnløypa, Åros strandsti. Forbudet gjelder hele året og er fastsatt i henhold til § 6 d i hundeloven.
- e) I områder der bufe beiter i tiden fra 21. august til 31. oktober, i henhold til hundeloven § 6 e.
- f) Lohnetjønn Naturreservat – hele året, gjelder også jakthunder, i overenskomst med forskrift 10. november 1988 nr. 910 om fredning av Lohnetjønn naturreservat, Søgne kommune, Vest-Agder.
- g) Songvår, Hellersøya, Herøya, Kubbøya og Store Lyngholmen naturreservat – fra 1. mars til 1. september, gjelder også jakthunder. Dette er i overenskomst med fredningsforskriftene
 - Forskrift 28. mars 1980 nr. 65 om fredning av Songvaar, Hellersøya og Kubbøya, Søgne kommune, Vest-Agder.
 - Forskrift 28. mars 1980 nr. 64 om fredning for Herøya naturreservat, Søgne kommune, Vest-Agder. og
 - Forskrift 28. mars 1980 nr. 63 om fredning for Store Lyngholmen naturreservat, Søgne kommune, Vest-Agder.

§ 3. *Unntak*

Det gjøres unntak fra båndtvangen etter forskriftens § 1:

- a) For hunder under trening/kurs/arrangement i regi av hundeklubb eller hundeorganisasjon registrert i Norsk Kennel Klub dersom treningen/kurset/arrangementet foregår på en aktsom måte. Det skal føres oversikt over deltakerne på treningen/kurset/arrangementet. Oversikten kan kreves utlevert av kommunen.
- b) Andre unntak fra båndtvang i medhold av denne forskriften fremgår av lov om hundehold § 9.
- c) Unntakene gjelder ikke i verne- og fredningsområder der annet fremgår av verne- eller fredningsforskrift.

§ 4. *Opptak av løs hund*

Enhver kan oppta hund som er løs i strid med denne forskriften. I utmark i jakttiden der jakt er lovlig kan likevel bare rettighetshavere i område eller politi oppta løse hunder. Hund som opptas skal leveres til hundeholder dersom denne er tilstede. Hvis hund ikke blir levert til hundeholder skal den snarest leveres til politiet. Unnlater hundeholder å hente hunden innen en uke etter at hun eller han er varslet, kan politiet selge, omplassere eller avlive hunden. Det vises for øvrig til hundelovens § 10.

§ 5. *Renhold*

Hundeholdere plikter å fjerne avføring som hunder legger igjen på og langs offentlige veier eller i andre områder som er tilgjengelige for allmennheten, i tettbygd strøk. Det samme gjelder for offentlige badeplasser, parkmessige områder utenom tettbygd strøk og på og langs turveier og preparerte skiløyper. Såkalte hundeposer skal ikke kastes i naturen eller i veikanten. Paragrafen er fastsatt i henhold til hundelovens § 11 om ro og orden.

§ 6. *Dispensasjon*

Kommunen kan dispensere fra bestemmelsene i § 2 i denne forskrift.

§ 7. *Håndhevelse*

Hundeholder som forsettlig eller uaktsomt overtrer båndtvangen gitt i denne forskrift straffes med bøter og/eller fengsel i tråd med hundelovens § 28.

§ 8. *Iverksettelse*

Forskriften trer i kraft straks, samtidig oppheves forskrift 10. januar 2007 nr. 101 om båndtvang utover generell båndtvang, Søgne kommune, Vest-Agder.

17. des. Nr. 1754 2013**Forskrift for vatn- og avlaupsgebyr, Stordal kommune, Møre og Romsdal**

Heimel: Fastsett av Stordal kommunestyre 17. desember 2013 med heimel i lov 16. mars 2012 nr. 12 om kommunale vass- og avløpsanlegg § 3 og forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) § 16–1 andre ledd. Kunngjort 6. mars 2014 kl. 15.00.

§ 1. Gebyrplikt**1.1 Plikta til å betale gebyr gjeld:**

- Alle grunneigedomar (bnr., fnr., snr.) som er tilknytt kommunal vass- eller avløpsleidning, anten direkte eller gjennom privat samleleidning.
- Grunneigedom som Stordal kommune i samsvar med plan- og bygningslova § 27–1, § 27–2 og § 30–6 har kravd tilknytt kommunal leidning.

1.2 Eigaren står ansvarleg for gebyra. For eigedom som er bortfesta, står festaren ansvarleg i staden for grunneigaren.**§ 2. Definisjon av leidning**

Med avlaupsleidning meiner ein i desse føresegnene separate leidningar for avlaup frå sanitærutstyr og industriproduksjon (spillvassleidning) og leidning for tak-, drens- og overvatn (overvassleidning) eller fellesleidningar for desse avlaupstypar.

Med vassleidning meiner ein i desse føresegnene leidningar for vassforsyning til drikkevatt eller anna forbruk.

§ 3. Gebyrform

Gebyra omfattar:

- Tilknytingsgebyr for høvesvis vatn og avlaup.
Kvart tilknytingsgebyr kan bestå av ein fast del og ein del basert på areal. Det kan også takast omsyn til bebyggelsen sin art og bruken av denne, samt eigedomen sin størrelse og tilstand.
- Årsgebyr for høvesvis vatn og avlaup.
Årsgebyr = Abonnementsgebyr + Forbruksgebyr
- Der det skal nyttast areal brukar ein bruksareal BRA basert på utrekningar i samsvar med NS-3940. Same forbruk vert lagt til grunn for både vatn og avlaup.

§ 4. Gebyrsatsar

Gebyrsatsane vert fastsett av Stordal kommune og trer i kraft frå det tidspunkt kommunen fastset.

Gebyra kan vere knytt til eigne gebyrområde med sjølvkostutrekning for kvart av desse områda.

§ 5. Restriksjonar m.m.

Restriksjonar på eller kortare avbrot i mottak av avlaup, gjev ikkje grunnlag for reduksjon av gebyra.

Restriksjonar på eller kortare avbrot i levering av vatn, gjev ikkje grunnlag for reduksjon av gebyra.

§ 6. Arealutrekning

Når gebyr vert utrekna etter bygningane sin storleik, skal arealutrekninga fylgje NS-3940. Alt areal som det heretter vert vist til er bruksareal (BRA).

Ved utrekninga skal berre bygg som er fysisk tilknytt eller kravd tilknytt leidningsnettet takast med.

§ 7. Tilknytingsgebyr**7.1. Tilknytingsgebyr høvesvis vatn og avlaup skal betalast:**

- Ved nybygg.
- Ved utviding av eksisterande bygg.
- Når eigedom det er bygning på vert tilknytt kommunal leidning eller er kravd tilknytt.

7.2. Tilknytingsgebyr for bustadar, hytter o.l.

Kvart tilknytingsgebyr kan bestå av ein fast del og ein del basert på areal.

Arealbasert del vert fastsett utifrå bebyggelsen sitt bruksareal.

Det same gjeld utleiehytter og campinghytter.

7.3. Tilknytingsgebyr for driftsbygningar i landbruket.

Kvart tilknytingsgebyr kan bestå av ein fast del og ein del basert på areal.

Arealbasert del vert fastsett utifrå bebyggelsen sitt bruksareal.

For arealbasert del skal ein betale tilknytingsgebyr etter bruksareal for heile bygninga slik:

Frå 0 til 200 m ² :	Full m ² -gebyr.
Frå 201 til 300 m ² :	80 % av full m ² -gebyr.
Frå 301 til 400 m ² :	60 % av full m ² -gebyr.
Frå 401 til 500 m ² :	40 % av full m ² -gebyr.
Over 500 m ² :	20 % av full m ² -gebyr.

7.4. Tilknytingsgebyr for forsamlingslokale.

Kvart tilknytingsgebyr kan bestå av ein fast del og ein del basert på areal.

Arealbasert del vert fastsett utifrå bebyggelsen sitt bruksareal.

For arealbasert del skal ein betale tilknytingsgebyr etter bruksareal for heile bygninga slik:

Frå 0 til 200 m ² :	Full m ² -gebyr.
Frå 201 til 300 m ² :	70 % av full m ² -gebyr.
Frå 301 til 400 m ² :	50 % av full m ² -gebyr.
Frå 401 til 500 m ² :	30 % av full m ² -gebyr.
Over 500 m ² :	20 % av full m ² -gebyr.

7.5. Tilknytingsgebyr for andre bygningar.

Kvart tilknytingsgebyr kan bestå av ein fast del og ein del basert på areal.

Arealbasert del vert fastsett utifrå bebyggelsen sitt bruksareal.

For arealbasert del skal ein betale tilknytingsgebyr etter bruksareal for heile bygninga slik:

Frå 0 til 500 m ² :	Full m ² -gebyr.
Frå 501 til 1000 m ² :	80 % av full m ² -gebyr.
Frå 1001 til 1500 m ² :	60 % av full m ² -gebyr.
Frå 1501 til 2000 m ² :	40 % av full m ² -gebyr.
Over 2001 m ² :	20 % av full m ² -gebyr.

7.6. Tilknytingsgebyr ved utviding.

Ved utviding/fleire byggetrinn vert det svara eit tilknytingsgebyr som tilsvarar skilnaden i tilknytingsgebyr på ei bygning med areal før og etter utbygginga.

7.7. Forfall av betaling av tilknytingsgebyr.

Tilknytingsgebyret forfell til betaling seinast ein månad etter tilknytning eller ein månad etter vedtak om tilknytning.

§ 8. Årsgebyr

8.1. Årsgebyr = Abonnementsgebyr + Forbruksgebyr

Årsgebyr skal betalast:

- Når eigedom det er bygning på vert tilknytt kommunal leidning eller er kravd tilknytt.

8.2. Abonnementsgebyr

Kvart årsgebyr kan bestå av ein fast del og ein del basert på areal.

Arealbasert del vert utrekna på grunnlag av BRA og utrekna einingspris.

Abonnementsgebyr: Fast del + Arealbasert del [kr/m²] x BRA [m²]

8.3. Forbruksgebyr

Forbruksgebyret vert utrekna på grunnlag av stipulert eller målt forbruk, begge er basert på utrekna einingsprisar.

8.3.1. Stipulert forbruk

Forbruksgebyret er basert på stipulert forbruk og pris pr. m³

Stipulert forbruk [m³] vert utrekna slik:

Bruksareal BRA [m²] x spesifikt forbruk [m³/m²].

For spesifikt forbruk sjå punkt 8.6.

Forbruksgebyr: Einingspris [kr/m³] x Stipulert forbruk [m³].

8.3.2. Målt forbruk

Forbruksgebyret vert basert på faktisk vassforbruk(vassmålar) og pris pr. m³.

Forbruksgebyr: Einingspris [kr/m³] x Målt forbruk [m³].

- 8.4. Årsgebyret er lik summen av abonnementsgebyret og forbruksgebyret. Forbruksgebyret vert basert på målt eller stipulert vassforbruk med dei atterhald som elles fylgjer av desse føresegnene.
- 8.5. Eigedom som har godkjent vassmålar, betaler årsgebyr lik summen av abonnementsgebyret pluss målt vassforbruk og gjeldande m³-pris.
Dersom avlaupsmengda er vesentleg større eller mindre enn det målte vassforbruket, skal avlaupsgebyret baserast på den avlaupsmengda som vert bestemt av kommunen.
- 8.5.1. Næringsverksemdar med eit stort vassforbruk i høve til bygningen sitt areal skal installere vassmålar.
For eksempel: Hotell, vaskeri, matforedlingsbedrifter.
Kommunen avgjer når dette er aktuelt.
- 8.6. Eigedom som ikkje betalar gebyr etter målt vassforbruk skal betale årsgebyr etter stipulert vassforbruk basert på storleiken til bygningane.
Spesifikt vassforbruk/avlaupsmengd vert fastsett til:
Bustader o.l.:	1,0 m ³ pr. m ² BRA pr. år.
Fritidsbustader:	0,7 m ³ pr. m ² BRA pr. år.
Driftsbygningar i landbruket:	0,8 m ³ pr. m ² BRA pr. år.
Forsamlingsbygningar:	0,5 m ³ pr. m ² BRA pr. år.
Hotell, kafear, sjukeheimar m.m.:	1,3 m ³ pr. m ² BRA pr. år.
Kontor/forretning:	1,0 m ³ pr. m ² BRA pr. år.
Andre bygningar:	1,0 m ³ pr. m ² BRA pr. år.
- 8.7. Årsgebyr for gebyrpliktig eigedom som det ikkje er hus på skal frå og med andre året gebyrplikta tek til å gjelde betale for eit forbruk på 150 m³.
- 8.8. For eigedomar der det vert innflytta eller gitt bruksløyve i året, skal årsgebyret reknast frå og med den dato eigedomen vert innflytta eller bruksløyve vert gjeve. For eigedom som vert er kravd tilknytt skal årsgebyret reknast frå og med den dato tilknytingsvedtaket er gjort.
- 8.9. Dersom eigedom med bustadhus vert ståande tomt på grunn av dødsfall eller permanent plass på alders/sjukeheim vert det ikkje kravd gebyr før eigedomen på ny vert teken i bruk.

§ 9. Frådrag i årsgebyret

- 9.1. For industribedrifter, jordbruksverksemd og verksemd som har avlaupsvatn som i samansetning avvik vesentleg frå vanleg hushaldsavlaup i gunstig retning kan det reknast eit frådrag i årsgebyret for avlaup. Storleiken på frådraget vert fastsett av Stordal kommune.

§ 10. Tillegg i årsgebyret

- 10.1. Der samansetninga på avlaupsvatnet avvik frå vanleg hushaldningsavlaup i negativ lei og verkar fordyrande på drift og vedlikehald av kommunal avlaupsanlegg, kan det reknast eit tillegg til årsgebyret. Storleiken på tillegget vert fastsett av Stordal kommune.
- 10.2. Gebyrpliktige som ikkje etterkjem ev. pålegg om å fjerne/kople ut privat slamavskiljar (septiktank) skal i tillegg betale gebyr for slamtøming etter føresegnene for tøming av slamavskiljarar, tette oppsamlingstankar for avlaupsvatn mv. for Stordal kommune.
- 10.3. Gebyrpliktig som unnlet å etterkome pålegg om å utbetre manglar ved privat del av anlegg, som medfører auka belastning på leidningar eller reinseanlegg, skal betale eit tillegg til gebyret. Tillegget tek til å gjelde frå den dato kommunen har sett som frist for utbetring av pålegget. Tillegget utgjer 100 % av eigedomen sitt ordinære gebyr og skal reknast for kvart påbyrja kvartal. Gebyret vert rekna til pålegget er utført.
- 10.4. For symjebasseng på eigedom som ikkje betalar etter målt forbruk, skal det betalast eit tilleggsgebyr tilsvarande eit årleg vassforbruk på:
- 40 m³ for bassengvolum inntil 20 m³.
 - 80 m³ for bassengvolum inntil 40 m³.
 - 120 m³ for bassengvolum over 40 m³.
- Basseng under 4 m³ er fritekne for gebyr.
Føresegna gjeld både fastmonterte og demonterbare basseng.

§ 11. Reglar for bruk og installasjon av vassmålar

- 11.1. Både eigar og Stordal kommune kan krevje at det vert installert vassmålar på eigedomen. Målaren og montering av denne skal betalast av den gebyrpliktige (eigaren). Teknisk etat bestemmer type, plassering og storleik på

målaren, samt godkjenner den som installerer målaren. Gebyr på bakgrunn av målt forbruk vert rekna frå installering av målar, og får ikkje innverknad på tidlegare utrekna gebyr etter stipulert forbruk.

11.2. For eigedom med installert vassmålar gjeld vidare:

- Eigaren skal halde målaren lett tilgjengeleg for avlesing og kontroll. Ved oppfordring frå kommunen om avlesing av vassmålar pliktar abonnenten å gjere dette innan fastsett frist. Teknisk etat skal ha rett til avlesing og kontroll til ei kvar tid. Vert ein målar borte eller skada skal eigaren omgåande melde dette til teknisk etat.
 - Kostnader med eventuell flytting, utskifting og vedlikehald skal dekkast av eigaren.
 - Kontroll av vassmålar kan krevjast av huseigaren eller av teknisk etat. Teknisk etat skal godkjenne kven som skal kontrollere målaren. Viser kontrollen ei feilavlesing på minst 5 %, skal målaren justerast og eventuelt utskiftast for huseigaren si rekning. I motsatt fall og dersom det er teknisk etat som har kravd kontrollen, skal utgiftene med kontrollen dekkast av kommunen.
 - Dersom ev. feilmålte mengder ikkje kan utreknast tilstrekkeleg nøyaktig, skal gebyret justerast for den perioden det er tvil om etter gjennomsnittet av næraste avlesingsperiode før feilen er oppstått, og etter at den er retta.
- Dersom ein abonnent ikkje fylgjer opp pålegg etter 11.2 vert gebyra fastsett av kommunen, eller målaren vert utskifta av kommunen for huseigaren si rekning.

§ 12. Innbetaling av årsgebyr

12.1. Gebyret kan innkrevjast i minst 2 terminar kvart år. For eigedom som betalar etter målt forbruk vert avrekning foreteke ved anslag for den eine terminen og justert i samsvar med avlesing for den andre terminen.

12.2. Kommunen sitt krav på forfalle årsgebyr er sikra med lovpant i eigedomen, jf. § 6 i lov om kommunale vass- og avløpsanlegg og pantelova § 6–1 (2) c. Om renteplikt ved for sein betaling eller attendebetaling av gebyr gjeld reglane i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane § 26 tilsvarende.

§ 13. Klage og omgjering

Gebyr som er fastsett i samsvar med kommunen sitt gebyrregulativ kan ikkje påklagast, jf. forvaltningslova sine bestemmelsar.

Avgjerd etter forskrifta som er einskildvedtak fyl forvaltningslova kap. IV–VI, og kan påklagast. Klagen vert sendt til instansen som har fatta vedtaket.

§ 14. Generelle reglar

14.1. Bygningar som tidlegare fekk utrekna gebyret etter leigegereal vil fortsatt få det på bakgrunn av forholdet mellom leigegereal og bruksareal slik:

1 m² leigegereal tilsvarar 1,8 m² bruksareal.

Desse kan likevel krevje at arealutrekningmetoden etter NS-3490 vert nytta. Abonnenten må i så fall sende inn målsett teikning av huset og nytt arealgrunnlag vert å rekne frå første halvår etter at slikt ynskje er framsett.

14.2. Søknad om tilknytning skal sendast til kommunen, som avgjer søknaden.

14.3 Eksisterande slamavskiljar skal drivast og haldast ved like som tidlegare, inntil det vert bestemt at den skal kortsluttast. Løyve til kortslutning kan gjevast av teknisk etat.

14.4. Enkeltvedtak etter denne forskrift vert fatta av kommunen og i samsvar med delegeringsreglement.

§ 15. Iverksetting

Desse føresegnene vert gjort gjeldande frå 1. januar 2014.

19. des. Nr. 1755 2013

Forskrift om vass- og avløpsgebyr i ÅLAV kommunane, Lærdal kommune, Sogn og Fjordane

Heimel: Fastsett av Lærdal kommunestyre 19. desember 2013 med heimel i lov 16. mars 2012 nr. 12 om kommunale vass- og avløpsanlegg § 3 og forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften). Kunngjort 6. mars 2014 kl. 15.00.

§ 1. Verkeområdet

Denne forskrifta gjeld alle abonnentar i kommunen, sjå definisjon av abonnent i § 2, og den fastset utrekningmåte og innbetaling av gebyr for dei kommunale vass- og avløpstenestene.

§ 2. Definisjonar

2.1 Abonent

- Eigar/festar av eiga sjølvstendig bueining, fritidseining eller næringseining («Anna enn bustad») som er tilknytt kommunal vass- og/eller avløpsleidning direkte eller gjennom felles stikkleidning.

- Festar av eigedom der festeavtalen ikkje er tinglyst, men der festaren eig dei bygningane som er plasserte på tomte, og brukar festeretten slik det går fram av lov om tomtefeste.
- Eigiar/festar av eigedom, som kommunen i medhald av plan- og bygningslova har kravd tilknytt vass og/eller avløpsleidning.

2.2 Eining

Med eining i denne forskrifta er meint bueining, fritidseining eller næringseining.

Bueining er husvære med separat inngang, eit eller fleire opphaldsrom og i tillegg eige bad/WC og kjøkkendel. Definisjonen på bueining følgjer registreringsinstruksen i matrikkelen.

Fritidseining blir rekna for ein kvar fritidsbustad med minst eitt rom og eigen inngang og der det er tilgang til vatn og toalett utan å måtte gå gjennom ei anna bueining/fritidseining/næringseining. Det blir elles synt til registreringsinstruksen i matrikkelen.

Næringseining (Anna enn bustad) er sjølvstendige lokale nytta til næringsverksemd eller offentleg verksemd.

2.3 Kombinasjonsbygg:

Bygg med både bueiningar (bustader) og næringseiningar (næringsverksemd) eventuelt også fritidseiningar.

2.4 Kommunal vass- og avløpsleidning

Leidningar som er kommunal eigedom ved at dei er kosta eller overteke av kommunen.

2.5 Stikkleidning

Vass- eller avløpsleidning for ein eller fleire eigedommar som er abonnenten sin eigedom, og som blir halde ved like av denne. Dersom ikkje anna er avtalt, er stikkleidningen rekna til og med an boring for vatn og grein for avløp.

2.6 Gebyrregulativet

Dette er den gjeldande prisoversikten for vass og avløpsgebyr i kommunen. Satsane blir kvart år oppdaterte gjennom vedtak i kommunestyret.

§ 3. Gebyrtypar

Følgjande gebyrtypar gjeld for både vatn og avløp:

- Tilknytingsgebyr
- Årsgebyr
- Gebyr for mellombels tilknytning.

§ 4. Tilknytingsgebyr

Tilknytingsgebyret skal betalast:

- Når nye bygg blir byggjemelde til kommunen
- Når eigedom med hus på blir tilknytt offentleg vatn- og/eller avløpsnett.

Tilknytingsgebyret skal betalast pr. eining slik dette er definert i § 2. Ein auke i tal einingar medfører tilsvarande auke i tal tilknytingsgebyr.

Storleiken på gebyret går fram av gebyrregulativet som kvart år blir fastsett av kommunestyret.

§ 5. Årsgebyr

Fast og variabel del av årsgebyret

Årsgebyret for både vass- og avløpsstenester skal betalast pr eining slik dette er definert i § 2.

Gebyret er samansett av to delar:

- fastledd (abonnementsgebyr)
- variabelt ledd (forbruksgebyr).

Årsgebyret skal reknast frå og med månaden etter at eigdommen er tilknytt kommunalt leidningsnett.

Fordelinga mellom abonnementsgebyr og forbruksgebyr i % av sjølvkostgrunnlaget på VA-sektoren til kommunen, er sett til 30 % på abonnementsgebyr og 70 % på forbruksleddet.

Abonnementsgebyr

Abonnementsgebyret blir differensiert etter brukarkategori.

Abonnementsgebyr for bueiningar og fritidseiningar gjeld for bustad- og fritidshus, og skal betalast pr. eining, jf. definisjonen av eining i § 2. For ein bustader med inntil fem hyblar, blir hyblane samla vurdert som ei eining.

Abonnementsgebyr for næringseiningar skal betalast for næringseigedomar, offentlege verksemdar og næringsdel på kombinasjonsbygg. Gebyret blir fastsett på grunnlag av dimensjon på inntaksleidning slik dette går fram av tabellen under.

Dimensjon på leidning i mm	Gebyrstorleik <i>N x abonnementsgebyr for bueining/fritidseining</i>
≤ 32	N = 1
40	N = 2
63	N = 4

<i>Dimensjon på leidning i mm</i>	<i>Gebyrstørleik N x abonnementsgebyr for bueining/fritidseining</i>
75	N = 6
> 75	N = 10

For kombinasjonsbygg må det takast omsyn til kor stor del av forbruket som går til bustader.

Forbruksgebyr

Bueiningar og fritidseiningar betaler anten etter faktisk (målt) vassforbruk og pris pr. m³, eller stipulert forbruk basert på utrekna bruksareal i samsvar med NS 3940 og pris pr. m³. Omregningsfaktor for stipulert forbruk er sett til 1,4 m³/m² for areal opptil 75 m² deretter 0,7 m³/m² for areal utover dette. Dette gjeld både bueiningar og fritidseiningar.

Følgjande bruksareal og vassforbruk skal leggjast til grunn:

<i>Bruksareal (m²)</i>	<i>Grunnlag for utrekning (m²)</i>	<i>Stipulert forbruk (m³) Bustadeiningar og fritidseiningar</i>
< 80	70	100
80–250	140	150
> 250	250	225

Næringseiningar (Næringseigedommar og offentlege verksemdar) betaler forbruksgebyr etter faktisk (målt) vassforbruk og pris pr. m³. Forbruket blir målt med installert vassmålar.

For alle abonnentar gjeld at avløpsmengda blir rekna lik vassmengda, sjå likevel § 6.

Både abonnent og kommune kan krevje at forbruksgebyret blir rekna ut frå målt forbruk.

§ 6. Frådrag eller tillegg i årsgebyret

Dersom avløpsmengda ein abonnent har er vesentleg større eller mindre enn det målte vassforbruket, kan årsgebyret (forbruksgebyret) for avløp bli rekna ut på grunnlag av stipulert avløpsmengde, ev. kan avløpsmengda målast særskilt.

Dersom avløpsvatnet skil seg vesentleg frå vanleg hushaldsavløp, kan det reknast tillegg eller frådrag i årsgebyret (forbruksgebyret).

Dersom ei eining (bu-, fritids- eller næringseining) i lenger tid blir fråkopla det kommunale vass- og/eller avløpsnett, kan abonnenten etter søknad fritakast frå forbruksgebyret i denne perioden. Gebyret for fråkopling (+ tilkopling), er sett til 50 % av samla årsgebyr.

Restriksjonar for vassforbruk eller kortare avbrot i leveranse eller mottak av avløpsvatn gjev ikkje grunnlag for reduksjon i gebyra.

§ 7. Om bruk av vassmålar

Den enkelte abonnent må sjølv koste innkjøp og installasjon av vassmålaren. Kommunen fastset type og storleik på målar.

Installasjon og bruk av vassmålar skal vere i samsvar med Reglar for bruk av vassmålar i Lærdal kommune.

§ 8. Mellombels tilknytning

Mellombels tilknytning gjeld for bygg/anlegg som har innlagt vatn og/eller utslepp av avløpsvatn til kommunalt nett, men der bygget/anlegget berre skal nyttast i ein avgrensa periode.

Gebyret blir fastsett etter dei reglane som gjeld årsgebyr for næringsverksemd.

Mellombels tilknytning gjeld for opp til eitt år, med høve til å søkje om lenger tid.

Gebyr for mellombels tilknytning går fram av gebyrregulativet som kvart år blir fastsett av kommunestyret.

§ 9. Innbetaling av gebyr

Abonnenten er ansvarleg for betaling av gebyra.

Eingongsgebyr for tilknytning må vere innbetalt før tilknytning skjer.

Årsgebyr blir kravd inn saman med andre kommunale gebyr. Ved bruk av vassmålar blir forbruksgebyret å betale à konto basert på forbruket året før. Målaravlesing skjer ein gong i året, og avrekning vil skje i 1. termin året etter.

Gebyr for mellombels tilknytning og tilleggsgebyr blir fakturert særskilt.

Dersom vassforbruket til abonnenten har endra seg vesentleg frå siste målaravlesing, kan kommunen endre à kontobeløpet. Abonnenten skal varslast før slik endring finn stad.

§ 10. Innkrevjing av gebyr

Krav på årsgebyr er sikra med lovpant i eigedommen etter pantelova sin § 6–1. Gebyra kan krevjast inn av kommunen etter reglar for innkrevjing av skatt.

§ 11. Vedtaksmynde

Vedtak etter denne forskrifta blir gjort av rådmannen.

§ 12. Sakshandsaming/Klage

Avgjerd etter denne forskrifta som er einskildvedtak, følgjer bestemmelsane i kap. IV–VI i forvaltningslova. Slike vedtak kan påklagast. Klagen skal sendast til rådmannen, og fristen til å klage er 3 veker.

Storleik på gebyra (gebyrregulativet) blir fastsett av kommunestyret. Dette er ei forskrift som ikkje kan påklagast, jf. kap. VII i forvaltningslova.

§ 13. Iverksetjing

Forskrifta trer i kraft 1. januar 2014.

Kommentarar til dei einskilde paragrafane i forskrift om vass og avløpsgebyr

Til § 1 Verkeområde

Til § 2 Definisjonar

Til definisjon av abonnent.

Kommunen kan krevje inn gebyr for ein eigedom, når det ligg føre vedtak om tilknytning i samsvar med § 65, § 66 eller § 92 i plan- og bygningslova, jf. § 1 i lov om kommunale vass- og avløpsavgifter.

Til definisjon av bueining.

Med bustad blir det her rekna bueining som består av eitt eller fleire rom, og som er bygd eller ombygd som heilårs privatbustad for ein eller fleire personar. Vidare har bustaden eigen tilkomst til rommet/romma utan at ein må gå gjennom ein annan bustad. Ein leiligheit er ein bustad med minst eitt rom og kjøkken. Ein hybel er eit rom med eigen inngang berekna som bustad for ein eller fleire personar, som har tilgang til vatn og toalett utan at det er nødvendig å gå gjennom ein annan bustad. Omgrepet bustad er felles både for leiligheitar og hyblar.

Døme på kva som skal reknast som sjølvstendige bustader:

- Hyblar i hybelbygg. Kvar hybel blir rekna som sjølvstendig bustad, sjølv om dei som bur der deler viktige funksjonar som kjøkken og/eller bad. Kjøkken, bad og gang som blir delte mellom fleire av dei som bur der, blir rekna som felles areal.
- Studentbustader som er bygde som bufellesskap. Kvar studenthybel blir rekna som ein sjølvstendig bustad, sjølv om dei som bur der deler viktige funksjoner som kjøkken og/eller bad. Kjøkken, bad og gang som blir delt av fleire, blir rekna som fellesareal og ikkje ein del av andre sin bustad.
- Ein privat bustad som blir leigd ut til studentar eller andre for å dele bustadutgiftene, blir rekna som ein bustad.
- Bueiningar i bufellesskap for eldre eller funksjonshemma. Oftast er det tenester knytta til slike bustader, men dei er å forstå som sjølvstendige bustader fordi dei som bur der har eigen økonomi.
- Private bustader tilpassa pleiebehov. Her gjeld det same reglane som for einingar i bufellesskap for eldre eller funksjonshemma.
- Heilårsbustader som blir brukte til fritidsbustader.

Døme på einingar som ikkje skal reknast som sjølvstendige bustader:

- Utleigerom i privat bustad. Det som ofte blir kalla å bu på hybel eller utleigerom, blir ikkje rekna som sjølvstendig bustad, då ein må gå gjennom bustaden til andre for å kome til eige rom.
- Utleigerom på pensjonat eller liknande.
- Rom på institusjon. Ein institusjon blir rekna som felleishushaldning når dei som bur der blir tilbode kost og heildøgnspleie og omsorg, og har delvis felles økonomi t.d. ein sjukeheim.
- Rom i arbeidsbrakke som er sett opp som mellombels bustad.
- Rom i militærforlegning, sjukehus eller fengsel.
- Rom i mottak for flytningar eller asylsøkjjarar.

Til § 3 Gebyrtypar

Kommunen har innført tre gebyrtypar på vass- og avløpssektoren. Ifølgje lov om kommunale vass- og kloakkavgifter skal det både vere eingongsgebyr og eit årleg gebyr. Årsgebyret har ein fast del (abonnementsgebyr) og ein variabel del (forbruksgebyr) slik forskrift om begrensing av forurensinger krev. Det er og innført eit gebyr for mellombels tilknytning.

Det vil vere tilhøve som gjev grunnlag for tillegg eller fråtrekk i årsgebyret jf. § 5.

Nærare omtale er gitt under dei enkelte paragrafane.

Til § 4 Tilknytingsgebyr

Gebyret for tilknytning skal ikkje referere seg til nokon bestemt del av kostnadane som kommunen har på sektoren, men intensjonane med gebyret er at det skal dekkje ein forholdsmessig del av kommunen sine samla kostnader med vassforsyning og avløp.

Denne forskrifta fastsett at abonnentar med bustad/fritidshus og andre typar abonnentar skal betale eitt tilknytingsgebyr pr. bu, fritids eller næringseining uavhengig av storleiken. Ein auke av talet på einingar medfører tilsvarende auke i tal tilknytingsgebyr som skal betalast. Storleiken på tilknytingsgebyret er fastsett i gebyrreglementet.

Døme 1:

Kombinasjonshus med 3 utleigeeiningar (bueiningar) og 1 næringseining. Bygget er ikkje seksjonert og har same eigar for alle einingane.

Det avgjerande her er kor mange einingar det er. I dette tilfellet vil det vere 4. Det må difor betalast 4 tilknytingsgebyr i dette tilfellet.

Døme 2:

Ein einebustad med 1 bueining tilknytt kommunalt VA leidningsnett blir ombygd til å innehalde 4 utleige bueiningar. I dette tilfellet aukar tal bueiningar frå 1 til 4. Det skal altså betalast for 3 nye bueiningar.

Døme 3:

Eit hotell/overnattingsbygg tilknytt kommunalt VA-nett blir bygd om til å innehalde 10 leiligheitar. I dette tilfellet aukar talet på bueiningar frå 1 til 10. Det skal difor betalast 9 nye tilknytingsgebyr.

Døme 4:

Ein landbrukseigedom blir tilknytt kommunalt VA-nett. På denne eigedommen ligg det 2 bueiningar (hovudhus og kårhus) samt ei næringseining (driftsbygning). Det skal betalast 3 tilknytingsgebyr for denne eigedommen.

Til § 5 Årsgebyr

Fordeling mellom abonnementsledd og forbruksleddet er fastsett i % av dei samla kostnadene til kommunen/sjølvkostgrunnlaget til høvesvis 30 % på abonnementsleddet og 70 % på forbruksleddet.

Abonnementsgebyr blir differensiert etter brukarkategori. Bruarkategorien bueining og fritidseining (bustad og fritidshus) betalar like stort gebyr pr. eining, jf. definisjonen av eining i § 2. For brukarkategorien næringseiningar (inkludert gardsbruk) blir gebyret fastsett etter storleiken på inntaksleidningen dvs. etter den kapasiteten leidningsanlegget har. Med fleire leidningar skal alle leidningane reknast med.

Forbruksgebyret kan målast eller stipulerast for bueiningar og fritidseiningar (bustad og fritidshus), og skal målast for næringseiningar (næringsbygg, offentlege bygg og kombinasjonsbygg). For burettslag gjeld reglane for bustadhus.

Dersom det ikkje er praktisk mogleg å få montert ein vassmålar på ein frostsikker stad, blir forbruket fastsett av kommunen etter ei konkret vurdering av kva som er venta forbruk for eigedommen.

Både abonnent og kommune kan krevje betaling etter målt forbruk.

Avløpsgebyret skal reknast ut frå at avløpsmengda blir sett lik målt eller stipulert vassforbruk. Eventuelt unntak frå denne regelen går fram av § 6 i forskrifta.

Døme 1

Kombinasjonsbygg med 110 mm inntaksleidning, 8 butikkar i 1. etasje og 8 bueiningar i 2. etasje. Av bueiningane i 2. etasje er 3 seksjonerte ut med eige seksjonsnr medan 5 er utleige bustader. I næringsarealet er sprinkleranlegg montert slik at 110 mm inntaksleidning er nødvendig for få fram nok vatn til sprinkleranlegget.

Abonnementsledd skal utgjere følgjande:

- Nødvendig inntaksleidning 110 mm $\rightarrow N = 10$
- 8 bueiningar kvar med $N = 1$

Til saman 18 abonnementsledd skal betalast. Dei seksjonerte husværa skal betale kvar sitt medan resten tilfall eigar av bygget.

Vassmålar skal vere montert på inntaksleidning til bygningen. For dei 8 bueiningane er det valfritt kor vidt vassmålar skal installerast. Dersom ikkje vassmålar er installert, blir vassforbruket stipulert ut frå storleiken på husværet. Stipulert/målt vassforbruk for dei 8 bueiningane kjem til fråtrekk på det målte forbruket på inntaksleidningen inn til bygget.

Døme 2

Kombinasjonsbygg med 63 mm inntaksleidning, 4 butikkar i 1. etasje og 4 bueiningar i 2. etasje. Av bueiningane i 2. etasje er 3 seksjonerte ut medan 1 er for utleige. Vassforbruket i næringsarealet er lite slik inntaksdimensjon på 32 mm hadde vore tilstrekkeleg dersom berre næringsdelen skulle forsynast.

Abonnementsledd skal utgjere følgjande:

- Nødvendig inntaksleidning 32 mm $\rightarrow N = 1$
- 4 bueiningar kvar med $N = 1$

Til saman 5 abonnementsledd skal betalast. Dei seksjonerte husværa skal betale kvar sitt medan resten tilfall eigar av bygget.

Døme 3

Gardsbruk med 2 våningshus på eigedommen. I gardsdrifta inngår driftsbygning, lagerbygning og 5 utleige hytter. Inn på eigedommen går det ein 63 mm inntaksleidning.

Abonnementsgebyr blir følgjande:

- Inntaksleidning 63 mm $\rightarrow N = 4$

Det skal betalast 4 abonnementsledd samla for heile eigedommen.

Vassmålar skal vere montert på inntaksleidning ved tilkopling til kommunal hovudvassleidning og/eller privat fellesleidning.

Døme 4

Einebustad med eige sokkelhusvære på 45 m² til utleige. I dette tilfellet skal det betalast 2 abonnementsledd. Det variable leddet skal enten reknast etter målt eller stipulert forbruk for kvar av einingane.

Dersom sokkelhusværet står tomt eller at det er brukt av husstandsmedlemar kan bustaden etter søknad om bruksendring i samsvar med plan- og bygningslova (PBL) omklassifiserast til berre å innehalde ei buening. Dette vil medføre at det berre skal betalast eitt abonnementsgebyr og eitt forbruksgebyr.

Døme 5

Einebustad med 4 hyblar i sokkel. Kvar av hyblane har eit areal på 15 m² inklusiv felles kjøkken og toalett. Hyblane har eigen inngang. Hyblane blir til saman definert som ei buening. Det skal såleis betalast 2 fastledd. Forbruket kan enten målast eller stipulerast for kvar av bueningane.

I dette tilfellet skal det betalast 2 abonnementsgebyr og 2 forbruksgebyr for heile einebustaden.

Døme 6

Eit trelastlager har 160 mm inntaksleidning sjølv om det årlege vassforbruket er svært lite (2 toalett mv.). Årsaka er at bygget har sprinkleranlegg. For å kunne levere den vassmengda som er nødvendig til dette anlegget er det nausdynt med ein stor inntaksleidning.

I dette tilfellet skal det betalast 15 abonnementsledd på vassforsyningsdelen. For avløpet skal det berre betalast 1 abonnementsgebyr. Sidan det er ei næringsverksemd skal det forbruksleddet vere basert på målt forbruk.

Til § 6 Frådrag eller tillegg i årsgebyret

Avvik mellom vassforbruk og avløpsmengde vil m.a. kunne gjelde næringsverksemdar der vatn inngår i produkta, t.d. bakeri, eller der vatn blir brukt til kjøling utan at det etterpå går inn på kommunalt avløpsnett. Det vil og m.a. kunne gjelde bustad- og fritidseigedommar som har toalettsystem som ikkje brukar vatn og for landbrukseigedommar.

Avvik med omsyn til innhald i avløpsvatnet vil kunne gjelde verksemdar der konsentrasjonen av organisk materiale, næringssalt, feitt og liknande i avløpsvatnet er langt høgare enn i vanleg hushaldsavløp.

For verksemdar der avløpsvatnet utgjer ein vesentleg del av den samla avløpsmengda som blir tilført det kommunale anlegget, skal det normalt inngåast særskild avtale om storleiken på gebyret.

Føresetnaden for tillegg eller reduksjon i gebyret er at kommunen får auka eller reduserte kostnader med drift av sine avløpsanlegg. Storleiken på tillegg/frådrag blir fastsett etter avtale mellom abonnent og kommune ev. av kommunen dersom slik avtale ikkje kjem i stand.

Alle fråtrekk eller tillegg i årsgebyret som er nemnt ovanfor gjeld berre forbruksgebyret.

Dersom ein eigedom ikkje er i bruk over lenger tid, vil det etter søknad kunne gjevast fullt fritak for forbruksgebyret. Ev. fritak gjeld frå første årsskifte etter at søknaden er godkjent, og abonnenten har gitt kommunen melding om at leidningane kan koplast frå.

Kommunen kan ta betalt for å stenge av/kople til vass og avløpsleidningar til ein eigedom som ikkje er i bruk. Med avstenging/fråkopling er og meint plombering av stoppekran. Det skal reknast eit gebyr for frå og tilkopling. Det kan ikkje krevjast nytt tilknytingsgebyr i samsvar med § 4 når tilkopling skjer.

Restriksjonar for bruk av vatn, for eksempel forbod mot eller redusert hagevatning, periodevis utkopling når det er lite vatn eller liknande, gjev ikkje grunnlag for fritak eller redusert gebyr. Det same gjeld ved kortare avbrot i samband med lekkasjar, utbetring av leidningsnett, byggeprosjekt og liknande. Med kortare avbrot i leveranse av vatn eller mottak av avløpsvatn er her meint inntil ca. 1 døgn.

*Til § 7 Om bruk av vassmålar**Til § 8 Mellombels tilknytning*

Mellombels tilknytning vil for eksempel gjelde for anleggsbrakke og liknande som blir sett opp i samband med byggje eller anleggsverksemd. Det er eigar/festar av eigdommen som er ansvarleg for å betale gebyret, sjølv om brakkeriggen er sett opp og eigd av andre.

Kostnader med den fysiske tilknyttinga og fråkoplinga må eigar/festar av eigdommen betale, men det skal ikkje betalast tilknytingsgebyr i samband med mellombels tilknytning.

*Til § 9 Innbetaling av gebyr**Til § 10 Innkrevjing av gebyr*

Ved manglande innbetaling av årsgebyr, kan kommunen ta pant i eigdommen. Kravet på årsgebyr har, på linje med skatt, førerett framfor andre krav (heftelsar) på eigdommen.

*Til § 11 Vedtaksmyndigheit**Til § 12 Sakshandsaming/klage**Til § 13 Iverksetjing*

Denne forskrifta er gjort gjeldande frå det tidspunktet kommunestyret har fastsett.

Vedlegg 1. Reglar for bruk av vassmålar

Innkjøp og installasjon av vassmålar

Målaren blir kjøpt inn og betalt av abonnenten, og han er abonnenten sin eigedom. Kommunen bestemmer type, plassering og storleik på målaren, tilpassa forbruket.

Abonnenten må og koste installasjonen og ev. flytting av målaren. Installasjon av målar skal utførast av ein røyrleggjar som er godkjent av kommunen. Vassmålaren må plasserast slik at han er lett tilgjengeleg både for avlesing og kontroll/utskifting. Etter montasje skal vassmålaren plomberast av kommunen eller av godkjent røyrleggjar.

Avlesing

Avlesing av vassmålaren skal gjerast ein gong i året. Abonnenten skal lese av målaren og melde inn data til kommunen innan fastsett tid.

Kontroll

Kommunen skal ha tilgang til vassmålaren for inspeksjon og kontrollavlesing til varsla tid.

Kommunen kan til ei kvar tid, ev. etter skriftleg søknad frå abonnenten, kontrollere målaren. Dersom kontrollen viser feilavlesing på meir enn 5 %, skal årsgebyret justerast for det føregåande året. Eventuell utskifting av målaren skal abonnenten sjølv koste.

Fleire tilknytingar

Kvar eigedom skal normalt berre ha ei tilknyting. I dei tilfella ein eigedom har fleire tilknytingar, skal det installerast ein målar for kvar. Eventuelle interne målarar er kommunen uvedkommande.

Andre tilhøve

Når vassmålar er montert, kan han ikkje fjernast utan kommunen sitt samtykke.

Dersom vassmålar ikkje kan plasserast frostsikkert, skal gebyret baserast på stipulert forbruk etter vedtekne berekningsreglar.

Dersom ein målar blir skada, skal abonnenten straks melde til dette til kommunen. Plomberte målarar kan berre opnast av kommunen sitt personell eller under oppsyn av kommunen sitt personell. Er ei plombe broten, blir vassforbruket for vedkommande termin fastsett til pårekna multiplisert med 2.

Sikring mot inntrenging av ureine vesker på leidningsnett

Leidningsettet skal sikrast mot inntrenging av ureine vesker, stogg eller gassar. Det skal og sikrast mot tilbakesuging og tilførsel frå andre vasskjelder og installasjonar i samsvar med bestemmelsane i § 11 i REN teknisk forskrift til plan- og bygningslova.

12. des. Nr. 1758 2013

Forskrift om vann- og avløpsgebyrer, Storfjord kommune, Troms

Hjemmel: Fastsett av Storfjord kommunestyre 12. desember 2013 med hjemmel i lov 16. mars 2012 nr. 12 om kommunale vass- og avløpsanlegg § 5 og lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven). Kunngjort 20. mars 2014 kl. 14.30.

I. Generelle bestemmelser

Kommunens abonnenter betaler for vann- og avløpstjenester levert av kommunen. Forholdet mellom abonnenter og kommunen er regulert av lover og forskrifter samt av lokale reglementer, bestemmelser, regulativer og deklarasjoner. De viktigste dokumentene er listet nedenfor:

1. Lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven).
2. Lov 16. mars 2012 nr. 12 om kommunale vass- og avløpsanlegg.
3. Forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) del 4A, kapittel 16, om kommunale vann- og avløpsgebyrer.
4. Forskrift 12. desember 2013 nr. 1758 om vann- og avløpsgebyrer i Storfjord kommune (dette dokumentet).
5. Øvrige dokumenter:
 - Gebyrregulativ
 - Bestemmelse for bruk av vannmålere.

§ 1. Forskriftens formål

Forskriften gir bestemmelser om beregning og innbetaling av de gebyrer abonnentene skal betale for de vann- og avløpstjenester Storfjord kommune leverer.

Vann- og avløpsgebyr beregnes etter selvkostprinsippet.

§ 2. Forskriftens virkeområde

- Forskriften gjelder alle kommunens abonnenter, se definisjon i § 3.
- Dersom kommunen overtar private vann- og/eller avløpsverk gjelder forskriften fra det tidspunkt overdragelsen skjer.

§ 3. Definisjoner

- *Abonnent:*
 1. Eier/fester av eiendom som er registrert i grunnboken med eget gårds- og bruksnummer, eller eget festenummer eller seksjonsnummer (under felles gårds- og bruksnummer), som er tilknyttet kommunal vann- og/eller avløpsledning direkte eller gjennom felles stikkledning.
 2. Eier/fester av eiendom, som kommunen i medhold av plan- og bygningslovens § 27–1 og § 27–2 har krevd tilknyttet kommunal vann- og/eller avløpsledning.
 3. Samme gjelder fester av eiendom der festeavtalen ikke er registrert i grunnboken (tinglyst), men der festeren eier de på tomten plasserte bygninger, og utøver festerett slik som fremgår av lov om tomtefeste, for festeavtaler med kort festetid (feste til annet enn bolig og fritidsbolig), kan det være avtalt at annen enn fester skal være abonnent.
- *Abonnementsgebyr:*
Årsgebyrets faste del, som skal dekke en del av kommunens faste kostnader for vann- og/eller avløpstjenester.
- *Forbruksgebyr:*
Årsgebyrets variable del som betales etter forbruk (målt eller stipulert).
- *Arealberegning:*
 1. Bruksareal (BRA) eller NS 3940 (forenklet)
 2. Forenklet kan man si at bruksareal omfatter arealet innenfor boligens omsluttende vegger og andel av fellesareal som tilhører boligen, men som ligger utenfor boligens omsluttende vegger. For detaljer se NS 3940.
 3. Garasjeareal tilknyttet boenhet regnes med i gebyrpliktig areal.
- *Bruksendring:*
Med endring i eiendommens bruk menes her endring mellom ulike kategorier, som for eksempel bolig, nybygg, fritidsbolig/hytte og nærings-/offentlig virksomhet.
- *Nybygg:*
Bygning som får selvstendig bygningsnummer i matrikkelen.
- *Engangsgebyr for tilknytning:*
Engangsgebyr for etablering av abonnement på vann- og/eller avløpstjenester.
- *Vann- og avløpsnett:*
 1. *Privat stikkledning:* Ledning mellom bygning og kommunal hovedledning/godkjent kommunal stikkledning. Bygging, drift og vedlikehold av stikkledninger er bygningseiers ansvar fra og med an boring/tilknytning på hovedledningen/godkjent kommunal stikkledning.
 2. *Felles privat samleledning:* Ledning eid i fellesskap av abonnenter tilknyttet via denne til kommunalt ledningsnett. Eiendommer som har felles private vann- og/eller avløpsledninger har felles ansvar for drift og vedlikehold av disse.
 3. Storfjord kommune kan etter søknad godkjenne etablering av kommunal samleledning og denne er da å oppfatte som kommunal, både når det gjelder bygging, drift og vedlikehold.
- *Fritidsbolig/hytte:*
Fast eiendom med bebyggelse regulert/godkjent til fritidsbolig/hytte.
Det er krav om at matrikkelenheten må være definert som fritidsbolig i matrikkelen.
- *Boenhet:*
Med boenhet forstås i denne forskrift enhver godkjent bygning/bolig/fritidsbolig/hytte med ett eller flere rom, med eget bad/WC og kjøkkendel. Det blir ikke definert som egen boenhet dersom en må gå gjennom annen boenhet for å komme til denne.
- *Gebyrregulativet:*
Betegnelsen på kommunens gjeldende prisoversikt for vann- og avløpsgebyrer. Satsene i gebyrregulativet oppdateres årlig gjennom vedtak i kommunestyret.
- *Næringsvirksomhet*
Ervervsmessig virksomhet.
- *Offentlig virksomhet:*
Virksomhet drevet av staten, fylket eller kommunen.
- *Stipulert forbruk:*
Forventet forbruk hos en abonnent fastsatt på basis av bebyggelsens bruksareal.
- *Årsgebyr:*
Gebyr som betales årlig av abonnenter for kommunens vann- og/eller avløpstjenester. Årsgebyret består av:
 1. Abonnementsgebyr, fast del
 2. Forbruksgebyr, variabel del.

II. Vann- og avløpsgebyrer**§ 4. Gebyrtyper**

Følgende gebyrtyper gjelder for henholdsvis vann- og avløpstjenester:

- Engangsgebyr for tilknytning
- Årsgebyr:
 1. Abonnementsgebyr – fast del
 2. Forbruksgebyr – variabel del (stipulert eller målt)
- Gebyr for midlertidig tilknytning.

§ 5. Engangsgebyr for tilknytning

- Lov om kommunale vass- og kloakkavgifter krever at det betales engangsgebyr for tilknytning til vann- og/eller avløpstjenester.
- Engangsgebyret for tilknytning av vann- og/eller avløp skal betales:
 1. Når bebygd eiendom blir anboret/tilknyttet offentlig vann- og/eller avløpsnett.
 2. Ved nybygg dersom bygget blir tilknyttet kommunal vann- og/eller avløpsnett.
 3. Ved annen permanent tilknytning til kommunalt vann- og/eller avløpsnett.
- Alle boenheter som er registrert i matrikkelen utløser krav om engangsgebyr for tilknytning.
- Engangsgebyr beregnes ikke ved tilbygg eller påbygg.
- For å bli anboret/tilknyttet offentlig vann- og/eller avløpsnett skal det foreligge skriftlig søknad fra abonnent og skriftlig godkjenning fra Storfjord kommune.
- Engangsgebyret skal være innbetalt før anbringen/tilknytningen utføres.
- Engangsgebyret skal være likt for alle abonnenter.
- Ved gjenoppbygging etter riving eller brann betales ikke tilknytningsgebyr.
- Størrelsen av gebyret fastsettes årlig av kommunestyret og fremkommer av gebyrregulativet.
- Det kan inngås særavtaler med næringsvirksomheter om avvikende engangsgebyr for tilknytning der etablering av tjenesten medfører ekstra høye eller lave kostnader.
- Storfjord kommune foretar kontroll i forhold til tilknytning av vann- og/eller avløp.

§ 6. Årsgebyr

- Årsgebyret betales av alle abonnenter og består av to deler:
 1. Abonnementsgebyr, fast del.
 2. Forbruksgebyr, variabel del.
- Samlede abonnementsgebyrer for kommunale vann tjenester skal dekke en andel av kommunens forventede årskostnader knyttet til vann tjenester. Resten dekkes inn gjennom forbruksgebyret.
- Samlede abonnementsgebyrer for kommunale avløpstjenester skal dekke en andel av kommunens forventede årskostnader knyttet til avløpstjenester. Resten dekkes inn gjennom forbruksgebyret.
- Årsgebyret skal beregnes fra og med måneden etter at eiendommen er tilknyttet kommunalt ledningsnett.
- Størrelsen av abonnementsgebyr og forbruksgebyr fastsettes årlig av kommunestyret og fremkommer av gebyrregulativet.
- *Abonnementsgebyr:*

Abonnementsgebyret er det faste gebyret det koster å være tilkoblet kommunalt ledningsnett. Abonnementsgebyr differensieres etter brukerkategori, henholdsvis næring, bolig og fritidsbolig. Alle abonnenter i en brukerkategori betaler et like stor fast beløp som fremkommer av gebyrregulativet.

 - *Abonnementsgebyr for næring:*

Betales av næringseiendommer, offentlige virksomheter og borettslag.
 - *Abonnementsgebyr for boliger:*

Betales av abonnenter med definisjon som helårsbolig i matrikkelen. Dersom det er flere boliger/boenheter på eiendommen utløser hver av disse et eget abonnementsgebyr.
 - *Abonnementsgebyr for fritidsbolig:*

Betales av abonnenter med definisjon som fritidsbolig i matrikkelen.
- *Forbruksgebyr:*
 - Forbruksgebyret betales etter byggets/byggenes bruksareal eller etter målt forbruk for de bygg som har montert vannmåler.
 - Frittstående garasjer som har innlagt kommunalt vann og/eller avløp må betale forbruksgebyr ut fra bruksareal.
 - Næringseiendommer og offentlige virksomheter betaler forbruksgebyr basert på faktiske (målt) vannforbruk og pris pr. m³. Forbruket måles med installert vannmåler.
 - Fritids-/hytteabonnenter betaler enten etter faktisk (målt) vannforbruk eller som en andel av stipulert forbruk basert på beregning av bruksareal i henhold til NS 3940, samt pris pr. m³. Andelen, som vil variere etter forventet brukstid, og omregningsfaktor for stipulert forbruk (m³/m²) er definert i gebyrregulativet.
 - Øvrige abonnenter betaler etter faktisk (målt) vannforbruk, ev. etter stipulert forbruk basert på beregning av bruksareal i henhold til NS 3940, og pris pr. m². Omregningsfaktor for stipulert forbruk (m³/m²) er definert i gebyrregulativet.
 - For alle abonnenter gjelder at avløpsmengde regnes lik vannmengde, se dog § 8.
 - Både kommunen og abonnenter kan kreve at forbruksgebyret fastsettes ut fra målt forbruk.

§ 7. Vannmåler

For installasjon og bruk av vannmåler gjelder kommunens «Bestemmelser for bruk av vannmålere» som vedtas som del av forskriften samt «Gebyrregulativet».

Kostnader for kjøp, installasjon, drift, avlesing m.m. dekkes av abonnenter.

§ 8. Avvik i årsgebyret

Dersom avløpsmengden fra en abonnent er vesentlig større eller mindre enn det målte vannforbruk, kan forbruksgebyret for avløp baseres på målt eller stipulert/beregnet avløpsmengde (utslipp). Abonnenten plikter å varsle fra til kommunen ved mistanke om målerfeil eller lekkasjer som gjør at slike differanser oppstår.

For næringsvirksomhet og offentlig virksomhet, hvor avløpsvannets sammensetning avviker fra vanlig husholdningsavløp og virker henholdsvis fordyrende/besparende på drift og vedlikehold av kommunens avløpsanlegg, kan det beregnes et påslag/fradrag til forbruksgebyret for avløp basert på de forventede ekstrapluttene/besparelsene.

Restriksjoner for vannforbruk eller kortere avbrudd i leveranse av vann eller mottak av avløp, gir ikke grunnlag for reduksjon i gebyrene.

§ 9. Midlertidig tilknytning

Midlertidig tilknytning gjelder for arbeidsbrakker og annen bebyggelse av midlertidig art med innlagt vann, som skal brukes kun en begrenset periode.

Eier/fester av eiendommen skal betale abonnementsgebyr og forbruksgebyr etter gjeldende regler for næringsvirksomhet, med avregning i forhold til den tid tilknytningen er operativ. Størrelsen av gebyr for næringsvirksomhet fremkommer av gebyrregulativet.

Det betales ikke engangsgebyr for tilknytning, men alle kostnader vedrørende tilknytning og frakobling belastes eier/fester av eiendommen.

Midlertidig tilknytning gjelder for opp til ett år, med mulighet for å søke om forlengelse.

§ 10. Pålegg om utbedring

Kommunen kan gi abonnenten et pålegg om å utbedre egne avløpsanlegg innen angitt frist, jf. forurensningslovens § 7. I henhold til forurensningslovens § 73 kan det gis et forurensningsgebyr dersom forholdet ikke er utbedret når fristen er utgått. Dersom den ansvarlige ikke etterkommer pålegget kan kommunen sørge for iverksetting av tiltakene, jf. forurensningslovens § 74.

Kommunen kan henstille abonnenten å utbedre egne drikkevannsanlegg innen angitt frist som grunnlag for å kunne fastsette vannforbruket. Dersom forholdet ikke er utbedret når fristen er utgått, stipuleres årsforbruket.

§ 11. Innbetaling av gebyrer

- Abonnenten står ansvarlig for betaling av gebyrene.
- Kommunen sender faktura for engangsgebyr for tilknytning til abonnenten straks det foreligger skriftlig godkjenning fra Storfjord kommune. Engangsgebyr for tilknytning forfaller til betaling senest ved tilknytning.
- Abonnementsgebyr og forbruksgebyr faktureres særskilt.
- Avlesning av målt vannforbruk foretas en gang pr. år. Forbruksgebyret betales à konto fordelt over en eller flere terminer basert på fjorårets forbruk. Avregning skjer fortrinnsvis på 1. termin (faktura) året etter.
- Dersom abonnentens vannforbruk har endret seg vesentlig fra siste måleravlesning, avtales nytt à konto beløp.
- For å få gebyrgrunnlag som fritidsbolig må matrikkelenheten være registrert som fritidsbolig i matrikkelen. Dersom gebyrgrunnlag for fritidsbolig skal innvilges, må det søkes skriftlig til Storfjord kommune om bruksendring fra enebolig til fritidsbolig, som i henhold til plan- og bygningsloven er et søknadspliktig tiltak.
- Reduksjonen gjelder kun for forbruksgebyret.
- Det gis ikke reduksjon i abonnementsgebyret.
- Etter skriftlig søknad kan Storfjord kommune gi abonnenten enkeltvedtak om fullt fritak for årsgebyrene. Dette kan gis når gebyrpliktig eiendom fysisk frakobles Storfjord kommunes ledningsnett. Avgiftene stopper å løpe fra det tidspunktet anboringspunktet er plombert. Ny tilknytning krever ikke ny betaling av engangsgebyr for tilknytning. Kostnader ved frakobling og ny tilknytning dekkes fullt ut av abonnenten. Arbeidet skal utføres av kommunens personell.

Storfjord kommune forbeholder seg retten til å utføre kontroll i forbindelse med full fritak.

Dersom plomberingen på anboringspunktet brytes uten godkjenning av Storfjord kommune, oppheves fritaket fra det tidspunktet frakoblingen ble utført. Abonnenten faktureres med tilbakevirkende kraft fra frakoblingsdato.

III. Avsluttende bestemmelser**§ 12. Innkreving av gebyrer**

Forfalt krav på årsgebyr er sikret med pant i eiendommen etter panteloven § 6–1. Gebyrene kan kreves inn av kommunen etter regler for innkreving av skatt.

§ 13. Vedtaksmyndighet

Vedtak etter denne forskriften fattes av driftsjefen eller den han bemyndiger.

§ 14. Klage

Når det fattes enkeltvedtak etter denne forskriften skal den/de vedtaket gjelder informeres om den klagegang som er bestemt i forvaltningsloven. Klagen sendes til den instansen som har fattet vedtaket.

Gebyr må betales innen forfallsdato selv om gebyrkravet er påklaget.

Vedtak om gebyrstørrelse, som fremkommer av gebyrregulativet, regnes som forskrift, jf. forvaltningslovens § 2 første ledd c), dette er ikke enkeltvedtak og kan derfor ikke påklages.

§ 15. Ikraftsettelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

Vedlegg til forskrift om vann og avløpsgebyrer i Storfjord kommune***Bestemmelser for bruk av vannmålere*****1. Anskaffelse, installasjon og gebyr for leie av vannmåler**

- 1.1. Måleren er abonnentens eiendom. Storfjord kommune kan bestemme type, plassering og størrelse på måleren, tilpasset forbruket.
- 1.2. Abonnementen må selv bekoste installasjon av vannmåler. Eier må selv kontakte godkjent rørlegger for installasjon i samsvar med det til enhver tid gjeldende reglement. Måleren skal være godkjent med plombering. Er en plombe brutt ved kontroll blir vannforbruket for denne termin fastsatt til fire ganger antatt forbruk basert på bruksareal.
- 1.3. Plomberte målere kan kun åpnes av kommunens personell eller av foretak godkjent av kommunen.

2. Ansvar

- 2.1. Eier er ansvarlig for kjøp, installering, vedlikehold samt flytting av vannmåler.
- 2.2. Eier er ansvarlig for at installasjon av vannmåler blir innrapportert til Storfjord kommune, med opplysning om målnummer, installasjonsdato, målerstype, dimensjon og målerstand.
- 2.3. Ved bytte av måler, er eier ansvarlig for innrapportering av målerstand på gammel måler.
- 2.4. Eieren er ansvarlig for at vannmåleren blir avlest en gang pr. år og at målerstanden blir innrapportert til Storfjord kommune. Avlesningskort mottas for avlesning i desember med en avlesningsfrist. Dersom avlesning ikke er utført og sendt Storfjord kommune innen fristen, vil vann- og avløpsgebyrene bli beregnet utfra fjorårets forbruk eller stipulert forbruk.

3. Avlesning

- 3.1. Avlesning av vannmåleren foretas en gang hvert år. Abonnementen foretar avlesning og innmelding innen den fastsatte frist.
- 3.2. Avlesningsgebyr fastsettes av kommunen og fremgår av gebyrregulativet.

4. Gebyrberegning

- 4.1. For nye målere: Fra installasjonsdato.
- 4.2. For tidligere aktive målere: Fra avtalt avlesningspunkt.

5. Kontroll

- 5.1. Storfjord kommune skal ha adgang til vannmåleren for inspeksjon og kontrollavlesning til varslet dato og tid. Vannmåleren må plasseres slik at den er lett tilgjengelig både for avlesning og revisjon/utskifting.
- 5.2. Storfjord kommune kan til enhver tid, ev. etter skriftlig søknad fra eieren, foreta kontroll av vannmålere som er i bruk. Viser kontrollen en feilavlesning på mer enn 5 %, foretas justeringer av årsgebyret for foregående år. Utskifting av måleren skjer uten kostnad for Storfjord kommune.
- 5.3. Dersom det ikke lar seg gjøre å beregne feilmålte mengder nøyaktig, uten at dette medfører store kostnader, justeres gebyret for den perioden det er tvil om etter gjennomsnittet av nærmeste avlesningsperiode før feilen ble påvist, og/eller etter at den er utbedret.

6. Flere tilknytninger

- 6.1. Hver eiendom skal normalt kun ha en tilknytning. I de tilfeller en eiendom har flere tilknytninger, skal det installeres en måler for hver tilknytning. Eventuelle interne målere er kommunen uvedkommende.

7. Annet

- 7.1. Når vannmåler er montert, kan denne ikke fjernes uten kommunens samtykke.
- 7.2. Dersom vannmåler ikke kan plasseres frostsikkert, skal gebyret baseres på stipulert forbruk etter vedtatte beregningsregler.
- 7.3. Blir en måler som er i bruk borte eller skadet, skal abonnenten omgående melde dette til kommunen. Plomberte målere kan kun åpnes av kommunens personell eller under oppsyn av kommunens personell. Er en plombe brutt, fastsettes vannforbruket for vedkommende termin til antatt forbruk ganger 4.

8. Drift

- 8.1. Testing, reparasjon eller bytte av vannmåler skal foretas av godkjent rørlegger. Vannmåleren anbefales testet/skiftet etter 10 års bruk.

9. *Kontroll*

9.1. Storfjord kommune forbeholder seg retten til å foreta kontroll av vannmåleren.

4. nov. Nr. 1760 2013**Forskrift om påslipp av olje-, fettholdig- og/eller industrielt avløpsvann til offentlig avløpsnett, Aurskog-Høland kommune, Akershus**

Hjemmel: Fastsett av Aurskog-Høland kommunestyre 4. november 2013 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) og forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensnings av forurensning (forurensningsforskriften) kapittel 15 og 15A. Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

1. Forskriftens grunnlag og virkeområder**§ 1-1. Tekniske grunnlag**

Tekniske krav i denne forskriften, hvis ikke nærmere spesifisert, er basert på:

- NS-EN-858-1, NS-EN-858-2
- NS-EN-1825-1, NS-EN-1825-2.

Dessuten bygger denne forskriften på:

- NORVAR prosjektrapport nr. 65/1996 «Forslag til veileder for fettavskillere til kommunalt avløpsnett».
- NORVAR prosjektrapport nr. 149/2006 «Tilførsel av industrielt avløpsvann til kommunalt nett – Veiledning».
- Normalreglement for sanitæranlegg.

§ 1-2. Definisjoner

- a) *Avløpsvann:* både sanitært og industrielt avløpsvann og overvann.
- b) *Oljeholdig avløpsvann:* avløpsvann som inneholder motorolje, smørefett, parafin, white-spirit, bensin og lignende.
- c) *Fettholdig avløpsvann:* avløpsvann som inneholder vegetabilsk og animalsk fett.
- d) *Fritryfett:* fett som brukes til fritering av mat.
- e) *Sanitært avløpsvann:* avløpsvann som i hovedsak skriver seg fra menneskers stoffskifte og fra husholdningsaktiviteter, herunder avløpsvann fra vannklosett, kjøkken, bad, vaskerom eller lignende.
- f) *Industrielt avløpsvann:* avløpsvann som har vært benyttet til industrielle formål. Det industrielle avløpsvannet kan inneholde partikulært eller oppløst stoff (prosessvann) eller være oppvarmet (kjølevann).
- g) *Påslipp:* tilførsel av avløpsvann til offentlig avløpsnett oppstrøms et renseanlegg.

§ 1-3. Virkeområde**1. Oljeutskillere**

Bestemmelsene i denne forskriften gjelder for virksomheter som har påslipp av oljeholdig avløpsvann som f.eks.:

- bensinstasjoner
- motorverksteder
- bussterminaler
- verksteder og klargjøringssentraler for kjøretøyer, anleggsmaskiner og skinnegående materiell
- anlegg for understellbehandling.

Virksomheter som ikke er nevnt her men som har påslipp av oljeholdig avløpsvann vil også omfattes av denne forskriften.

2. Fettutskillere

Bestemmelsene i denne forskriften gjelder for virksomheter med påslipp av fettholdig avløpsvann som f.eks.:

- Restauranter
- Kafeer/konditorier
- Catering/ferdigmatprodusenter
- Gatekjøkken/kiosker
- Hamburgerbarer
- Kantiner
- Slakterier
- Margarin- og matoljeindustri
- Kjøttforedlingsbedrifter
- Hermetikkindustri
- Bakerier
- Meierier
- Friteringsindustri
- Røkerier
- Matbutikker med steke/grillavdelinger.

Kommunen kan fastsette at bestemmelsene i denne lokale forskriften også skal gjelde for virksomheter som er ikke nevnt her men som har påslipp av fettholdig avløpsvann. Større konsentrerte fettmengder som for eksempel frityrfett må ikke ledes til utskilleren.

3. *Påslipp av industrielt avløpsvann*

Bestemmelsene i denne forskriften gjelder for virksomheter som har påslipp av industrielt avløpsvann (jf. § 1–2 Definisjoner).

2. *Generelle bestemmelser*

§ 2–1. *Ansvarlig for olje-, fettutskillere og/eller påslipp av industrielt avløpsvann*

Det skal alltid søkes kommunen om tillatelse ved påslipp til kommunalt nett. Dette gjelder ny virksomhet, eksisterende virksomhet og ved bruksendringer av eksisterende bygninger.

Påslippsavtalen søkes av og gis til eier av virksomheten. Det er denne som står ansvarlig overfor kommunen for at vilkårene i tillatelsen overholdes.

Dersom eier av grunneiendommen er en annen enn den ansvarlige for påslippsavtalen skal denne ha kopi av påslippsavtalen med en frist og muligheten for å uttale seg.

§ 2–2. *Krav om tillatelse*

All virksomhet og industri som har eller etablerer påslipp til offentlig avløpsnett skal ha en gjeldende påslippsavtale. Dette gjelder også de som skal endre (eventuelt øke) påslippet. Skal påslippet endres skal en ny påslippsavtale inngås.

Påslipp etablert før 1. juni 2014 for olje-, fettholdig og/eller industrielt avløp, som ikke økes vesentlig, er tillatt i den grad dette følger av forurensningsforskriften § 15–10. Virksomheten må derimot innrette seg etter det nye regelverket innen 1. januar 2016.

§ 2–3. *Søknad om tillatelse*

Ved etablering av nye påslipp eller økning av eksisterende påslipp av olje-, fettholdig avløpsvann og/eller industrielt avløpsvann, skal den ansvarlige sørge for at det er utarbeidet en skriftlig og fullstendig søknad som inneholder de nødvendige opplysninger for kommunens behandling.

Søknaden skal inneholde informasjon om produksjonen ved virksomheten, detaljert informasjon om utskiller (renseløsning), tegninger, kart over virksomheten inklusiv plan over vann-/avløpsinstallasjoner, tilknytningspunkt av påslippet til offentlig nett, hvor utskiller skal plasseres og interesser som antas å bli berørt av etableringen, herunder interesser knyttet til drikkevannsforsyning, rekreasjon eller næringsvirksomhet.

§ 2–4. *Behandling av søknad*

Fullstendig søknad i overensstemmelse med påslippskrav jf. § 3–4 skal avgjøres av kommunen innen seks uker. Dette gjelder også søknader som inneholder dispensasjon og krav som fraviker påslippskravet. Aurskog-Høland kommune, kommunalteknisk drift, avløp er vedtaksmyndighet. Klagefristen, jf. forurensningsloven § 85, begynner å løpe fra søker har mottatt vedtak.

Ved protester, brukerkonflikter eller andre særlige grunner kan kommunen varsle om utvidet saksbehandlingstid.

Kommunen kan under behandling av søknaden fastsette krav som fraviker påslippskrav, fastsette krav til påslippssted eller nekte etablering av påslipp. Når kommunen avgjør om det skal fastsettes andre krav skal det legges vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket sammenliknet med de fordeler og ulemper som tiltaket forøvrig vil medføre.

Kommunen kan samordne behandlingen av søknad om påslippsavtale med byggesaksbehandling etter plan- og bygningsloven.

Er arbeidet ikke igangsatt senest tre år etter at fullstendig søknad er sendt kommunen eller innstilles arbeidet i lengre tid enn to år, faller retten til å etablere påslippet bort. Dersom påslippet fremdeles er aktuelt må ny søknad sendes inn.

§ 2–5. *Kommunens rett til kontroll*

Kommunen eller den kommunen bemyndiger har rett til å inspisere virksomheten til enhver tid, og kan kreve å få lagt frem og få granske dokumenter og annet materiale som kan ha betydning for virksomhetens gjøremål etter lovverket.

§ 2–6. *Nedleggelse*

Dersom virksomheten nedlegges eller stanses skal det innen en måned på forhånd gis melding til kommunen såfremt virksomheten kan medføre forurensninger etter nedleggelsen eller driftsstansen. Ved konkurs skal denne varsles særskilt, umiddelbart etter at konkurs er kjent.

§ 2–7. *Eierskifte*

Dersom bedriften overdras til ny eier skal melding sendes kommunen snarest, uten ubegrunnet opphold, etter at eierskiftet er kjent. Det gjøres oppmerksom på at eierskiftet kan medføre endringer i tillatelsen i samsvar med forurensningslovens § 18.

§ 2–8. Forurensningsgebyr/tvangsmulkt

For å sikre at vilkårene i denne tillatelsen blir gjennomført kan kommunen med hjemmel i forurensningslovens § 73 fastsette tvangsmulkt/forurensningsgebyr til staten.

§ 2–9. Sanksjonering

Manglende tømning, manglende dokumentasjon eller søknad gebyrlegges etter de til enhver tid gjeldende gebyrsatser.

Dersom virksomhetens avløpsvann beviselig medfører skader eller merutgifter på kommunalt avløpsnett vil kostnadene for retting, utbedring og/eller reparasjoner faktureres virksomheten.

3. Krav til olje-, fettutskiller og/eller påslipp av industrielt avløpsvann**§ 3–1. Tilknytning til avløpsnett**

Olje- og fettholdig industrielt avløpsvann skal passere godkjente utskiller før det ledes til kommunalt nett. Dersom dette er lagt etter separatsystemet skal avløp fra utskiller knyttes til avløpsnett. Det er forbudt å drive med virksomhet som fører olje-, fettholdig og/eller industrielt avløpsvann til kommunens overvannssystem, resipient eller terreng.

§ 3–2. Sanitærløpsvann

Sanitærløpsvann skal ikke kobles via utskiller.

§ 3–3. Forholdet til utslippskrav gitt av Fylkesmannen eller Miljødirektoratet

For de virksomheter som har egne påslippsavtaler fra enten Fylkesmannen eller Miljødirektoratet skal disse kravene betraktes som uavhengige av kommunens krav. Det presiseres at virksomheten skal unngå unødvendig forurensning selvom kravene til Fylkesmannen eller Miljødirektoratet overholdes. Dette fremgår av forurensningslovens § 7. Denne paragrafen kommer til anvendelse også for de komponenter som ikke er regulert av Fylkesmannen eller Miljødirektoratet, eller dersom ny teknologi gjør det mulig å senke påslippet ytterligere innenfor rimelige kostnader for bedriften.

§ 3–4. Krav til avløpsvannets beskaffenhet

Oljeinnholdet i utløpet fra utskilleren skal ikke overstige henholdsvis 20 mg/l og 50 mg/l¹. Fettinnholdet i utløpet fra utskilleren skal ikke overstige 50 mg/l. Utskiler som drives riktig og med riktig kjemikaliebruk vil normalt klare disse kravene.

Olje-, fettholdig avløpsvann og/eller industrielt avløpsvann som føres til kommunalt nett skal ikke overskride påfølgende krav:

<i>Parameter-oljeutskiller og/eller påslipp av industrielt avløpsvann</i>	<i>Grenseverdi</i>
Temperatur	< 45 °C
pH	5,5–8,5
Bly, Pb	< 50 µg/l
Kadmium, Cd	< 5 µg/l
Krom, Cr	< 50 µg/l
Kvikksølv, Hg	< 2 µg/l
Nikkel, Ni	< 50 µg/l
Kobber, Cu	< 200 µg/l
Sink, Zn	< 500 µg/l
Mineralsk olje	< 20 mg/l
Nitrifikasjonshemming	< 50 %
Org. stoff, KOF	< 600 mg/l ²
Suspendert stoff (sedimenterbart materiale)	< 400 mg/l ²
Klorid, Cl ⁻	< 1000 mg/l
Sulfat, SO ₄ ²⁻	< 500 mg/l
Total fosfor, TotP	< 10 mg/l ²
Total nitrogen, Tot N	< 60 mg/l

<i>Parameter-fettutskiller</i>	<i>Grenseverdi</i>
Temperatur	< 30 °C
pH	5,5–8,5
Fett	< 50 mg/l
Mineralsk olje	< 20 mg/l/50 mg/i
Nitrifikasjonshemming	< 50 %
Org. stoff, KOF	< 600 mg/l
Suspendert stoff (sedimenterbart materiale)	< 400 mg/l ²
Klorid, Cl ⁻	< 1000 mg/l
Sulfat, SO ₄ ²⁻	< 500 mg/l
Total fosfor, TotP	< 10 mg/l ²

<i>Parameter-fettutskiller</i>	<i>Grenseverdi</i>
Total nitrogen, Tot N	< 60 mg/l

- 1 20 mg/l gjelder ved etablering av ny eller øking av eksisterende påslipp. 50 mg/l gjelder for bestående anlegg. Virksomheter som ikke klarer å innfri 20 mg/l med bestående anlegg forventes å gå i dialog med kommunen. Frist for oppgradering av gamle utskillerer med formålet om innfriing av kravet for nye anlegg vil bli fastsatt etter avtale.
- 2 Ved overstiging av disse grenseverdier vil tilleggsgebyr beregnes.

§ 3-5. *Krav til bruk av vaske- og avfettingskjemikalier*

Kommunen forventer at eiere av utskiller går i dialog med kjemikalieleverandørene og eventuell annen kompetanse på området for å optimalisere kjemikaliebruken med tanke på lavere olje- og fettutslipp.

For øvrig gjelder følgende spesifiserte krav:

- Alt innhold i kjemikalier skal være dokumentert miljøvennlig.
- Brukerløsningen skal ikke være etsende.
- Tensid innholdet i brukerløsningen skal ikke overstige 5 % (vektprosent).
- Løsningsmiddel innholdet i brukerløsningen skal ikke overstige 5 % (vektprosent).

§ 3-6. *Forbehandling*

Det er viktig med gode rutiner ved virksomheten for å redusere mengden av sedimenterbart materiale i avløpet. Forbehandling av avløpsvann kan derfor være nødvendig for å redusere tilførselen av sand og annet partikulært materiale, og for å redusere tilførselen av stoffer som kan løse opp fett/olje i utskilleren. Fjerning av grovere partikler gjøres ved innløpsrist før utskilleren.

Avløpsvann med raskt råtnende sedimenterbare stoffer skal ikke passere utskilleren. Dette for å unngå råtning.

Alkalisk reagerende olje-/fettholdig avløpsvann nøytraliseres før det ledes til utskilleren.

§ 3-7. *Utførelse*

Materiale og utførelse av utskilleren skal tilfredsstille de gjeldende krav i Norsk Standard.

§ 3-8. *Inspeksjonskum*

Det skal etableres en inspeksjonskum, som skal plasseres umiddelbart nedstrøms utskilleren og før eventuelt andre påkoblinger, på hver avløpsledning som transporterer olje-, fettholdig og/eller industrielt avløpsvann til offentlig avløpsnett.

Inspeksjonskummen skal være tilgjengelig for kommunens ansvarlige til enhver tid og den skal være utformet slik at det er mulighet for å ta prøver av avløpsvannet.

§ 3-9. *Disponering av utskilt olje, fett og sand*

For riktig håndtering av utskilt olje, fett og sand skal Miljødirektoratet kontaktes. Frityrfett må samles opp og leveres til godkjent mottak.

§ 3-10. *Krav vedrørende prøvetaking, analyser og kontroll*

1. *Prøvetaking og analyser*

Den ansvarlige for olje-, fettutskilleren og/eller påslippet av industrielt avløpsvann plikter å gjennomføre representative målinger for å dokumentere kvaliteten av påslippet til kommunalt nett. Det skal tas ut minimum to representative prøver pr. år, dvs. hvert halvt år, fra inspeksjonskummen. For større virksomheter eller utskiller med høy belastning eller omfattende kjemikaliebruk kan kommunen kreve at det tas flere prøver.

Dersom analyseverdiene over tid viser lave og stabile verdier, og vaske- og avfettingsprosess er den samme, kan det være grunnlag for å søke kommunen om redusert prøvetakingshyppighet.

Vannanalyser i henhold til parameterne som nevnt ovenfor skal utføres av et akkreditert laboratorium.

Prøvetaking og konservering av prøver skal utføres i henhold til gjeldende standarder.

2. *Kontroll*

Anleggseier plikter å ha jevnlig ettersyn av hele utskilleranlegget. Det skal legges opp til inspeksjoner minst en gang i året der tykkelse av utskilt lag, innløp/utløp og eventuelt varslingsutstyr kontrolleres. Utført kontroll skal dokumenteres og rapporten sendes til kommunen.

§ 3-11. *Krav vedrørende drift, vedlikehold og dokumentasjon*

1. *Drift*

For å sikre en profesjonell og stabil drift av utskilleren skal virksomheter og industri med olje- og/eller fettutskiller engasjere en uavhengig leverandør til å forestå driftskontroll av anlegget. Hensikten er å dokumentere overfor kommunen at anlegget er i forskriftsmessig stand og drives i henhold til de krav kommunen har stilt.

2. *Vedlikehold*

Alle enheter i utskilleren (sandfang, utskillerkammer og filter) skal rengjøres grundig minst to ganger i året. Alle anleggsvolumer i oljeutskilleren skal tømmes fullstendig minst to ganger i året.

Alle anleggsvolumer i fettutskilleren skal tømmes fullstendig minst en gang annenhver måned for å forebygge luktproblemer og helsefare som oppstår ved råtneprosesser i utskilte masser. Hyppigere tømming kan pålegges virksomheten dersom lokale forhold krever det.

3. Dokumentasjon

Virksomheten er ansvarlig for at følgende dokumentasjon er tilsendt kommunen innen 31. desember hvert år:

- Tømmerapporten for olje- og fettutskiller, inklusiv alle enheter i utskilleren (sandfang, utskillerkammer og filter).
- Dokumentasjon om hvor de utskilte massene ble levert.
- Analyserapporter for tatte vannprøver.
- Inspeksjonsrapport for hele utskilleren.
- Årsrapport med egen vurdering av påslippet, eventuelt med forslag til reduisering av påslippet.

§ 3–12. Beredskap mot akutt forurensning og høye påslipp

1. Forebygging av akutte påslipp og beredskapsplikt

Virksomheten plikter å gjennomføre forebyggende tiltak for å unngå eventuelt begrense risikoen for akutte påslipp til så vel avløpsnett som overvannsnett.

Beredskapen skal stå i rimelig forhold til sannsynligheten for akutte og skadelige påslipp til avløpsnettet, og omfanget av de skader og ulemper som kan forårsakes. Beredskapsrutinene skal inngå i virksomhetens internkontrollsystem for helse, miljø og sikkerhet og skal dokumenteres.

2. Varslingsplikt

Dersom det skulle oppstå akutte påslipp til kommunens avløpsanlegg skal kommunen straks varsles. Det skal gis opplysninger om hva som er sluppet på, tidspunkt for påslipp og hvor dette har skjedd samt om påslippet er stanset.

Virksomheten vil være økonomisk ansvarlig for konsekvenser av akutte påslipp.

§ 4–1. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. mai 2014.

13. juni Nr. 1761 2013

Forskrift for tømning av private septiktanker/slamavskillere, Gran kommune, Oppland

Hjemmel: Fastsatt av Gran kommunestyre 13. juni 2013 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 26 tredje ledd, § 30 annet og tredje ledd og § 34. Kunngjort 3. april 2014 kl. 15.30.

Kapittel 1. Alminnelige bestemmelser

§ 1. Formål

Formålet med innsamling av slam er å hindre forurensning av miljøet, samt å sikre god drift av de enkelte avløpsrenseanlegg.

Formålet med denne forskriften er å regulere forhold mellom abonnent og kommune knyttet til tømning av slamavskillere, tette tanker, minirensanlegg og andre anlegg for innsamling og rensing av avløpsvann.

§ 2. Virkeområde, iverksettelse

Forskriftene gjelder tømning av slamavskillere, tette oppsamlingstanker og andre samleinnretninger for slam og sanitært avløpsvann. Iverksettelsesdato 1. januar 2014. Samtidig oppheves forskrift 16. desember 2010 nr. 1686 for tømning av private septiktanker/slamavskillere, Gran kommune, Oppland.

§ 3. Definisjon

Som *abbonent* regnes eier av eiendom som omfattes av den kommunale slamtømmingsordningen. Dersom eiendommen er festet bort for 30 år eller mer, skal likevel festeren regnes som abonnent, om ikke annet er avtalt. Det samme gjelder når festeren har rett til å få festet forlenget, slik at den samlede festetid blir mer enn 30 år.

§ 4. Tvungen tømning

Kommunen skal tømme slamavskillere, tette oppsamlingstanker og andre samleinnretninger som omfattes av disse forskriftene. Kommunen kan gi tillatelse til at andre står for tømningen. Når særlige forhold foreligger kan det gis fritak for ordningen. Søknad om fritak avgjøres av rådmannen eller den han bemyndiger.

§ 5. Utstyr

Kommunen kan foreta innsamling med konvensjonell tankbil eller mobil avvanningsenhet som fyller rejeaktvann tilbake i septiktanken (avvanner).

§ 6. Adkomst og tilgjengelighet

Kommunen har rett til fri og uhindret adkomst til eiendommene, og har rett til å benytte eksisterende veger. Om vinteren må vegen og eventuell snuplass være brøytet og om nødvendig strødd.

Kommunen har ikke ansvar for skade på privat veg som følge av gjennomføring av tømmeordningen etter disse forskrifter.

Abbonenten skal sørge for at anlegg som skal tømmes er lett tilgjengelig for tømning med bil og at lokket er utildekket. Løkk som kan bli overkjørt skal være kjøresikre. Ved tømning vinterstid skal abonnenten sørge for at

overdekning med snø og is er fjernet. Den som tømmer anlegget har rett til å plassere nødvendig utstyr på eiendommen for å få utført tømningen.

§ 7. Abonnentens plikter

Abonnenten plikter å sørge for adkomst og tilgjengelighet i henhold til § 6.

Abonnenten plikter å tilse at slam tømmes med egnet frekvens for optimal funksjon av anlegget. For fritidseiendommer og andre anlegg som krever tømning utenom fast tømmeordning, er abonnenten ansvarlig for å bestille tømning etter anleggets behov. Bestilling skal rettes kommunen eller den kommunen til enhver tid har avtale med.

§ 8. Tømmefrekvens mv.

Slamavskillere skal tømmes etter behov og ikke sjeldnere enn hvert andre år for helårsboliger og hvert fjerde år for fritidsboliger. Tette tanker skal tømmes årlig. Minirensanlegg skal slamtømmes i henhold til produsentens spesifikasjoner.

Fast tømmeordning. Følgende inngår i kommunens faste ordning:

- Slamavskillere (unntatt fritidsboliger) tømmes en gang hvert annet år.
- Alle tette oppsamlingstanker (for boliger, fritidsboliger, næring og andre bygg) tømmes årlig.
- Minirensanlegg som har krav om årlig tømning uten avvanner, tømmes årlig.

Behov for tømninger utover det som inngår i fast tømmeordning, regnes som ekstratømminger.

For anlegg som krever tømning utenom fast tømmeordning, skal tømning bestilles av abonnent eller serviceansvarlig.

For fritidseiendommer slamtømmes avløpsanlegg etter melding fra abonnent eller serviceansvarlig. Tømmefrekvensen skal stå i forhold til bruk og anleggstype, men ikke sjeldnere enn hvert fjerde år. Tette tanker på fritidseiendommer tømmes årlig og inngår i kommunens faste tømmeordning.

Kommunen står fritt til å bestemme når på året fast tømmeordning gjennomføres hos den enkelte abonnent.

Når særlige grunner foreligger, kan rådmannen eller den han bemyndiger bestemme en annen tømmehyppighet. Tømningen skal utføres slik at beboerne ikke unødig sjeneres av støy og lukt. Anlegget skal lukkes og eventuelt låses etter tømning. Eier av anlegget er imidlertid ansvarlig for at anlegget til enhver tid er sikret. Varsel om tømning gis gjennom pressen eller på annen måte som kommunen finner hensiktsmessig.

Kapittel 2. Forskrift for tømmegebyr

§ 9. Slamavskillere

Abonnenten skal betale et årlig gebyr som dekker forskriftens faste tømmeordning i henhold til § 8. Gebyret er avhengig av tømmevolum.

For fullt utslipp med WC settes minimumsgebyret til 4 m³.

For gråvannsutslipp uten WC settes minimumsgebyret til 2 m³.

Gebyret fordeles over det antall terminer som til en hver tid er gjeldende.

§ 10. Tette tanker og minirensanlegg med krav om årlig tømning uten avvanner

Gebyret beregnes etter tømt volum.

Gebyret betales etter utført tømning og fordeles ikke over flere terminer.

Behov for tømning utover det som inngår i fast tømmeordning i henhold til § 8, beregnes som ekstratømning i henhold til § 11.

§ 11. Ekstratømning og tømninger utenom fast tømmeordning

For ekstratømminger og tømning utenom fast tømmeordning (inkludert fritidseiendommer), betales gebyr etter tømt volum. I tillegg kan det kreves et grunngebyr for hver utført tømning. Gebyret betales etter utført tømning og fordeles ikke over flere terminer.

For krav om oppmøte innen en nærmere fastsatt tid (hastetømning) kan det fastsettes tilleggsgebyr.

§ 12. Innkreving/renter mv.

Gebyr for slamtømning med påløpte renter og kostnader er sikret med lovbestemt pant etter pantelovens § 6–1. Morarente beregnes iht. forsinkelsesrenteloven 17. desember 1976 nr. 100.

Gebyrenes størrelse fastsettes årlig av kommunen.

§ 13. Klage

Vedtak som er fattet av rådmannen eller den han bemyndiger kan påklages til det til enhver tid gjeldende politiske utvalg for dette.

§ 14. Straff

Overtrjedelse av forskriftene straffes med bøter etter forurensningslovens § 79, 2. ledd. Manglende oppfyllelse av forskriftens § 7 kan gebyrlegges.

13. juni Nr. 1763 2013**Forskrift for renovasjon og slamtømming i kommuner tilsluttet Avfallsservice AS, Lyngen kommune, Troms**

Hjemmel: Fastsett av Lyngen kommunestyre 13. juni 2013 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 30, § 31, § 33 og § 34. Kunngjort 10. april 2014 kl. 14.15.

Kap. 1. Generelle bestemmelser**§ 1. Formål**

Forskriften har som formål å sikre miljømessig, økonomisk og helsemessig oppsamling, innsamling, transport, gjenvinning og sluttbehandling av alt husholdningsavfall.

Forskriften skal videre bidra til å realisere de forpliktelsene kommunen er pålagt ved lov, og de mål som kommunen til enhver tid har nedfelt i sine plandokumenter om avfallsreducerende tiltak og behandling av avfall for øvrig.

§ 2. Virkeområde

Forskriften omfatter alle registrerte grunneiendommer hvor det oppstår husholdningsavfall i kommunene Kvæangen, Nordreisa, Skjervøy, Kåfjord, Lyngen og Storfjord, herunder også hver enkelt seksjonert del av bygning og hver enkelt selvstendig bruksenhet i bygning. Som selvstendig bruksenhet i bygning som ikke er seksjonert, regnes alltid hver enkelt boenhet med eget kjøkken. Kommunen avgjør i tvilstilfeller hva som skal regnes som selvstendig bruksenhet i bygning som ikke er seksjonert.

Abonnenter som kan dokumentere fravær fra eiendommen sammenhengende i mer enn 6 måneder i løpet av kalenderåret, vil etter søknad kunne få fritak for renovasjonsgebyret for den aktuelle perioden. Denne ordningen vil ikke gjelde dersom eiendommen bebos av andre enn den registrerte abonnenten i fraværperioden.

Alle fritidseiendommer som ligger i renovasjonsområdet omfattes av renovasjonsforskriften. Kommunen kan etter søknad unnta enkelte eiendommer fra renovasjonsordningen.

Denne forskriften gjelder kildesortering, innsamling, oppsamling og transport av husholdningsavfall. I tillegg omfatter forskriften innsamling, oppsamling og transport av farlig avfall fra husholdninger såfremt mengden ikke overstiger den grensen som til enhver tid gjelder i forskrift om farlig avfall.

Forskriften omfatter også innsamling og behandling av slam fra husholdninger og fritidsabonnement

§ 3. Definisjoner

Abonnent: eier eller fester av eiendom som omfattes av den kommunale renovasjonsordning.

Ekstra avfall: avfall som f.eks. mindre rivingsavfall fra bolig, avfall fra rydding av dødsbo, samt større gjenstander og annet avfall som på grunn av form, vekt eller volum ikke kan leveres gjennom vanlig innsamlingsordning.

Forbruksavfall: vanlig avfall, også større gjenstander som inventar o.l. fra husholdninger, mindre butikker, kontorer, etc. Det samme gjelder avfall av tilsvarende art og mengde fra annen virksomhet.

Husholdningsavfall: avfall fra private husholdninger, herunder større gjenstander som inventar o.l.

Inert avfall: avfall som jord, stein, o.l. masse som ikke er skadelig for miljøet.

Næringsavfall: avfall fra offentlige og private virksomheter og institusjoner.

Oppsamlingsenhet: stativer, sekker, miljøbokser, dunker og containere som renovasjonsselskapet til enhver tid finner hensiktsmessig og hygienisk å anvende.

Optibag: sorteringssystem som baserer seg på at kildesortert avfall samles opp i separate poser/sekker med anvist farge slik at avfallstypene kan sorteres optisk etter fargen på posen, i et sentralt anlegg.

Produksjonsavfall: avfall fra næringsvirksomhet og tjenesteyting som i art eller mengde skiller seg vesentlig fra forbruksavfall.

Risikoavfall: biologisk, smitteførende avfall samt stikkende og skjærende gjenstander som spisser og skalpeller.

Farlig avfall: avfall som ikke hensiktsmessig kan håndteres sammen med forbruksavfall fordi det kan påføre alvorlige forurensninger eller fare for skade på mennesker og dyr.

Miljøstasjon: et spesielt tilrettelagt område eller lokalitet med organisert oppsamling av separert avfall. Miljøstasjoner skal være betjent.

Matavfall: matrester fra vanlige husholdninger og storhusholdninger, dvs. avfall fra produksjon, servering og salg av mat og matvareprodukter, samt rester etter måltider.

Våtorganisk avfall: lett nedbrytbart organisk avfall så som planterester, hageavfall og vått husholdningspapir.

§ 4. Tvungen renovasjonsordning

I kommunene Kvæangen, Nordreisa, Skjervøy, Kåfjord, Lyngen og Storfjord er det lovpålagt innsamling av husholdningsavfall, jf. forurensningsloven. Alle eiendommer mv. som faller innenfor § 2 omfattes av denne avfallsordningen. Områdene Vorterøy, Valanhamn, Reinfjord og Segelvik er fritatt fra ordningen med innsamling av husholdningsavfall.

Avfallsservice AS er tildelt enerett for innsamling av forbruksavfall/husholdningsavfall og tømme slamavskillere mv. som omfattes av disse forskriftene. Avfallsservice AS kan gi tillatelse til at andre står for innsamling og/eller tømmingen i grender, borettslag eller andre deler av kommunen. Det er plikt for kundene å kildesortere avfallet sitt i samsvar med gjeldende sorteringsordning. Sorteringsplikten gjelder ikke fritidsabonnement dersom dette ikke er spesielt bestemt, jf. § 23.

§ 5. Avfall som ikke omfattes av kommunal innsamling

Næringsavfall omfattes ikke av lovpålagt kommunal avfallsordning. Slikt avfall skal leveres til lovlig avfallsmottak med mindre det gjenvinnes eller brukes på annen måte. Brenning av næringsavfall er kun tillatt i godkjente anlegg. Avfallsbesitter må selv sørge for å levere næringsavfall og farlig avfall til godkjent behandlingsanlegg eller til annen godkjent sluttbehandling.

Næringsdrivende som driver salg av matvarer og lignende fra gatekjøkken eller kiosker, plikter å sørge for tilstrekkelig renhold og opprydding rundt disse stedene slik at forsøpling og forurensing unngås.

Avfallet fra disse skal leveres til godkjent mottak eller inngå i en godkjent innsamlingsordning.

For optisk sortert næringsavfall som hensiktsmessig kan samles inn sammen med husholdningsavfallet, kan Avfallsservice AS tilby innsamling sammen med husholdningsavfallet.

§ 6. Inert avfall

Inert avfall er avfall som jord, stein o.l. masse som ikke er skadelig for miljøet.

Avfallsservice AS kan ta imot slik masse etter avtale i hvert enkelt tilfelle.

§ 7. Farlig avfall

Disse forskrifter omfatter farlig avfall innenfor alle avfallsgrupper og med mindre mengde enn 400 kg/abonnement pr. år. Jf. forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall. Farlig avfall skal leveres til godkjent mottakssted – enten lokale miljøstasjoner i mindre mengder eller selskapets avfallsmottak. Husholdninger får utlevert spesielle miljøposer som skal benyttes til levering av spesialavfall fra husholdning. Disse leveres på renovasjonsbil.

§ 8. Risikoavfall, smittefarlig avfall og medisinrester

Alt avfall av denne type skal leveres til mottaksordning godkjent av helsemyndighetene. Leveransene skal pakkes forsvarlig og merkes. Medisinrester leveres til apotek.

§ 9. Forbrenning av avfall – private fyllplasser

Forbrenning og deponering (fyllplasser) av avfall i privat regi er forbudt uten konsesjon fra forurensningsmyndighetene.

§ 10. Sortering og resirkulering av avfall**Husholdningsavfall:**

Avfallsservice AS bestemmer hvilke typer avfall som skal sorteres i Optibagsystemet, og hvilke avfallstyper som skal sorteres ut på andre måter – f.eks. ved utplassering av containere. Abonnementen er selv ansvarlig for at avfall han vil holde konfidensielt er makulert.

Flest mulig avfallstyper skal resirkuleres eller gjenvinnes dersom det er miljømessig og økonomisk forsvarlig.

Næringsavfall:

Besittere av næringsavfall – som ikke er omfattet av den lovpålagte kommunale avfallsordningen – plikter å følge de til enhver tid gjeldende retningslinjene for kildesortering i kommunene Kvæangen, Nordreisa, Skjervøy, Kåfjord, Lyngen og Storfjord.

§ 11. Kommunens og Avfallsservices ansvar og plikter

Kommunen skal sørge for at kundene har et hygienisk, miljømessig godt og kostnadseffektivt renovasjonstilbud. Avfallsservice AS har ansvar for at innsamlinga utføres på slik måte at den er til minst mulig ulempe for kundene.

Avfallet skal samles inn på fast ukedag – unntatt når annet er kunngjort – eller når renovasjonsdagen faller på en bevegelig helligdag.

Avfallsservice AS har ansvar for å informere kundene om gjeldende renovasjonsordning, og skal bistå aktivt med veiledning til praktiske tiltak ved plassering og sikring av avfallsbeholderne. Når forskriftsmessig levert avfall er samlet inn, er avfallet Avfallsservices ansvar og eiendom.

Kap. 2. Innsamling av forbruksavfall**§ 12. Abonentens ansvar**

Abonnementen skal påse at bruken og plasseringen av oppsamlingsenheten skjer i samsvar med disse forskriftene og vedtak som ellers fattes av eierkommunene og/eller Avfallsservice AS. Abonnementen skal merke dunken med navn, adresse og/eller gårds- og bruksnummer til eiendommen.

Abonnementen skal sortere avfallet etter gjeldende retningslinjer. Det sorterte avfallet skal være så rent som mulig. Hver avfallstype skal legges i egen pose eller sekk med anvist farge. Posene skal være hele og skal knyttes igjen før de legges i avfallsdunken. Lukt og andre sanitære problem skal unngås.

Abonnementen plikter å gi informasjon om renovasjonsordningene til leietaker eller bruker av eiendommen. Eieren er ansvarlig for at avfallsbeholderen(e) på eiendommen har tilstrekkelig kapasitet. Eieren plikter også å sørge for renhold av oppsamlingsenhet og oppstillingsplass, og om vinteren holde adkomst og lokk ryddet for snø, samt sandstrø ved behov.

§ 13. Anskaffelse og vedlikehold av oppsamlingsenheter

Hver eiendom skal ha tilstrekkelig antall oppsamlingsenheter. Avfallsservice AS leverer oppsamlingsenheten og faktureres abonnenten. Abonnementen svarer for all skade eller slitasje som ikke er forårsaket av normalt bruk og må

også erstatte bortkommet eller ødelagte enheter. Abonnementen må selv utføre nødvendig vedlikehold og renhold av oppsamlingsenheten. Størrelsen på oppsamlingsenheten for husholdninger skal være tilpasset abonnementet på samme eiendom.

Eierne av næringseiendommer kan selv avgjøre størrelsen på avfallsbeholder(ne) etter samråd med renovatør.

§ 14. Plassering av oppsamlingsenheten

Alle oppsamlingsenheter må plasseres etter renovasjonens anvisning slik at de ikke gir hygieniske ulemper eller er til sjenanse for andre, verken ved oppbevaring eller i forbindelse med tømning. På hentestedet skal beholderen plasseres lett tilgjengelig på et plant og fast underlag i bakkenivå. Beholderne skal på tømmedagen stå med håndtakene fra vei ved maskinell tømning, og med håndtaket ut mot vei ved manuell tømning.

Henteavstand ved kommunal veg skal som hovedregel være 0,5 meter for avfallsdunk. Henteavstanden ved E6 og fylkesveg skal være 1,5 meter fra vegkanten. På steder med gang- og sykkelveg som ligger inntil E6 og fylkesveg, skal dunken plasseres minimum 0,5 meter på utsiden av gang- og sykkelvegen.

På tømmedagen må avfallsdunk være satt ut til kjørbær veg senest kl. 07.00, slik at henteavstanden er maksimalt 0,5 meter regnet fra kjørbær vei. Dunken må stå fritt uten fysiske hindringer. Tømning/henting vil normalt skje i tidsrommet kl. 07.00–17.00. Andre tidspunkt for tømning kan bli aktuelt. Etter tømning skal abonnenten tidligst mulig hente beholderen inn på egen eiendom.

Plassering av oppsamlingsenheten på tømmedagen må være slik at renovatøren ikke hindres av snø, vann eller andre sperringer. I perioder med snø og is kan det være nødvendig å ha en annen plassering av beholderen som skal tømmes enn resten av året. Ved E6 og fylkesveg skal dunken plasseres til høyre i avkjørsel (retning mot veg). Dunken legges ned etter tømning.

Renovatøren skal etterlate beholderen utenfor vegskulderen på en slik måte at den blir til minimal hinder for normal trafikkavvikling. Ved E6 og fylkesveg skal dunken legges ned etter tømning.

Dispensasjon for frembringelse av avfallsdunker mot vei, av medisinske grunner, skal innvilges når tilrådning fra helsepersonell foreligger. I tilfeller hvor det foreligger tvil om det medisinske grunnlaget, skal saken forelegges kommunelegen for avgjørelse. Dersom det bor andre i husstanden som ikke omfattes av kriteriene for å få dispensasjon, vil dispensasjon for husstanden ikke bli gitt. Dispensasjoner gis for ett år av gangen. Ved hjemmelsovergang opphører dispensasjonen.

Ved dispensasjoner skal dunken dog plasseres slik at den kan hentes uten unødige hindringer.

I forbindelse med ferieavvikling kan abonnenter med 0,5 meters henteavstand avtale med sin renovatør, og dermed få særskilt fritak for henteavstanden. Dette innebærer at renovatøren henter og setter på plass dunken denne ene gangen.

Abonnenter som ønsker inntil 6 meters henteavstand for dunken, kan gjøre dette mot et gebyr som fastsettes årlig i forbindelse med fastsettelsen av det ordinære renovasjonsgebyret.

I områder hvor det er avsatt felles oppsamlingsenheter, kan Avfallsservice AS henwise abonnentene til å benytte disse.

Ved innendørs oppsamlingssystem må enheten plasseres i eget avfallsrom. Det skal avsettes tilstrekkelig areal til oppsamlingsenheten og adkomsten skal være fri for hindringer som kan gjøre innsamlingen vanskelig. Løsningen skal godkjennes av bygningsmyndigheten.

Vinterstid skal adkomsten til oppsamlingsenheten være ryddet for snø og om nødvendig være sandstrødd.

Forskjellige tekniske innsamlingsløsninger kan medføre endret plassering av oppsamlingsutstyret. Abonnementen plikter derfor til enhver tid å følge Avfallsservice AS sin anvisning mht. plassering.

Plassering av avfallsbeholdere over 340 liter skal avtales med renovatøren.

§ 15. Bruk av oppsamlingsenheten

Oppsamlingsenheter må kun brukes til oppsamling av avfall som omfattes av denne forskriften, og skal ikke inneholde gjenstander som kan utsette renovatøren for fare eller ulempe under håndteringen.

Fuktig avfall, skarpe eller knuselige gjenstander mv. skal være forsvarlig innpakket før plassering i beholderen. Varm aske må avkjøles helt før den blir emballert og lagt i beholderen. Aske, avfall fra støvsuger og annet avfall som kan gi støvplage, må være emballert slik at det ikke oppstår støvplage under innsamling. Sprøytespisser skal leveres til apotek, bemannet gjenvinningsstasjon eller i spesielt godkjente beholdere.

Flytende avfall skal ikke legges i beholderen. I beholderen må det videre ikke legges større metallgjenstander, stein og jord, større mengder hageavfall, sand/grus eller bygningsavfall. I beholderen må det heller ikke legges etsende, eksplosivt eller selvantennelig avfall.

Farlig avfall skal ikke legges i beholderen. Opplysninger om hvor slikt avfall skal leveres fås ved henvendelse til Avfallsservice AS. Det henvises også til § 4 og § 5 i denne forskriften. I tvilstilfeller skal Avfallsservice AS kontaktes på forhånd.

Enheter for kildesortert avfall skal kun inneholde den type avfall som Avfallsservice AS til enhver tid bestemmer.

Alt avfall som settes fram for tømning skal ligge i godkjent oppsamlingsenhet som ikke er fylt mer enn at lokket lett kan lukkes slik at hygieniske ulemper ikke oppstår. Avfallet skal være forsvarlig innpakket og skal ikke pakkes fastere enn at enheten kan tømmes uten besvær. På vinterstid er abonnenten ansvarlig for at avfallet ikke er frosset fast og dermed ikke lar seg tømme.

Det er abonnentens ansvar å sørge for nødvendig renhold av oppsamlingsenhet og hentested. Beholdere som er bortkommet eller ødelagt ut over normal slitasje, skal erstattes økonomisk av abonnent.

Avfallsservice AS kan pålegge den enkelte abonnent å øke volumet på oppsamlingsenhet(er) hvis dette synes nødvendig for å sikre tilstrekkelig sortering av avfallet eller for å hindre at avfallet oppbevares eller disponeres på en uheldig måte.

Avfallsservice AS er ikke pliktig å tømme oppsamlingsenheter som brukes i strid med denne forskriften. Se dog § 17.

Løst avfall utenfor avfallsbeholderen tas ikke med dersom dette ikke er avtalt.

§ 16. Krav til kjørbar vei

Som kjørbar vei regnes vei som har snuplass og dessuten kurvatur, stigningsforhold, bredde og styrke til å tåle akseltrykk 8 tonn og kjøretøylengde minst 8 meter. Veien må ha en fri høyde på minst 4 meter.

Det forutsettes at offentlige veier er kjørbare for renovasjonstransport. Private enkelt-/fellesadkomster regnes ikke som kjørbar vei. Om vinteren må veien og evt. snuplass være brøytet og om nødvendig sandstrødd.

Det er renovasjonssjåførens ansvar å vurdere om veien er kjørbar. Dersom renovering ikke kan foretas, må ledelsen i Avfallsservice AS varsles umiddelbart.

Annen avtale kan inngås i spesielle tilfeller.

§ 17. Renovasjonens plikter

Renovatørene er bare pliktig til å ta med avfall som er lagt i godkjent oppsamlingsenhet som ikke er fylt mer enn at lokket kan lukkes helt igjen, og hvor abonnenten for øvrig har oppfylt de krav han/hun er pålagt gjennom forskriften. Innsamling og tømming skal foregå slik at det medfører minst mulig ulempe mht. støv, støy, lukt og lignende. Under transport skal avfallet være sikret slik at ikke noe faller av eller tilsøler veier eller plasser. Eventuelt søl fra tømmingen skal fjernes av renovatør.

Avfallet skal hentes etter gjeldende tømmerutiner som fastsettes av Avfallsservice AS. Ved endring i tømmerutiner og andre forhold i kommunal avfallsordning som er av vesentlig betydning, skal abonnenten varsles i god tid og på en hensiktsmessig måte.

Poser til optibag-avfallet inngår i renovasjonsavgiften. Utdeling av poser gjennomføres slik Avfallsservice finner det formålstjenlig.

§ 18. Abonnentens plikter

Abbonenten er ansvarlig for at plassering og bruk av oppsamlingsenheten skjer i samsvar med denne forskriften.

Abbonenten står også ansvarlig for nødvendig renhold og vedlikehold av oppsamlingsenheter og hentested, samt for eventuelle skader på oppsamlingsenhetene på grunn av feilaktig bruk, hærverk eller lignende.

Eventuelle endringer i abonnementsforholdet skal omgående meldes til Renovasjonen.

§ 19. Ekstra avfall – «grovavfall»

Inventar o.l. fra husholdninger leveres på miljøstasjonen i kommunen uten tilleggskostnader. Gjenstander som omfattes av bransjeavtaler og lignende skal leveres på mottakssteder iht. den enkelte avtale. Annet avfall som ikke er generert i husholdning, f.eks. faste innredninger, belegg og annet rivningsavfall, motorer, rydding av dødsbo, o.l. kan også leveres på samme mottak mot betaling iht. prisregulativ.

Ekstra avfall fra næringslivet – utenom avfallsbeholderne – hentes i samsvar med inngått avtale og prisregulativ.

§ 20. Hjemmekompostering

Kompostbingen skal være av en type som er egnet til «varmekompostering». Det skal opprettes skriftlig avtale mellom eieren og Avfallsservice AS før eieren kan få redusert abonnementet, jf. § 23. Kompostbingen skal være isolert og godkjent av Avfallsservice AS.

Avtale om hjemmekompostering medfører at det ikke skal leveres våtorganisk avfall fra abonnenten. Abonnentens dunk skal være merket på den måte Avfallsservice AS bestemmer. Når nye komposteringsavtaler inngås, gjøres reduksjonen gjeldende når kunden har drevet kompostering i et halvt år.

Dersom komposteringen ikke utføres iht. forskrift, kan Avfallsservice AS si opp avtalen med 3 måneders varsel.

Kap. 3. Tømming av slam fra slamavskiller/septiktank

§ 21. Abonnentens og tømmerens rettigheter og plikter

Abbonenten skal sørge for at anleggene som tømmes er lett tilgjengelig for tømming med bil. Overdekking av kumlokk med snø, is, jord, plantekasser mv. fjernes av abonnenten før tømming utføres. Septikkummen/anlegget skal merkes med ei stake hvor eiendommens gårdsnummer og bruksnummer er påført. Den som tømmer anlegget har rett til å plassere nødvendig utstyr på eiendommen for å få utført tømmingen.

Avfallsservice AS plikter å varsle ved kunngjøring gjennom lokale aviser eller på annen betryggende måte når tømmingen skal finne sted. Tømmingen skal utføres på slik måte at beboerne ikke unødig sjeneres av støy og lukt. Anlegget skal forlates i lukket stand. Grinder, porter og dører skal lukkes og evt. låses.

Tømming foretas i perioden 1. mai til 15. oktober.

§ 22. Tømmerutiner

For eiendommer med fast bosetting og med toalett tilknyttet slamavskilleren, skal slamavskilleren tømmes minst en gang hvert andre år. For eiendommer med fast bosetting uten toalett tilknyttet slamavskiller og for fritidseiendommer skal slamavskilleren tømmes minst en gang hvert fjerde år. For eiendommer med offentlig bygg

eller næringsbygg tilknyttet slamavskiller, skal slamavskilleren tømmes hvert år. Tette oppsamlingstanker tømmes etter avtale, minst en gang hvert år.

Oftere tømming enn ovenfor utføres etter skriftlig avtale med eieren. For oftere tømming må det betales tilleggsgebyr iht. gebyrregulativ.

Kap. 4. Abonnement, gebyr og betalingsbetingelser

§ 23. Abonnementstyper for husholdninger

Følgende abonnement kan benyttes av husholdninger

- Standardabonnement – 240 liters dunk
- Storabonnement – 340 liters dunk
- Miniabonnement – 140 liters dunk.

Dersom eier ikke melder eller søker om annet, vil eiendommen bli registrert med standardabonnement.

Miniabonnement kan fås etter skriftlig søknad og under forutsetning av at

- eiendommen bebos av kun en person – bekreftelse fra folkeregisteret skal vedlegges søknaden, eller at
- eieren inngår forpliktende avtale om hjemmekompostering etter bestemmelsene i disse forskrifter.

Storabonnement er et tilbud som kan benyttes der eiendommen består av hovedbolig og inntil 2 hybler som er bebodd. Storabonnement kan også benyttes av småbarnsfamilier eller andre husstander som har behov for større abonnement. Storabonnement fås etter skriftlig bestilling.

Eier av borettslag o.l. kan søke om egen avtale (i stedet for et abonnement for hver boenhet).

Abonnementene skal betales etter de satser som framgår av gebyrregulativet.

Endring av abonnement skal meldes skriftlig. Endring av abonnement medfører endring av størrelse på dunk. Det skal betales et gebyr for bytte av dunk for å dekke omkostninger ved endringen. Gebyret skal ikke betales i de tilfeller dunken må byttes grunnet elde eller skade påført av renovatøren.

Fritidseiendommer registreres med fritidsabonnement. Avfall fra fritidseiendommer behandles som restavfall dersom sorteringsordning ikke er gjort gjeldende for disse abonnementene. Et fritidsabonnement består av 15 stk. 75 liters sekker pr. år. Dersom eier av slik eiendom ønsker annet abonnement, må skriftlig melding sendes Avfallsservice AS.

§ 24. Endringer i kundeforhold

Eieren har plikt til å la alle bruksenheter (hovedbolig og samtlige utleieenheter) på eiendommen registrere.

Eieren har plikt til å sende skriftlig melding til Avfallsservice AS ved flytting, navne- og adresseendring, endring av abonnementstype eller tømmefrekvens og andre forhold som har innvirkning ved fastsetting av renovasjonsgebyret.

Endringer i abonnementsforhold endres fortløpende.

§ 25. Betalingsbetingelser, gebyrets størrelse og fakturering

Eierkommunene gir forskrifter om gebyrenes størrelse.

Kriterier for eventuell differensiering av gebyrer framgår av gjeldende forskrift.

a) Avfall

1. Abonnenten skal betale et fast årlig gebyr. Gebyr betales også ved levering av avfall som ikke inngår i den faste renovasjonsordningen.
2. Gebyr skal også betales ved levering av avfall på miljøstasjon eller behandlingsanlegg. Det skal betales etter vekt eller volum

b) Slamavskillere

1. Abonnenten skal betale et årlig gebyr.
Det skal betales gebyr i tillegg til årlig gebyr ved ekstraordinær tømming.
2. Alle boligeiendommer med fast bosetting og med toalett tilknyttet slamavskiller betaler like stort gebyr.
Kommunen kan etter søknad differensiere slamtømmegebyr for eiendommer tilknyttet flerbruksanlegg under forutsetning av at anlegget tilfredsstiller minstekrav til antall kamre og våtvolum for slamavskiller.
For eiendommer som innvilges differensiert gebyr, settes gebyret for hver eiendom til årsgebyr X 0,7.
3. Boligeiendommer med fast bosetting uten toalett tilknyttet slamavskiller og for fritidsbebyggelse, betales halvparten av gebyret som nevnt i pkt. 2.
4. For tømming utenom tur av tanker som nevnt ovenfor i denne paragraf, betales det dobbelte av gebyret nevnt i pkt. 2.
5. For eiendommer med offentlige bygg eller næringsbygg tilknyttet slamavskiller, skal gebyret variere med tankens volum målt i kubikkmeter. Eiendom med slamavskiller inntil 4 m³ våtvolum, betaler samme gebyr som boligeiendommer med fast bosetting. Eiendom med slamavskiller over 4 m³ våtvolum, betaler gebyr etter m³ våtvolum. Gebyrets størrelse framgår av gebyrregulativ.
6. Eiendom som er tilknyttet kommunal avløpsledning, men som er pålagt å føre avløpsvannet gjennom septiktank/slamavskiller, betaler kun kloakkgebyr. Avfallsselskapets utgifter forbundet med tømming av slamavskiller på slik eiendom dekkes av vedkommende kommune.

Renovasjons- og slamtømmegebyr kreves inn av Avfallsservice AS. Gebyr for avfall som ikke inngår i fast renovasjonsordning betales direkte til avfallsselskapet.

Abonnenten skal betale gebyr for hver abonnementsenhet, jf. § 2.

I henhold til forurensningsloven jf. panteloven er kravene sikret ved legalpant. Avfallsservice AS besørger selv eller gjennom samarbeid med inkassoselskap innfordringer av ubetalte krav på hensiktsmessig måte, herunder begjæring om tvangssalg. Før begjæring om tvangssalg fremmes, oversendes liste til kommunen hvor det angis hvilke krav som danner grunnlag for tvangssalg. Kommunen gir tilbakemelding til Avfallsservice AS om krav ikke skal forfølges.

Gebyret skal betales selv om det er omtvistet. Eventuelt for mye betalt gebyr vil tilbakebetales med renter.

§ 26. Innkreving av renter

Gebyr med påløpne renter og kostnader er sikret med lovbestemt pant etter panteloven § 6–1. Om renteplikt ved for sen betaling og innfrielse av avfallsgebyr gjelder reglene i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eieendomsskatt til kommunene § 26 og § 27 tilsvarende.

Kap. 5. Avsluttende bestemmelser

§ 27. Ansvarsforhold

Kommunen er forurensningsmyndighet og har ansvar for/vedtar: forskrifter, vedtekter, geografiske områder som unntas fra tvungen renovasjon, gebyrregulativ, samt de forhold som inngår i kommunens avfallsplan. Kommunen eller overordnet forurensningsmyndighet gir pålegg om og fastsetter størrelse på slamavskillere og andre renseinnretninger.

Avfallsservice AS har ansvar for/fastsetter: teknisk utstyr for oppsamling, innsamling, transport, sentral sortering og behandling av avfall og slam (unntatt det som er nevnt andre steder i forskriften). Avfallsservice AS fastsetter vektgrenser for avfallsbeholdere, inndeling av sorteringsfraksjoner, fargekoder på poser og sekker m.v. samt endringer i kundeforhold. Avfallsservice AS fastsetter prisregulativ som ikke omfattes av gebyrregulativet. Tjenester som inngår i prisregulativet faktureres direkte. Avfallsservice AS har ansvar for og fatter vedtak i saker som ligger under § 6, § 7, § 10, § 11, § 12, § 13, § 14, § 15, § 16, § 17, § 18, § 19, § 20, § 21, § 22, § 23 og § 24 i denne forskriften.

§ 28. Endringer i forskriften

Denne forskriften er vedtatt av Avfallsservice AS' eierkommuner. Endringer i forskriftene kan bare vedtas av eierkommunene.

§ 29. Klage

Vedtak som fattes av Avfallsservice AS i medhold av disse forskrifter, kan påklages. Overordnet klageinstans er eierkommunen som aktuell eiendom tilhører. Jf. forurensningsloven § 85.

§ 30. Sanksjoner og straff

Ved manglende eller feilaktig sortering av avfallet i henhold til bestemmelsene i denne forskriften, vil det bli gitt melding fra Renovasjonen om at dette må rettes. Ved graverende eller gjentatte overskridelser av sorteringsbestemmelsene kan renovatør nekte å tømme oppsamlingsenheten før avfallet er korrekt sortert. For å unngå eventuelle helsemessige problemer kan Renovasjonen også i slike tilfeller sørge for separat innkjøring og sortering av det feilsorterte avfallet for abonnentens regning.

Tilsvarende tiltak som beskrevet ovenfor kan også tas i bruk for situasjoner med oppsamlingsenheter som er overfylte for tunge, feilaktig plassert eller på andre måter er i strid med bestemmelsene i denne forskriften.

Overtredelser av denne forskriften kan ut over dette straffes med bøter, jf. forurensningslovens § 79, 2. ledd.

§ 31. Forholdet til helseforskrifter

De lokale helsemyndigheter har ansvar for å se til at håndtering av avfall skjer i samsvar med kommunehelsetjenesteloven, og kan på selvstendig grunnlag fastsette vilkår som sikrer hygienisk oppbevaring og disponering av avfallet.

All håndtering av avfall etter denne forskriften skal skje i samsvar med sentrale og lokale helsemyndigheters retningslinjer og vilkår.

§ 32. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. oktober 2013.

15. feb. Nr. 219 2014

Forskrift om tillatte vekter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Aust-Agder), Aust-Agder

Hjemmel: Fastsatt av Statens vegvesen, regionkontoret, Region sør 15. februar 2014 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a og b. Kunngjort 4. mars 2014 kl. 15.00.

Det er fastsatt forskrift om tillatte vekter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger i Aust-Agder. En pdf-versjon kan leses her:

For gjeldende bestemmelser om vakter og dimensjoner vises til forskrift 15. januar 2014 nr. 28 om nærmere bestemmelser om tillatte vakter og dimensjoner for offentlig veg, samt forskrift 15. januar 2014 nr. 29 om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon.

Forskriften gjelder fra 15. februar 2014. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 5. juli 2013 nr. 908 om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Aust-Agder), Aust-Agder.

15. feb. Nr. 220 2014

Forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Vest-Agder), Vest-Agder

Hjemmel: Fastsatt av Statens vegvesen, regionkontoret, Region sør 15. februar 2014 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a og b. Kunngjort 4. mars 2014 kl. 15.00.

Det er fastsatt forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger i Vest-Agder.
En pdf-versjon kan leses her:

For gjeldende bestemmelser om vakter og dimensjoner vises til forskrift 15. januar 2014 nr. 28 om nærmere bestemmelser om tillatte vakter og dimensjoner for offentlig veg, samt forskrift 15. januar 2014 nr. 29 om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon.

Forskriften gjelder fra 15. februar 2014. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 5. juli 2013 nr. 909 om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Vest-Agder), Vest-Agder.

15. feb. Nr. 221 2014

Forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Telemark), Telemark

Hjemmel: Fastsatt av Statens vegvesen, regionkontoret, Region sør 15. februar 2014 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a og b. Kunngjort 4. mars 2014 kl. 15.00.

Det er fastsatt forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger i Telemark.
En pdf-versjon kan leses her:

For gjeldende bestemmelser om vakter og dimensjoner vises til forskrift 15. januar 2014 nr. 28 om nærmere bestemmelser om tillatte vakter og dimensjoner for offentlig veg, samt forskrift 15. januar 2014 nr. 29 om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon.

Forskriften gjelder fra 15. februar 2014. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 5. juli 2013 nr. 907 om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Telemark), Telemark.

15. feb. Nr. 222 2014

Forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Vestfold), Vestfold

Hjemmel: Fastsatt av Statens vegvesen, regionkontoret, Region sør 15. februar 2014 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a og b. Kunngjort 4. mars 2014 kl. 15.00.

Det er fastsatt forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger i Vestfold.
En pdf-versjon kan leses her:

For gjeldende bestemmelser om vakter og dimensjoner vises til forskrift 15. januar 2014 nr. 28 om nærmere bestemmelser om tillatte vakter og dimensjoner for offentlig veg, samt forskrift 15. januar 2014 nr. 29 om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon.

Forskriften gjelder fra 15. februar 2014. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 5. juli 2013 nr. 906 om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Vestfold), Vestfold.

15. feb. Nr. 223 2014**Forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Buskerud), Buskerud**

Hjemmel: Fastsett av Statens vegvesen, regionkontoret, Region sør 15. februar 2014 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a og b. Kunngjort 4. mars 2014 kl. 15.00.

Det er fastsett forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger i Buskerud.
En pdf-versjon kan leses her:

For gjeldende bestemmelser om vakter og dimensjoner vises til forskrift 15. januar 2014 nr. 28 om nærmere bestemmelser om tillatte vakter og dimensjoner for offentlig veg, samt forskrift 15. januar 2014 nr. 29 om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon.

Forskriften gjelder fra 15. februar 2014. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 5. juli 2013 nr. 905 om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Buskerud), Buskerud.

19. feb. Nr. 224 2014**Forskrift om endring i forskrift om vern for Østerdalen landskapsvernområde med tilhørende plantelivsfredning i Saltdal og Bodø kommuner, Nordland**

Hjemmel: Fastsett av Miljødirektoratet 19. februar 2014 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 77, delegeringsvedtak 3. juli 1987 nr. 572, delegeringsvedtak 3. november 1988 nr. 4324 og delegeringsvedtak 15. mars 2013 nr. 283. Kunngjort 4. mars 2014 kl. 15.00.

I

I forskrift 16. desember 1983 nr. 2001 om vern av Østerdalen landskapsvernområde med tilhørende plantelivsfredning i Saltdal og Bodø kommuner, Nordland gjøres følgende endringer:

Punkt II skal lyde:

Det vernede området berører følgende eiendommer:

Bodø kommune: gnr./bnr. 237/1, 238/5, 238/12, 238/29, 241/1, 241/2 og 247/1.

Saltdal kommune: gnr./bnr. 47/1, 47/2, 47/3, 47/5, 47/26, 47/27, 47/28, 48/1, 48/2, 48/3, 80/1, 80/4, 80/6 og 80/7.

Det vernede areal utgjør ca. 27 000 dekar, herav ca. 750 dekar vannareal.

Grensene for landskapsvernområdet er inntegnet på flyfoto i målestokk 1:15 000, datert Miljøverndepartementet oktober 1983. Flyfotoet og verneregler oppbevares i Saltdal og Bodø kommuner, hos fylkesmannen i Nordland, i Miljødirektoratet og i Klima- og miljødepartementet.

I punkt V tilføyes nytt nr. 5:

5. Vedlikehold av veg og parkeringsplass ved enden av Dverset fjellveg.

II

Endringene trer i kraft straks.

19. feb. Nr. 225 2014**Forskrift om endring i forskrift om fredning for Fauskeidet naturreservat, Fauske kommune, Nordland**

Hjemmel: Fastsett av Miljødirektoratet 19. februar 2014 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 77, delegeringsvedtak 3. juli 1987 nr. 572, delegeringsvedtak 3. november 1988 nr. 4324 og delegeringsvedtak 15. mars 2013 nr. 283. Kunngjort 4. mars 2014 kl. 15.00.

I

I forskrift 16. desember 1983 nr. 2000 om fredning for Fauskeidet naturreservat, Fauske kommune, Nordland gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal være:

Forskrift om fredning for Fauskeidet naturreservat, Fauske og Sørfold kommuner, Nordland

Punkt I skal lyde:

I medhold av lov om naturvern av 19. juni 1970 nr. 63 § 8, jf. § 10 og § 21, § 22 og § 23, er et våtmarksområde på Fauskeeidet i Fauske og Sørfold kommuner, Nordland fylke, fredet som naturreservat ved kgl.res. av 16. desember 1983 under betegnelsen «Fauskeeidet naturreservat».

Punkt II første ledd skal lyde:

Det fredete området berører følgende gnr./bnr.:

Fauske kommune: 107/1, 107/3, 107/6, 107/7, 107/12, 107/13, 107/19, 107/30, 108/1, 108/3, 108/4, 108/6, 108/7, 108/8, 108/9, 108/10, 108/11, 108/12, 108/18, 108/19, 108/20, 108/21, 108/28, 108/30, 108/35, 108/40, 108/70, 109/1, 109/2, 109/3, 109/4, 109/5, 109/9, 109/11, 109/14, 109/15, 109/16, 109/18, 110/4 m/fl., 110/13, 110/14, 110/21, 110/22 m/fl., 110/25, 110/26, 110/27, 110/69, 110/70, 111/9, 111/10, 113/1, 113/4, 113/8, 113/11, 113/13, 113/20, 113/34, 113/42, 113/43, 113/44, 113/45, 113/46, 113/47, 115/10, 115/18, 115/23, 115/24, 115/27, 115/28, 115/35, 115/44 og 131/1.

Sørfold kommune: 58/2.

Punkt V skal lyde:

Bestemmelsene i punkt IV er ikke til hinder for gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsøyemed.

Bestemmelsene i punkt IV nr. 1–3 er ikke til hinder for:

1. Beiting og sanking av bær og matsopp.
2. Vedhogst etter plan godkjent av forvaltningsmyndigheten.
3. Drift og vedlikehold av fylkesveg 826 (Røsvikveien).
4. Drift og vedlikehold av eksisterende lavspentlinje nord for Gamle Grønåsvei.
5. Elgjakt med/uten hund etter viltlovens bestemmelser og forskrifter gitt i medhold av denne.

Forbudet mot motorferdsel i punkt IV nr. 4 er ikke til hinder for:

1. Motorisert vedtransport over myra når marka er frossen og snødekket.
2. Motorisert ferdsel på fylkesveg 826 (Røsvikveien).
3. Nødvendig motorisert transport til koblingshus i forbindelse med drift og vedlikehold av eksisterende telekommunikasjonsanlegg.
4. Nødvendig motorisert transport på Gamle Grønåsvei i forbindelse med drift og vedlikehold av eksisterende lavspentlinje.

Punkt VI skal lyde:

Forvaltningsmyndigheten eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer kan gi tillatelse til:

1. Å føre dreisvann inn i reservatet dersom slikt avløp er nødvendig for å kunne drenere utenforliggende arealer til jordbruksformål.
2. Motorferdsel og parkering langs Gamle Grønåsvei.
3. Vedlikehold av Gamle Grønåsvei og bru over Svartoset.
4. Istandsetting, restaurering og skjøtsel av kulturminner.

II

Endringene trer i kraft straks.

21. feb. Nr. 226 2014

Forskrift om stenging av et område utenfor Finnmark for fiske etter lodde

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 21. februar 2014 med hjemmel i forskrift 18. desember 2013 nr. 1581 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2014 § 16, jf. lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av vildevande marine ressursar (havressurslova). Kunngjort 4. mars 2014 kl. 15.00.

§ 1. Stengt område

Det er forbudt å fiske lodde innenfor et område avgrenset med rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 71 grader 20 minutter, øst 24 grader 30 minutter,
 2. Nord 72 grader 32 minutter, øst 25 grader 20 minutter,
 3. Nord 72 grader 32 minutter, øst 26 grader 15 minutter,
 4. Nord 71 grader 20 minutter, øst 27 grader 00 minutter,
- og herfra videre til posisjon 1.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

21. feb. Nr. 227 2014**Forskrift om opphevelse av forskrift om ekstraordinær båndtvang, Froland kommune, Aust-Agder**

Hjemmel: Fastsatt av Froland kommune 21. februar 2014 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 74 om hundehold (hundeloven) § 6. Kunngjort 4. mars 2014 kl. 15.00.

Forskrift 28. januar 2014 nr. 63 om ekstraordinær båndtvang, Froland kommune, Aust-Agder oppheves straks.

21. feb. Nr. 228 2014**Forskrift om opphevelse av forskrift om ekstraordinær båndtvang, Kristiansand kommune, Aust-Agder**

Hjemmel: Fastsatt av Kristiansand kommune 21. februar 2014 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 74 om hundehold (hundeloven) § 6. Kunngjort 4. mars 2014 kl. 15.00.

Forskrift 31. januar 2014 nr. 89 om ekstraordinær båndtvang, Kristiansand kommune, Aust-Agder oppheves straks.

26. feb. Nr. 229 2014**Forskrift om opphevelse av forskrift om ekstraordinær båndtvang, Tvedestrand kommune, Aust-Agder**

Hjemmel: Fastsatt av Tvedestrand kommune 26. februar 2014 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 74 om hundehold (hundeloven) § 6. Kunngjort 4. mars 2014 kl. 15.00.

Forskrift 24. januar 2014 nr. 46 om ekstraordinær båndtvang, Tvedestrand kommune, Aust-Agder oppheves straks.

26. feb. Nr. 230 2014**Forskrift om endring i forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for fylkes- og kommunale veger (vegliste for Nord-Trøndelag), Nord-Trøndelag**

Hjemmel: Fastsatt av Statens vegvesen Region midt, 26. februar 2014 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a og b. Kunngjort 4. mars 2014 kl. 15.00.

I

Det er foretatt endringer i forskrift 8. januar 2014 nr. 2 om tillatte vakter og dimensjoner for fylkes- og kommunale veger (vegliste for Nord-Trøndelag), Nord-Trøndelag. Veglisten er kun tilgjengelig elektronisk.

En pdf-versjon kan leses her:

II

Endringen trer i kraft 3. mars. 2014.

28. feb. Nr. 231 2014**Forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Møre og Romsdal), Møre og Romsdal**

Hjemmel: Fastsatt av Statens vegvesen, regionkontoret, Region midt 28. februar 2014 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a og b. Kunngjort 4. mars 2014 kl. 15.00.

Det er fastsatt forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger i Møre og Romsdal.

En pdf-versjon kan leses her:

For gjeldende bestemmelser om vakter og dimensjoner vises til forskrift 15. januar 2014 nr. 28 om nærmere bestemmelser om tillatte vakter og dimensjoner for offentlig veg, samt forskrift 15. januar 2014 nr. 29 om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon.

Forskriften gjelder fra 3. mars 2014. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 9. juli 2013 nr. 886 om tillatte vektorer og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger (vegliste for Møre og Romsdal), Møre og Romsdal.

27. jan. Nr. 232 2014

Forskrift for likebehandling av kommunale og ikke-kommunale barnehager 2014, Verdal kommune, Nord-Trøndelag

Hjemmel: Fastsett av Verdal kommunestyre 27. januar 2014 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven) § 14 tredje ledd, jf. forskrift 29. oktober 2010 nr. 1379 om likeverdig behandling ved tildeling av offentlige tilskudd til ikke-kommunale barnehager. Kunngjort 6. mars 2014 kl. 15.00.

§ 1. Formål

Rammefinansiering av barnehager innebærer en likebehandling av kommunale og ikke-kommunale barnehager. Kommunen forutsetter at likebehandlingen omfatter lik finansiering for barnehagene, lik oppfølging av barnehagene og like kvalitetskrav til barnehagene. For å klargjøre hva dette betyr, har kommunen utformet en egen forskrift.

Formålet med denne forskriften er å legge grunnlag for barnehagemyndighetens oppgaver:

1. Sørge for at godkjente ikke-kommunale barnehager behandles likeverdig med kommunale barnehager ved tildeling av offentlig tilskudd.
2. Klargjøre relevante vilkår for kommunalt tilskudd som gjelder både ikke-kommunale og kommunale barnehager i forhold til kvalitet.

§ 2. Tilskudd

Forskriften skal sørge for at godkjente ikke-kommunale barnehager skal behandles likeverdig med kommunale barnehager ved tildeling av offentlig tilskudd. Verdal kommune beregner tilskudd ved bruk av KS sin beregningsmodell.

Midler avsatt til barnehageformål fordeles slik:

1. Fellespott
2. Driftskostnader etter antall barnehageplasser
3. Kapitalkostnader etter antall barnehageplasser.

Del 1. Fellespott

I fellespotten ligger de midlene som skal brukes felles, eller som skal finansiere/kompensere for endringer som skjer i løpet av året.

Sortert etter KOSTRA-funksjon:

Pkt. 1. Ordinær barnehagedrift funksjon 2010:

- a) Felles kompetansehevingstiltak.
- b) Mer-/mindreinntak.
- c) Drifting av internt kontrollsystem og opptakssystem (kvalitetsloven og IST).
- d) Søskenmoderasjon (telledatoer 31. januar og 31. august).
Beregning foretas av barnehagemyndighet.
- e) Kostnader knyttet til barn som går i barnehage i andre kommuner.
- f) En buffer til uforutsette utgifter.

Pkt. 2. Spesialtiltak funksjon 2110:

- a) Spesialpedagoger og tilskudd til barnehagene som brukes til bl.a. assistenter. Tildeling av ressurser etter søknad og enkeltvedtak gjøres av Verdal kommune i samarbeid med den enkelte barnehage.
- b) Kompensasjon for antall barn med minoritetsbakgrunn når antallet overstiger gjennomsnittet. Ordningen gjelder der begge foreldrene er minoritetsspråklige. Skal blant annet dekke utgifter til tolk, morsmålsassistent, deltagelse i nettverk og møter. Beregning foretas av barnehagemyndighet. Barnehager som har mer enn gjennomsnitt med barn med minoritetsbakgrunn gis etter rapportering 31. januar og 31. august et ekstra tilskudd på kr 5 000 per barn per år. Gjennomsnittet regnes ut ved å finne ut hvor stor prosentandel av barna i barnehagene som har minoritetsbakgrunn. De barnehagene som har større prosentandel enn gjennomsnittet vil bli kompensert for det.

Rapporteringen gjelder som søknad på midler til språkstimulerende tiltak gitt av Utdanningsdirektoratet: «Tilskudd til tiltak for å bedre språkforståelsen blant minoritetsspråklige barn i førskolealder».

- c) Kompensasjon for antall barn med bistand fra barnevernet når antallet overstiger gjennomsnittet. Dette skal dekke merutgifter i forhold til ekstra møter, ansvarsgrupper, økt krav til dokumentasjon, deltagelse i nettverk, ekstra vikarutgifter osv. Beregning foretas av barnehagemyndighet. Barnehager som har mer enn gjennomsnitt med barn med bistand fra barnevernet gis etter rapportering 31. januar og 31. august et ekstra tilskudd på 12 000,- per plass per år. Gjennomsnittet regnes ut ved å finne ut hvor stor prosentandel av barna i barnehagene som det er etablert samarbeid med barnevernet omkring. De barnehagene som har større prosentandel enn gjennomsnittet vil bli kompensert for det.

Del 2. Driftskostnader

Kommunen skal underrette de ikke-kommunale barnehagene om fastsatte tilskuddssatser innen 1. februar. (jf. Rundskriv fra Kunnskapsdepartementet – forskrift 29. oktober 2010 nr. 1379 om likeverdig behandling ved tildeling av offentlige tilskudd til ikke-kommunale barnehager).

Verdal kommune gir tilskudd etter en sats per plass for barn over 3 år og en sats per plass for barn under 3 år. Barn under 3 år gis et tilskudd som er 1,8 ganger større enn barn over 3 år. Barn regnes som 0–3 år fra januar t.o.m. september det året de fyller 3 år og det utbetales småbarnssats. Barn regnes som 3–6 år fra oktober og ut desember det året de fyller 3 år og skal ha tilskudd som store barn i denne perioden.

For drift fastsettes det én sats for små barn med heltidsplass og én sats for store barn med heltidsplass. Kommunen fastsetter separate satser for ordinær barnehage, familiebarnehage og åpen barnehage.

Tilskuddssatser for drift beregnes på bakgrunn av kommunens budsjetterte kostnader til drift av egne barnehager det enkelte år.

Driftskostnader beregnes ut fra en timesats. En 100 % plass er i gjennomsnitt 45 timer i uka (ifølge SSBs nøkkel for oppholdstid). Kommunen gir tilskudd ut fra dette. Vi gir tilskudd for maks 45 timer per barn per uke.

Vi legger SSBs nøkkel for gjennomsnittlig oppholdstid til grunn for beregningene av tilskudd.

Oppholdstid på 0–8 timer per uke gir tilskudd for 6 timer.

Oppholdstid på 9–16 timer per uke gir tilskudd for 13 timer.

Oppholdstid på 17–24 timer per uke gir tilskudd for 21 timer.

Oppholdstid på 25–32 timer per uke gir tilskudd for 29 timer.

Oppholdstid på 33–40 timer per uke gir tilskudd for 37 timer.

Oppholdstid på mer enn 41 timer per uke gir tilskudd for 45 timer.

Mer/mindreinntak

Telldatoer er 15. mars (3/11 av tilskuddet), 15. juni (2/11 av tilskuddet), 15. september (3/11 av tilskuddet) og 15. desember (3/11 av tilskuddet).

15. desember rapporteres barn som starter i løpet av januar.

Barn som tildeles plass etter 15. desember med oppstart i januar skal ikke regnes med.

15. mars rapporteres barn som har plass per 1. april.

15. juni rapporteres barn som starter i løpet av august.

Barn som tildeles plass etter 15. juni med oppstart i august skal ikke telles med. Skolestartere skal ikke telles med.

15. september rapporteres barn som har plass per 1. oktober. 3-åringene regnes fra 1. oktober som store barn.

Barnetallet disse datoene er utgangspunktet for den påfølgende kvartalsutbetalingen.

Barn som skifter barnehage i løpet av en telleperiode kan ikke telles to ganger. Den barnehagen som har barnet på telldatoen har også krav på tilskuddet for det kvartalet.

Kommunen skal dessuten gi et påslag for administrasjon på fire prosent av det beregnede tilskuddet for drift til ikke-kommunale barnehager.

For åpen barnehage gis det tilskudd etter nasjonal sats. Vi velger å ha bare en sats for åpen barnehage som har åpningstid fra 6–15 timer

Årssats i kr	6–15 t
Åpne barnehager	16 600

Del 3. Kapitalkostnader etter antall barnehageplasser

Antall plasser regnes ut etter rapporteringsdatoene. Det gis den samme summen per plass, uavhengig av alder.

Tilskudd til kapital baseres på reelle gjennomsnittlige kapitalkostnader i tilsvarende kommunale barnehager. Kommunen kan velge å benytte nasjonale gjennomsnittssatser for kapital som departementet fastsetter. Kommunen kan velge å gi ekstratilskudd til kapital.

Verdal kommune benytter i 2014 nasjonal sats for kapitaltilskudd.

§ 3. Kvalitet

Forskriften skal sikre likeverdig behandling når det gjelder kvalitet for kommunale og ikke-kommunale barnehager. Følgende kvalitetsnormer legges til grunn for de kommunale tilskuddene til både ikke-kommunale og kommunale barnehager og innebærer at barnehagene:

1. Skal oppfylle sentrale krav i forhold til lov og forskrifter.
2. Skal jobbe i forhold til lokalt fastsatte planverk og retningslinjer/satsninger.
3. Skal delta i kommunens fellessatsning om forebygging og tidligst mulig innsats.
4. Rett til å delta i nettverkene som tilbys.
5. Rett til å delta i de ulike felles kompetansehevede tiltak som kommunen setter i gang.
6. Rett til å delta på fellesstyremøter, ressursteam og andre aktuelle fellesmøter.
7. Skal følge gjeldende opptaksprosedyrer.
8. Skal følge vedtatte prosedyrer for overgang barnehage – skole.
9. Skal følge kommunens prosedyre for henvisning og melding om behov for spesialpedagogisk hjelp.

10. Skal følge opp og holde frister som blir satt av kommunen. For eksempel ved krav om søskenmoderasjon, andre refusjoner og søknader om ulike tilskudd, og ved rapporteringer og levering av årsplaner/virksomhetsplaner.
11. Ikke-kommunale og kommunale barnehager skal ha tilsvarende lønns- og arbeidsforhold.

§ 4. Driftsavtale

Denne forskriften er også en driftsavtale mellom Verdal kommune og de ikke-kommunale barnehagene i Verdal kommune, og erstatter driftsavtalen fra 2008.

24. feb. Nr. 233 2014

Forskrift om endring i forskrift om verneplan for skog. Vedlegg 4. Slattumsrøa naturreservat, Nittedal kommune, Akershus

Hjemmel: Fastsatt av Miljødirektoratet 24. februar 2014 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 77, delegeringsvedtak 3. juli 1987 nr. 572, delegeringsvedtak 3. november 1988 nr. 4324 og delegeringsvedtak 15. mars 2013 nr. 283. Kunngjort 6. mars 2014 kl. 15.00.

I

I forskrift 19. desember 2008 nr. 1449 om verneplan for skog. Vedlegg 4. Slattumsrøa naturreservat, Nittedal kommune, Akershus gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr.: 7/9, 8/44 og 8/45 i Nittedal kommune.

Naturreservatet dekker et totalareal på ca. 1407 dekar. Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1:8 000 datert Miljødirektoratet februar 2014. De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Nittedal kommune, hos Fylkesmannen i Oslo og Akershus, i Miljødirektoratet og i Klima- og miljødepartementet. Det samme gjelder jordskiftekartet som lages etter grensemerking.

I forskriftens § 8 endres «Direktoratet for naturforvaltning» til «Miljødirektoratet»

II

Endringene trer i kraft straks.

24. feb. Nr. 234 2014

Forskrift om adgang til jakt etter elg, rådyr og bever, Moss kommune, Østfold

Hjemmel: Fastsatt av Moss bystyre 24. februar 2014 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) § 16 og forskrift 10. februar 2012 nr. 134 om forvaltning av hjortevilt § 7 og § 8. Kunngjort 6. mars 2014 kl. 15.00.

§ 1. Det er adgang til jakt etter elg, rådyr og bever i Moss kommune i Østfold.

§ 2. Minsteareal for godkjenning av vald og fellingstillatelser settes til følgende:

Elg	minsteareal, dekar	2000
Rådyr	minsteareal, dekar	300
Bever	minste vannlengde, meter	3000

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks og samtidig oppheves det som gjelder Moss i forskrift 25. august 2001 nr. 1255 om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever, Askim, Fredrikstad, Halden, Moss, Råde, Skiptvet, Spydeberg og Våler kommuner, Østfold.

26. feb. Nr. 235 2014

Forskrift om salgs- og skjenkebevillinger for alkohol, Storfjord kommune, Troms

Hjemmel: Fastsatt av Storfjord kommunestyre 26. februar 2014 med hjemmel i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. (alkoholloven) og lov 13. juni 1997 nr. 55 om serveringsvirksomhet (serveringsloven). Kunngjort 6. mars 2014 kl. 15.00.

§ 1. Forskriften regulerer

- a) Forskriften regulerer
 - Skjenketider for serveringssteder
 - Salgstider for salg av øl og rusbrus i forretninger med slik bevilling
 - Åpnings-/skjenketider for overnattingsgjester
 - Ambulerende skjenkebevilling

- Alminnelig bevilling ved enkeltanledning
- Bevillingsløs skjenking
- Dispensasjon/bevillingsrettigheter
- Stengningsadgang
- Kontroll
- Overtredelse/inndragning
- Bevillingsgebyr
- Ikrafttredelse.

- b) Kommunale bevillinger for salg og skjenking av alkohol kan gis for 4 år av gangen, og med opphør senest 30. juni året etter at nytt kommunestyre tiltrer.

§ 2. *Skjenketider for serveringssteder*

- a) Serveringssteder med skjenkebevilling kan skjenke øl og vin fra klokken 06.00 til klokken 02.30.
Serveringssteder med skjenkebevilling kan skjenke brennevin fra klokken 13.00 til klokken 02.30.
Ved sluttet lag kan det skjenkes øl, vin og brennevin til klokken 03.00.
- b) Serveringssteder med uteservering kan skjenke alkohol ute i tidsrommet fra klokken 13.00 til klokken 21.00.

§ 3. *Salgstider for salg av øl*

Uavhengig av hva som måtte være bestemt om forretningens alminnelige åpnings- og lukningstider kan salgssteder med kommunal bevilling til ølsalg maksimalt kunne selge øl i følgende tidsrom:

- mandag til fredag fra klokken 08.00 til klokken 20.00.
- dager før søndag og helligdager, utenom dagen før Kristi himmelfartsdag, fra klokken 08.00 til klokken 18.00.

Salg av øl på søndager og helligdager, 1. mai og 17. mai samt på stemmedagene for stortingsvalg, fylkestingsvalg, kommunestyrevalg og folkeavstemming vedtatt ved lov, er ikke tillatt, jf. alkoholloven § 3–7, tredje ledd.

§ 4. *Åpningstider for overnattingssteder*

Åpningstider fastsatt i serveringsloven § 15, første, andre eller fjerde ledd gjelder ikke servering ved overnattingssteder til overnattingsgjester, jf. lovens § 15, femte ledd. Når det gjelder overnattingssteder kan det skjenkes øl og vin til overnattingsgjester uten hensyn til tidsbegrensningene i alkoholloven § 4–4, første og annet ledd.

§ 5. *Ambulerende skjenkebevilling og annen bevilling for enkelt anledning*

Hovedregelen er at når man skal skjenke alkohol mot vederlag, kreves det alltid skjenkebevilling.

Vi skiller mellom to ulike typer bevilling – ambulerende og alminnelig:

a) *Ambulerende bevilling*

Storfjord kommune har to (2) ambulerende bevillinger med hjemmel i alkohollovens § 4–5.

Ambulerende bevilling kan gis for skjenking av øl, vin og brennevin til sluttet selskap. Som sluttet selskap menes at det allerede, og før skjenkingen begynner, er dannet en sluttet krets av personer, som samles for et bestemt formål på et bestemt område eller et bestemt lokale. Dette kan for eksempel være ved årsfester, jubileum og liknende arrangementer. Ambulerende skjenkebevilling knyttes til arrangør ved en bestemt styrer og stedfortreder.

Tillatelse til skjenking gis etter skriftlig søknad som må være sendt kommunen senest fire (4) uker før arrangementet skal avholdes.

Bevillingsgebyret fastsettes til den til enhver tid gjeldende sats gitt i sentral forskrift, med mindre annet er bestemt av kommunestyret.

b) *Alminnelig skjenkebevilling for en enkelt anledning*

Skjenkebevilling for en enkelt anledning for skjenking av øl, vin og brennevin kan gis med hjemmel i alkohollovens § 1–6. Som enkelt anledning menes en bestemt begivenhet, og om denne er klart avgrenset i tid og tema. Dette kan for eksempel være offentlige arrangement så som dansetilstelninger, konserter, julebord for allmennheten, ulike påmeldingsfester, mc- og/eller caravanreff, mesterskap med videre. For festivaler, stevner og utearrangement gis ikke bevilling for skjenking av brennevin.

Bestemmelsen kan også anvendes til utvidelse av eksisterende skjenkebevilling til å omfatte brennevin for en enkelt anledning.

Det gis i utgangspunktet ikke skjenkebevilling til festivaler, stevner og utearrangement hvor det er allmenn adgang uten aldersbegrensning eller som er rettet spesielt mot familie, barn og ungdom. Skjenking kan likevel skje dersom dette kan skje på et eget fysisk avgrenset sted på arrangementsområdet.

Bevilling ved enkeltanledning knyttes til arrangør ved en bestemt styrer og stedfortreder.

Tillatelse til skjenking gis etter skriftlig søknad som må være sendt kommunen i god tid og senest seks (6) uker før arrangementet skal avholdes.

Bevillingsgebyret fastsettes til den til enhver tid gjeldende sats gitt i sentral forskrift for ambulerende bevillinger, med mindre annet er bestemt av kommunestyret.

c) *Bevillingsløs skjenking*

Det kan serveres og drikkes alkoholholdig drikk uten bevilling i et leid lokale, når en privatperson arrangerer selskap for en sluttet krets av familie eller venner, så som ved bryllup, fødselsdag eller liknende.

d) *Delegering*

Med hjemmel i kommunelovens § 23 delegeres rådmannen å avgjøre søknader om bevillinger etter § 5 a) og b) i denne forskrift.

Det innhentes uttalelse fra lensmannen før bevillinger gis etter denne forskrifts § 5 b.

Vedtak etter § 5 refereres i formannskapet.

Vedtak etter § 5 a) kan påklages til Fylkesmannen (enkeltvedtak etter alkohollovens § 4–5).

Vedtak etter § 5 b) kan påklages til kommunens klagenemnd (enkeltvedtak etter alkohollovens § 1–6).

§ 6. Dispensasjon/bevillingsrettigheter

Kommunestyret kan ved behandling av den enkelte bevilningssøknad, fastsette skjenke- og åpningstid for enkeltsøknader som avviker fra tiden i denne forskrifts § 2, jf. serveringslovens § 15 og alkohollovens § 3–7, annet ledd.

§ 7. Stengningsadgang

I henhold til serveringslovens § 17 kan politiet stenge et serveringssted for inntil syv (7) dager dersom det er nødvendig. Også i henhold til alkohollovens § 1–8 a) kan politiet stenge et sted som driver salg eller skjenking av alkoholholdig drikk uten å ha bevilning. Politiet kan også etter § 1–8a, annet ledd, stenge et salgs- eller skjenkested i inntil 2 dager for å hindre forstyrrelse av offentlig ro og orden, ivareta enkeltpersoners eller allmennhetens sikkerhet eller for å avverge eller stanse lovbrudd.

I henhold til serveringsloven § 18 kan kommunen straks sette en serveringsbevilning ut av kraft inntil videre. Slik suspensjon kan foretas dersom dette er nødvendig for å stanse eller avverge lovbrudd.

§ 8. Kontroll og inspeksjon

Kommunen har ansvar for kontroll med utøvelsen av kommunal bevilning til skjenking og salg av alkoholholdig drikk, og statlig bevilning etter alkohollovens § 5–3, første ledd, herunder kontroll med føring av internkontroll etter kapittel 8 i forskriften.

Kontrollører i forhold til salgs- og skjenkesteder med alkoholbevilning, engasjeres for et bestemt tidsrom av rådmannen, jf. forskrift 8. juni 2005 nr. 538.

Kontrollrapport sendes til rådmannen og refereres i formannskapet. Kontrolloppgavene utføres iht. forskrift 8. juni 2005 nr. 538, kapittel 9.

Det skal utføres årlig kontroll på samtlige salgs- og skjenkesteder i kommunen. Kommunen skal årlig utføre minst tre ganger så mange kontroller som de har salgs- og skjenkesteder jf. forskriftens § 9–7.

§ 9. Overtredelse/inndragning

Ved overtredelse av alkoholloven eller forskriftene til loven, kan kommunestyret inndra bevilning for resten av bevillingsperioden eller for en kortere tid, jf. alkoholloven § 1–8.

Med mindre lov eller sentrale forskrifter sier noe annet, innfører Storfjord kommune følgende bestemmelser knyttet til bevillingsinnehavers overtredelse av alkoholloven.

Overtredelse er inndelt i tre (3) grupper som gjelder for bevillingsperioden:

Gruppe 1 – mindre alvorlige brudd

Som eksempel kan dette være mangel på alkoholfrie varianter, mangler på skjenkekart, brudd på reklamebestemmelsene, brudd på de generelle reglene om opplæring for dørvakter og ansatte som arbeider med servering av alkohol.

- Brudd og gjentakelser av gruppe 1 kan medføre inndragning i inntil to (2) uker. Muntlig advarsel gis av rådmannen, etter en skriftlig redegjørelse fra bevillingshaver, ved første gangs overtredelse. Ved andregangs overtredelse medfører skriftlig advarsel fra rådmannen som refereres i formannskapet. Ved tredjengangs overtredelse tilrår rådmannen etter skjønn, inndragning som gjøres av formannskapet.

Gruppe 2 – alvorlige brudd

Som eksempel kan dette være at alkohol medbringes utenfor godkjent skjenkeareal eller at det nytes medbrakt alkohol, alkoholservering ved bord der åpenbart beruset person er til stede, åpenbart beruset person gis adgang til skjenkestedet eller ikke blir vist ut før kontrolløren gjør oppmerksom på forholdet.

- Brudd og gjentakelse av brudd gruppe 2 kan medføre inndragning i inntil en (1) måned. Skriftlig advarsel gis av rådmannen, etter en skriftlig redegjørelse fra bevillingshaver, ved førstegangs overtredelse. Rådmannen gir skriftlig advarsel ved andregangs overtredelse som refereres i formannskapet. Ved tredjengangs overtredelse tilrår rådmannen etter skjønn, inndragning av bevilning som gjøres av formannskapet.

Gruppe 3 – svært alvorlige brudd

Som eksempel kan dette være skjenking/salg ut over tillatt skjenketid/salgstid, skjenking/salg til åpenbart beruset person, skjenking/salg til eller av personer som ikke oppfyller alderskravene.

- Brudd av gruppe 3 kan medføre inndragning av bevilning i minimum to (2) måneder og maksimum til resten av bevillingsperioden. Bevillingsinnehaver skal sende inn skriftlig redegjørelse over overtredelsen. Ved svært alvorlig overtredelse tilrår rådmannen inndragning av bevilning etter skjønn. Inndragning etter dette punkt gjøres av kommunestyret.

Vesentlige brudd på skatte-, avgifts- og regnskapslovgivningen fører til inndragning av bevilling i en periode på minimum tre (3) måneder allerede ved førstegangs overtredelse. Manglende innsending av revisorbekreftet omsetningsoppgave og manglende betaling av bevillingsgebyr fører til at rådmannen kan inndra bevillingen inntil omsetningsoppgaven er innsendt eller gebyret betalt.

Det er klageadgang etter vedtak fattet iht. denne forskrifts § 9. Klageinstans for vedtak fattet etter alkoholoven § 1–8 og kapittel 3, 4 og 7 er Fylkesmannen i Troms. Slike klager sendes Storfjord kommune, v/Rådmannen, 9046 Oteren.

§ 10. *Bevillingsgebyr*

Fastsettelse av bevillingsgebyrer innenfor alkoholovens rammer, delegeres til rådmannen, jf. alkoholoven kapittel 7.

§ 11. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft fra kunngjøringsdato i Norsk Lovtidend.

27. feb. Nr. 236 2014

Forskrift om adgang til jakt etter elg, rådyr og bever, Råde kommune, Østfold

Hjemmel: Fastsett av Råde kommunestyre 27. februar 2014 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) § 16 og forskrift 10. februar 2012 nr. 134 om forvaltning av hjortevilt § 7 og § 8. Kunngjort 6. mars 2014 kl. 15.00.

§ 1. Det er adgang til jakt etter elg, rådyr og bever i Råde kommune i Østfold.

§ 2. Minsteareal for godkjenning av vald og fellingstillatelser settes til følgende:

Elg	minsteareal, dekar	2000
Rådyr	minsteareal, dekar	300
Bever	minste vannlengde, meter	3000

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks og samtidig oppheves det som gjelder Råde i forskrift 25. august 2001 nr. 1255 om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever, Askim, Fredrikstad, Halden, Moss, Råde, Skiptvet, Spydeberg og Våler kommuner, Østfold.

5. mars Nr. 237 2014

Forskrift om endring i forskrift om fredning av Bukta fuglefredningsområde, Gloppen kommune, Sogn og Fjordane

Heimel: Fastsett av Miljødirektoratet 5. mars 2014 med heimel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 77, delegeringsvedtak 3. juli 1987 nr. 572, delegeringsvedtak 3. november 1988 nr. 4324 og delegeringsvedtak 15. mars 2013 nr. 283. Kunngjort 6. mars 2014 kl. 15.00.

I

I forskrift 20. desember 1991 nr. 960 om fredning av Bukta fuglefredningsområde, Gloppen kommune, Sogn og Fjordane blir det gjort følgende endringer:

I punkt I skal «Bukta fuglefredningsområde» endrast til «Bukta fuglefredningsområde».

Punkt II tredje ledd skal lyde:

Grensene for fuglefredningsområdet går fram av kart i målestokk 1:4 000, datert Miljødirektoratet mars 2014. Kartet og verneforskrifta er arkiverte i Gloppen kommune, hos Fylkesmannen i Sogn og Fjordane, i Miljødirektoratet og i Klima- og miljødepartementet.

I punkt IV skal den andre av dei gjeldande nr. 3 vere ny nr. 4 og gjeldande nr. 4 vere ny nr. 5.

II

Endringane trer i kraft straks.

25. feb. Nr. 261 2014

Forskrift om åpningstider for serverings- og skjenkesteder i Bydel St. Hanshaugen, Oslo kommune, Oslo

Hjemmel: Fastsett av bydelsutvalget i Bydel St. Hanshaugen 25. februar 2014 med hjemmel i lov 13. juni 1997 nr. 55 om serveringsvirksomhet (serveringsloven) § 15 og forskrift 3. mai 2006 nr. 490 om serverings-, salgs- og skjenkebevillinger, Oslo kommune, Oslo, jf. bystyrets vedtak 15. februar 2012 sak 52 vedtakspunkt 4 og vedtak 12. juni 2013 sak 234. Kunngjort 13. mars 2014 kl. 14.30.

§ 1. Formål:

Forskriftens formål er å regulere åpningstider for serveringssteder i Bydel St. Hanshaugen, Oslo for i størst mulig utstrekning å sikre at hensynet til nærmiljøet og beboernes interesser blir ivaretatt.

§ 2. Forskriftens virkeområde:

Forskriften gjelder for serverings- og skjenkesteder i Bydel St. Hanshaugen, med unntak av de områder eller enkeltsteder som ligger i Bydel St. Hanshaugen men som av byrådet er definert til å ligge i sentrum, indre del av sentrum eller som gjennom vedtak i byrådet er gitt utvidet åpningstid.

§ 3. Unntak fra forskriftens virkeområde:

- Denne forskrift gjelder ikke for søknad om ambulerende bevilling, søknad for enkelt bestemt anledning etter alkohollovens § 4–5 eller søknad om utvidelse av ordinær bevilling for en enkelt anledning.
- Denne forskrift gjelder ikke for bo og servicesentra, institusjoner og boliger med heldøgns omsorgstjenester.
- Denne forskrift gjelder ikke for kiosker, storkiosker, gatekjøkken, bensinstasjoner, boder eller lignende virksomheter.
- Dersom virksomheten har uteservering vil uteserveringen omfattes av denne forskriftens regler om åpningstid.

Andre forhold som ikke er regulert i denne forskriften reguleres med hjemmel i forskrift 3. mai 2006 nr. 490 om serverings-, salgs- og skjenkebevillinger, Oslo kommune, Oslo.

§ 4. Normalåpningstid for serverings- og skjenkesteder:

Serveringssteder skal holde lukket inne mellom kl. 01.00 og kl. 08.00 og ute mellom kl. 22.00 og kl. 09.00, med mindre annet er bestemt av denne forskriften eller vedtak i medhold av forskriften.

§ 5. Særlige åpningstider:

I bydelen gjelder følgende særlige åpningstider:

a) Boligområder:

Med mindre annet framgår i denne paragrafen skal serveringssteder som ligger nærmere enn 100 meter fra boliger holde lukket inne mellom kl. 01.00 og kl. 08.00 og ute mellom kl. 22.00 og kl. 09.00.

b) Bakgårder, gatetun mv.:

Serveringssteder i bakgårder, gatetun og områder med lignende avgrensing skal holde lukket ute mellom kl. 20.00 og kl. 10.00, dersom minst en boenhet eller et overnattingssted har vindu, dør eller balkong som vender mot arealet.

c) Utenfor boligområder:

Utenfor boligområder, som nevnt i bokstav a, skal serveringssteder holde lukket inne mellom kl. 02.00 og kl. 08.00 og ute mellom kl. 24.00 og kl. 09.00.

d) Friluftservering i sommersesongen:

Friluftserveringer i parker eller på plasser, som gir et serverings- og skjenketilbud i sommersesongen, skal holde lukket ute mellom kl. 24.00 og kl. 09.00.

e) Hovedferdselsårer:

I eiendommer med næringslokaler, som fysisk har inngang fra bydelens hovedferdselsårer jf. § 8, skal serveringssteder holde lukket inne mellom kl. 02.00 og kl. 08.00 og ute mellom kl. 24.00 og kl. 09.00.

§ 6. Unntak fra åpningstidene:

Når særlige grunner foreligger kan det gjøres unntak fra åpningstidene i § 4 og § 5. Som særlige grunner regnes blant annet:

- Næringslokaler, som fysisk har inngang fra hovedferdselsårene i bydelen, som omreguleres til serveringssted kan gis utvidet åpningstid.
- Klage på støy fra serveringssted, dokumentert gjennom advarsler, naboklager, lydmålinger og som gjennom saksbehandling gis pålegg om tiltak for å rette opp forholdene, kan gis innskrenket åpningstid dersom forholdene ikke rettes opp innen angitt frist.
- Serveringssted som ligger nærmere enn 50 meter fra skoler, barnehager, fritidsarenaer for ungdom, institusjoner eller omsorgsboliger kan gis innskrenket åpningstid.

§ 7. Musikkforbud:

Det er ikke tillatt å spille musikk på uteservering etter kl. 22.00. Ved overtredelse av denne bestemmelsen kan åpningstiden for uteserveringen innskrenkes.

§ 8. Hovedferdselsårer:

Etter denne forskriften skal hovedferdselsårer forstås som

- Kirkeveien, fra Suhms gate til Geitmyrsveien.
- Uelands gate, fra Griffenfeldts gate til Waldemar Thranes gate.
- Maridalsveien, fra Waldemar Thranes gate til Telthusbakken.
- Ullevålsveien, fra St. Olavs gate fram til krysset Colletts gate – Louises gate.
- Waldemar Thranes gate 1–70.
- Pilestredet, fra Dalsbergstien fram til rundkjøringen ved Bislettgata.
- Rundkjøringen ved Bislettgata til og med Thereses gate 52B.

§ 9. Vedtak om åpningstider for serveringssteder:

Næringsetaten fatter vedtak om åpningstider etter den forskriften som til en hver tid er gjeldende i Bydel St. Hanshaugen. Vedtak om innskrenket åpningstid trer i kraft tidligst 3 måneder etter vedtakstidspunktet. Vedtak om uendret eller utvidet åpningstid trer i kraft fra vedtakstidspunktet.

§ 10. Klagebehandling:

Klage på vedtak om åpningstid skal sendes til Næringsetaten, kommunens bevillingsmyndighet.

§ 11. Ikrafttredelse:

Denne forskriften trer i kraft umiddelbart etter kunngjøring i Norsk Lovtidend.

6. mars Nr. 262 2014**Forskrift om midlertidig åpning av et område i Vestfjorden (Henningsvær-området) for fiske med fartøy under 15 meter, Nordland**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 6. mars 2014 med hjemmel i forskrift 20. desember 2013 nr. 1685 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2014 § 29, jf. lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova). Kunngjort 13. mars 2014 kl. 14.30.

§ 1. Området i Vestfjorden (Henningsvær-området) som er stengt for alt fiske unntatt for fartøy under 11 meter største lengde og for fiske med håndsnoere og fiskestang, åpnes for fiske med fartøy under 15 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskaper unntatt snurrevad.

§ 2. Denne forskrift trer i kraft straks.

7. mars Nr. 263 2014**Fastsetting av samisk og kvensk navn på Storfjord kommune, Troms**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 7. mars 2014 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 3 nr. 3. Fremmet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet. Kunngjort 13. mars 2014 kl. 14.30.

Storfjord kommunes søknad av 29. januar 2014 om godkjenning av *Omasvuona suohkan* som samisk navn på kommunen og *Omasvuonon kunta* som kvensk navn på kommunen tas til følge, i medhold av kommuneloven § 3 nr. 3.

7. mars Nr. 264 2014**Forskrift om endring i forskrift om Verneplan for Oslofjorden – delplan Telemark, vedlegg 15, fredning av Baneåsen plantefredningsområde, Bamble kommune, Telemark**

Hjemmel: Fastsatt av Miljødirektoratet 7. mars 2014 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 77, delegeringsvedtak 3. juli 1987 nr. 572, delegeringsvedtak 3. november 1988 nr. 4324 og delegeringsvedtak 15. mars 2013 nr. 283. Kunngjort 13. mars 2014 kl. 14.30.

I

I forskrift 30. juni 2006 nr. 808 om verneplan for Oslofjorden – delplan Telemark, vedlegg 15, fredning av Baneåsen plantefredningsområde, Bamble kommune, Telemark gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Avgrensning

Det fredede området berører følgende gnr./bnr. i Bamble kommune: 106/207, 106/454, 106/580, 106/603, 106/604, 106/795 og 106/805.

Fredningsområdet dekker et totalareal på 6,1 daa. Grensene for fredningsområdet fremgår av kart i målestokk 1:2 000, datert Miljødirektoratet mars 2014.

De nøyaktige grensene skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Forskriften med kart oppbevares i Bamble kommune, hos Fylkesmannen i Telemark, i Miljødirektoratet og i Klima- og miljødepartementet.

I § 8 endres «Direktoratet for naturforvaltning» til «Miljødirektoratet».

II

Endringene trer i kraft straks.

11. mars Nr. 265 2014**Forskrift om opphevelse av forskrift om ekstraordinær båndtvang, Gjerstad kommune, Aust-Agder**

Hjemmel: Fastsatt av Gjerstad kommune 11. mars 2014 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 74 om hundehold (hundeloven) § 6 bokstav f. Kunngjort 13. mars 2014 kl. 14.30.

Forskrift 22. januar 2014 nr. 42 om ekstraordinær båndtvang, Gjerstad kommune, Aust-Agder oppheves fra og med 11. mars 2014.

11. mars Nr. 266 2014**Forskrift om opphevelse av forskrift om ekstraordinær båndtvang, Risør kommune, Aust-Agder**

Hjemmel: Fastsatt av Risør kommune 11. mars 2014 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 74 om hundehold (hundeloven) § 6 bokstav f. Kunngjort 13. mars 2014 kl. 14.30.

Forskrift 22. januar 2014 nr. 43 om ekstraordinær båndtvang, Risør kommune, Aust-Agder oppheves fra og med 11. mars 2014.

12. mars Nr. 267 2014**Forskrift om opphevelse av forskrift om ekstraordinær båndtvang, Iveland kommune, Aust-Agder**

Hjemmel: Fastsatt av Iveland kommune 12. mars 2014 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 74 om hundehold (hundeloven) § 6 bokstav f. Kunngjort 13. mars 2014 kl. 14.30.

Forskrift 29. januar 2014 nr. 64 om ekstraordinær båndtvang, Iveland kommune, Aust-Agder oppheves fra og med 12. mars 2014.

27. feb. Nr. 282 2014**Forskrift om gebyr for dekning av utgifter forbundet med behandling av søknader om tillatelse til handel med fyrverkeri og gjennomføring av tilsyn, Råde kommune, Østfold**

Hjemmel: Fastsatt av Råde kommunestyre 27. februar 2014 med hjemmel i forskrift 26. juni 2002 nr. 922 om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff § 9–2 annet ledd, jf. lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven). Kunngjort 20. mars 2014 kl. 14.30.

§ 1. Formål

Forskriften skal sørge for at kommunen får dekket sine utgifter forbundet med behandling av søknader om tillatelse til handel med fyrverkeri klasse II, III og IV og gjennomføring av tilsyn med fyrverkeriutsalg.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for all saksbehandling i forbindelse med søknader om tillatelse til handel med fyrverkeri klasse II, III og IV og for tilsyn med utsalgsstedene. Forskriften gjelder for Råde kommune.

§ 3. Gebyr

Til dekning av kommunens faktiske utgifter med oppfølging av handel med fyrverkeri klasse II, III og IV skal det betales gebyrer:

1. Gebyr for behandling av søknad om tillatelse (ordinært gebyr)
2. Gebyr for gjennomført tilsyn/kontroll
3. Gebyr for egenmelding.

Ved førstegangs behandling av søknad om tillatelse til handel med fyrverkeri skal det betales ordinært gebyr. Ved bruk av egenmelding for søknad påfølgende år skal det betales gebyr for egenmelding. Ved avslag på søknad skal det betales 50 % av ordinært gebyr.

Eget gebyr skal betales ved gjennomført tilsyn/kontroll.

Størrelse på gebyrene fastsettes av kommunestyret ved årlig behandling av budsjettet.

§ 4. Betaling

Gebyrpliktig er ansvarlig for betaling av de aktuelle gebyrer etter § 3 innen forfall. Uteblir betaling vil tillatelse til handel med fyrverkeri bli trukket tilbake.

§ 5. Vedtaksmyndighet

Vedtak etter denne forskrift fattes av brannsjef.

§ 6. Klage

Vedtak om gebyrlegging kan påklages til kommunens klagenemnd. Selve gebyrfastsettingen i den enkelte sak er ikke enkeltvedtak og kan ikke påklages.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra vedtaksdato, 27. februar 2014.

5. mars Nr. 283 2014**Forskrift om bruk av motorfartøy på vatn og vassdrag, Orkdal kommune, Sør-Trøndelag**

Hjemmel: Fastsatt av Orkdal kommunestyre 5. mars 2014 med hjemmel i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 4 og § 5. Kunngjort 20. mars 2014 kl. 14.30.

§ 1. Vassdrag og innsjøer mindre enn 2 kvadratkilometer

På Fjellkjøsvatnet er ferdsel med motorfartøy tillatt når motorstørrelsen ikke er over 5 hk for totaktsmotor eller 10 hk dersom 4-taktsmotor/elmotor, men kun i forbindelse med nødvendig transport til følgende formål:

- Transport av ved.
- Transport av personer, proviant, utstyr og byggematerialer til fritidsboliger.
- Transport i forbindelse med fiske, jakt og børsanking.

På alle elvestrekninger innbefattet Orkla, og på andre innsjøer som er mindre enn 2 kvadratkilometer, er all ferdsel med motorfartøy forbudt.

§ 2. Innsjøer større enn 2 kvadratkilometer

På Gangåsvatnet, Hostovatnet, Våvatnet, Søvatnet og Svorksjøen er ferdsel med motorfartøy ikke tillatt når motorstørrelsen er over 5 hk for totaktsmotor eller over 10 hk dersom 4-taktsmotor/elmotor.

§ 3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

14. mars Nr. 284 2014**Forskrift om opphevelse av forskrift om ekstraordinær båndtvang, Birkenes kommune, Aust-Agder**

Hjemmel: Fastsatt av Birkenes kommune 14. mars 2014 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 74 om hundehold (hundeloven) § 6 annet ledd bokstav f. Kunngjort 20. mars 2014 kl. 14.30.

Forskrift 27. januar 2014 nr. 48 om ekstraordinær båndtvang, Birkenes kommune, Aust-Agder oppheves fra og med 17. mars 2014.

17. mars Nr. 285 2014**Forskrift om opphevelse av forskrift om konsesjonsplikt for bebyggt eiendom, Lyngdal kommune, Vest-Agder**

Hjemmel: Fastsatt av Statens landbruksforvaltning 17. mars 2014 med hjemmel i lov 28. november 2003 nr. 98 om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven) mv. § 7 første ledd, jf. delegeringsvedtak 28. november 2003 nr. 1401 og delegeringsvedtak 8. desember 2003 nr. 1479 § 6. Kunngjort 20. mars 2014 kl. 14.30.

§ 1. Forskrift 9. februar 1998 nr. 139 om konsesjonsplikt for bebyggt eiendom, Lyngdal kommune, Vest-Agder oppheves.

§ 2. Denne forskriften trer i kraft straks.

18. mars Nr. 286 2014**Forskrift om kommunal kontantstøtte, Spydeberg kommune, Østfold**

Hjemmel: Fastsatt av Spydeberg kommunestyre 18. mars 2014, K-sak 18/14, med hjemmel i kommunestyrevedtak 10. desember 2013, jf. K-sak 71/13. Kunngjort 20. mars 2014 kl. 14.30.

§ 1. Den kommunale kontantstøtten pr. 1. august 2014 ble vedtatt i kommunestyret i sak 17/13.

§ 2. Spydeberg kommune utbetaler kommunal kontantstøtte i forhold til barn i alderen 24 måneder og opp til skolestart.

§ 3. Den kommunale kontantstøtten utbetales etter søknad for barn som er folkeregistrert (bosatt) i kommunen. Bosatt skal forstås på samme måte som barnehageloven § 12a.

§ 4. Den kommunale kontantstøtten utbetales til den barnet bor fast hos, jf. bestemmelsene i barneloven.

§ 5. Kontantstøtten utbetales fra måneden barnet fyller 2 år til og med juni måned det året barnet skal begynne på skolen.

§ 6. Det foreligger ikke rett til kontantstøtte for fosterbarn, som man har omsorg for etter reglene i barnevernsloven.

§ 7. Den kommunale kontantstøttens størrelse er som følger:

Avtalt oppholdstid i barnehage pr. uke	Kontantstøtte i prosent av full ytelse	Kroner pr. måned		
		Barn i alderen 13–23 måneder	Barn i alderen 24–35 måneder	Barn i alderen 36 måneder til skolestart
Ikke bruk av barnehage	100 %	0	6 000	0
1 dag i barnehagen	80 %	0	4 800	0
2 dager i barnehagen	60 %	0	3 600	0
3 dager i barnehagen	40 %	0	2 400	2 400
4 dager i barnehagen	20 %	0	1 200	1 200
5 dager i barnehagen	0 %	0	0	0

§ 8. Den barnet i kontantstøttealder bor hos må fylle ut søknadsskjema om kommunal kontantstøtte.

§ 9. Søknadsfristen for å søke den kommunale kontantstøtten faller sammen med søknadsfristen for hovedopptak av barn.

§ 10. Foresatte som fyller kriteriene for utbetaling av kommunal kontantstøtte plikter å opplyse Spydeberg kommune dersom det blir endringer, som har betydning for utbetaling av støtten.

§ 11. Alle foresatte som mottar kommunal kontantstøtte skal få tilsendt forskriften om ordningen sammen med første utbetaling.

§ 12. I fall Spydeberg kommune oppdager at det er utbetalt kommunal kontantstøtte på feilaktig grunnlag (mislighold) krever kommunen tilbakebetaling av støtten. Det samme gjelder om det mottas kontantstøtte, som man forstår – eller burde ha forstått er utbetalt er på feil premisser.

§ 13. Spydeberg kommune vil politianmelde mislighold når dette er konstatert.

20. mars Nr. 287 2014

Forskrift om tillatte vektor og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger, Østfold

Hjemmel: Fastsett av Statens vegvesen, regionvegkontoret, Region øst 20. mars 2014 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a og b. Kunngjort 20. mars 2014 kl. 14.30.

I

Det er fastsett revidert forskrift om vegliste 2014 for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger, Østfold.

En pdf-versjon kan leses her:

For gjeldende bestemmelser om vektor og dimensjoner vises til forskrift 15. januar 2014 nr. 28 om nærmere bestemmelser om tillatte vektor og dimensjoner for offentlig veg, samt forskrift 15. januar 2014 nr. 29 om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon fastsett av Vegdirektoratet. (Vegliste 2014 for riksveger).

II

Forskriften gjelder fra 24. mars 2014. Fra samme tid oppheves forskrift 6. februar 2014 nr. 92 om tillatte vektor og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger, Østfold

11. feb. Nr. 309 2014

Forskrift om jakt på hjortevilt, Trøgstad kommune, Østfold

Hjemmel: Fastsett av Trøgstad kommunestyre 11. februar 2014 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) og forskrift 10. februar 2012 nr. 134 om forvaltning av hjortevilt § 7 og § 8. Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

§ 1. Det er adgang til jakt etter elg, hjort og rådyr i Trøgstad kommune i Østfold.

§ 2. Minstearealet for godkjenning av vald og fellingstillatelse settes til følgende:

Elg	– minsteareal	2 000 dekar
Rådyr	– minsteareal	300 dekar
Hjort	– minsteareal	15 000 dekar

§ 3. Denne forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 13. mai 2003 nr. 645 om adgang til jakt etter elg og rådyr, Trøgstad kommune, Østfold.

28. feb. Nr. 310 2014

Forskrift om endring i forskrift om stenging av et område utenfor Finnmark for fiske etter lodde

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 28. februar 2014 med hjemmel i forskrift 18. desember 2013 nr. 1581 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2014 § 16, jf. lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova). Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

I

I forskrift 21. februar 2014 nr. 226 om stenging av et område utenfor Finnmark for fiske etter lodde gjøres følgende endring:

§ 1 Stengt område (endret) skal lyde:

Det er forbudt å fiske etter lodde innenfor et område avgrenset med rette linjer mellom følgende, posisjoner:

1. Nord 71 grader 20 minutter, øst 23 grader 45 minutter,
2. Nord 72 grader 32 minutter, øst 25 grader 20 minutter,
3. Nord 72 grader 32 minutter, øst 26 grader 15 minutter,
4. Nord 71 grader 20 minutter, øst 27 grader 00 minutter,

og herfra videre til posisjon 1.

II

Endringen trer i kraft straks.

11. mars Nr. 311 2014

Forskrift om endring i forskrift om motorisert ferdsel i vassdrag og start og landing med luftfartøy, Vågå kommune, Oppland

Heimel: Fastsett av Vågå kommunestyre 11. mars 2014 med heimel i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 4 og § 5. Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

I

I forskrift 4. mars 1997 nr. 4959 er det gjort endringar. Forskrifta er ikkje tidlegare kunngjort og heile forskrifta blir derfor gjengitt med endringane.

§ 1. *Formål*

Formålet med forskrifta er å regulere motorferdsel i vassdrag og start og landing med luftfartøy i kommunen, med sikte på å verne om naturmiljøet og fremje trivselen.

§ 2. *Virkeområde*

Forskrifta gjeld i Vågå kommune. Den gjeld også område i kommunen som er verna etter naturvernlova, så lenge den ikkje kjem i konflikt med vernereglane.

Reglane i forskrifta er ikkje til hinder for den motorferdsel som er direkte heimla i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag, § 4, fyrste ledd.

Forskrifta innskrenkar ikkje adgangen grunneigar har etter gjeldande rettsreglar til å forby eller avgrense motorferdsel på eigedomen, jf. lov om motorferdsel i utmark og vassdrag, § 10.

§ 3. *Motorisert ferdsel i vassdrag*

- a. Ferdsel med motorbåt er ikkje lov med større motorkraft enn 10 hk.

Det kan også nyttast elektrisk båtmotor med effekt tilsvarende inntil 10 hk motor.

Slik ferdsel er lov på Nedre Heimdalsvatn, Lalmsvatnet, Flatningen, Lemonsjøen, Nedre Sjødalsvatnet, Øvre Sjødalsvatnet, Gjende.

På Bessvatnet og Russvatnet er det ikkje lov med større motorkraft enn 6 hk.

På Gjende, Bessvatnet og Russvatnet gjeld særlege reglar i forhold til verneforskrifta for Jotunheimen nasjonalpark. Lalmsvatnet er definert frå den nye Lalmsbrua til Holungsøy camping.

- b. På Gjende gjeld ikkje reglane i pkt. a for rutebåt «Gjendebåtane», båtferdsel som er heimla i verneforskrifta for Jotunheimen nasjonalpark, samt gjeldande dispensasjonar frå verneforskrifta.

- c. På Vågåvatnet vest for ei rett line mellom Lye og Rundhaugen, og i ein avstand på minst 100 meter frå land, gjeld ikkje nokon motorgrense for ferdsel med båt. Aust for grensa slik som nemnd ovanfor, og i 100 meters-sona frå land, er det berre lov å nytte sakte fart (jf. 6 hk). Grensa mellom Lye og Rundhaugen er vist på kart som vedlegg til forskrifta.
- d. Ferdsel med vasscooter, vassjet, aquabike og liknande farkostar, samt utøving av kommersiell høg fartskjøring, er lov innanfor ei sone på Vågåvatnet. Sona strekkjer seg frå nordlegaste landfaste punkt på Tessanden aust for Tessa, og til austre ende av rasteplass ved Ringnesberget, og gjeld heile breidda på vatnet med unntak av 100 meter frå land på kvar side. Sona er vist på kart som vedlegg til forskrifta. Denne motorferdsel er lov i tida 1. juni–15. september.

§ 4. *Start og landing med luftfartøy i utmark og vassdrag*

- a. Med unntak av Vågåvatnet (sjå pkt. b og c nedanfor) er det ikkje lov å lande eller ta av med luftfartøy i utmark og vassdrag i kommunen.
- b. Med unntak av området aust for ei rett line mellom Lye og Rundhaugen, er det på Vågåvatnet lov å lande eller ta av med luftfartøy på ope eller islagt vatn.
- c. Større flyarrangement på Vågåvatnet er lov i ei avgrensa sone utanfor Vistegardane. Sona er vist på kart som vedlegg til forskrifta. Slike arrangement skal meldast til kommunen i god tid. Kommunen kan sette vilkår for flyginga, m.a. tidsavgrensing.

§ 5. *Dispensasjon*

Etter skriftleg søknad kan rådmannen gje dispensasjon frå reglane i denne forskrifta. Vurdering av søknaden skal følgje reglane i Nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag, § 6 og § 7.

§ 6. *Straffeansvar*

Brot på denne forskrifta vert straffa etter reglar i lov om motorferdsel i utmark.

§ 7. *Ikraftsetting*

Denne forskrifta tek til å gjelde frå 4. mars 1997.

II

Endringane tek til å gjelde frå 11. mars 2014.

14. mars Nr. 312 2014

Forskrift om endring i forskrift om stenging av et område utenfor Finnmark for fiske etter lodde

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 14. mars 2014 med hjemmel i forskrift 18. desember 2013 nr. 1581 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2014 § 16, jf. lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltelevande marine ressurser (havressurslova). Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

I

I forskrift 21. februar 2014 nr. 226 om stenging av et område utenfor Finnmark for fiske etter lodde gjøres følgende endringer:

§ 2 (ny) skal lyde:

Det er forbudt å fiske etter lodde innenfor et område avgrenset med rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 71 grader 03,7 minutter, øst 26 grader 13,3 minutter,
 2. Nord 71 grader 14,0 minutter, øst 26 grader 45,0 minutter,
 3. Nord 71 grader 12,0 minutter, øst 27 grader 39,0 minutter,
 4. Nord 71 grader 07,9 minutter, øst 27 grader 39,0 minutter,
- og herfra videre langs land og fjordlinjene til posisjon 1.

Nåværende § 2 blir ny § 3.

II

Endringene trer i kraft straks.

17. mars Nr. 313 2014

Forskrift om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever, Bamble kommune, Telemark

Hjemmel: Fastsatt av Bamble kommune ved vilt- og innlandsfiskerikommisjonen 17. mars 2014 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) § 16 og forskrift 10. februar 2012 nr. 134 om forvaltning av hjortevilt § 8. Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

§ 1. Det er adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever i Bamble kommune.

§ 2. Minstearealet for godkjenning av vald og fellingstillatelse og fordelingsgrunnlag for fellingskvote på bever er som angitt i tabellen:

<i>Hele kommunen</i>	<i>Elg: Minsteareal i daa</i>	<i>Hjort: Minsteareal i daa</i>	<i>Rådyr: Minsteareal i daa</i>	<i>Bever Fordelingsgrunnlag</i>
	3 500	2 500	300/600	500

Minstearealet på rådyr er differensiert og inndelt i følgende soner:

Sone 1: 300 daa.

Sone 2: 600 daa.

Sone 1 er alt sør for gamle E-18 og området nord og øst for gamle E-18 fra Vissestad–Åby–Høen–Herum–Asdal–Tveten. Dette arealet avgrenses ved å følge grensen mellom Skogstad og Kjæråsåsen jaktlag fra Vissestad og opp til Nysteintjenna. Derfra følger det Åbyvassdraget opp til Bamblevann, videre følger det eiendomsgrensene og jaktlagsgrensene nordover slik at Thorsdal/Kjellemyr, Skaugen og Røymyr jaktlag og gnr./bnr. 56/1 Cappelen skoger, er innenfor sone 2. Videre derfra følger det eiendomsgrensene slik at eiendommene gnr./bnr. 57/4 Roverud, 4/5 Rafnes og 5/1 Traak havner innenfor sone 2.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft 17. mars 2014 og samtidig oppheves forskrift 11. april 2011 nr. 408 om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever, Bamble kommune, Telemark.

19. mars Nr. 314 2014

Forskrift om endring i forskrift om stenging av et område utenfor Finnmark for fiske etter lodde

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 19. mars 2014 med hjemmel i forskrift 18. desember 2013 nr. 1581 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2014 § 16, jf. lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villevandende marine ressurser (havressurslova). Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

I

I forskrift 21. februar 2014 nr. 226 om stenging av et område utenfor Finnmark for fiske etter lodde gjøres følgende endring:

§ 2 (endret) skal lyde:

Det er forbudt å fiske etter lodde innenfor et område avgrenset med rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 70 grader 58,2 minutter, øst 26 grader 41,0 minutter,
2. Nord 71 grader 14,0 minutter, øst 26 grader 45,0 minutter,
3. Nord 71 grader 12,0 minutter, øst 27 grader 39,0 minutter,
4. Nord 71 grader 07,9 minutter, øst 27 grader 39,0 minutter,

og herfra videre langs land og fjordlinjene til posisjon 1.

II

Endringen trer i kraft straks.

20. mars Nr. 315 2014

Forskrift om kontrollområde for å forebygge, begrense og bekjempe infeksjons lakseanemi (ILA) hos akvakulturdyr, Kvæangen kommune, Troms

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet, hovedkontoret 20. mars 2014 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, og forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr § 36. Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

Kapittel I. Formål, virkeområde og definisjoner

§ 1. Formål

Formålet med denne forskrift er å forebygge, begrense og bekjempe sykdommen infeksjons lakseanemi (ILA) hos akvakulturdyr innenfor forskriftens virkeområde.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder opprettelse av kontrollområde bestående av bekjempelsessone og overvåkningssone i Kvæangen kommune i Troms.

Bekjempelsessonen opprettes omkring lokaliteten Hjelldammen – 10808 (33W 752491 7769724) i Kvæangen kommune. Bekjempelsessonen avgrenses

- I nord av en linje fra Haugan (33W 750846 7773804) til Avløysingsodden (33W 754988 7773622) på øya Skorpa,

- I øst av en linje fra Neset (33W 757579 7770649) på øya Skorpa til Rakkenes (33W 758595 7766958) på fastlandet og
 - I sør og vest av fastlandet.
- Overvåkningssonen ligger utenfor bekjempelsessonen og avgrenses
- I nord av en linje fra Pumpevasshaugen (33W 748858 7776999 til Klubbodden (33W 762117 7778599) og
 - I sørøst av en linje fra Bukta (33W 761155 7764625) til Ravelsnes (33W 765915 7766360).

I vedlagte kart er bekjempelsessonen merket med rødt, mens overvåkningssonen er merket med gult.

Forskriften omfatter også slakterier, tilvirkingsanlegg og notvaskerier utenfor kontrollområdet som håndterer akvakulturdyr, produkter av akvakulturdyr og utstyr fra anlegg i bekjempelsessonen.

§ 3. *Definisjoner*

I forskriften menes med:

Akvakulturdyr: Vannlevende dyr, inkludert kjønnsprodukter, hvile- og forplantningsstadier, unntatt sjøpattedyr, som kommer fra eller er ment for akvakulturanlegg.

Fisk: Enhver laksefisk og marin fisk uansett utviklingsstadium.

ILA (infeksiøs lakseanemi): Virussykdom forårsaket av en sykdomsfremkallende variant av ILA-virus (HPR deletert ILA-virus) RNA-virus som er nært beslektet med familien Orthomyxoviridae. ILA gir alvorlig sykdom og dødelighet hos atlantisk laks.

Laksefisk: Fisk tilhørende slektene *Salmo*, *Salvelinus* og *Oncorhynchus* i familien Salmonidae.

Kontrollområde: Et avgrenset geografisk område bestående av bekjempelsessone og overvåkningssone opprettet som ledd i forebygging, begrensnings og bekjempelse av ILA, hvor det gjelder særskilte tiltak, forbud eller påbud.

Kapittel II. Tiltak i bekjempelsessonen

§ 4. *Overføring av akvakulturdyr inn i og ut av bekjempelsessonen*

Det er forbudt å sette ut akvakulturdyr i bekjempelsessonen.

Det er forbudt å føre akvakulturdyr fra anlegg i bekjempelsessonen ut av bekjempelsessonen uten tillatelse fra Mattilsynet. Forbudet gjelder også føring av akvakulturdyr til slakteri eller tilvirkingsanlegg.

§ 5. *Tiltak overfor matfiskanlegg for laksefisk i bekjempelsessonen*

Matfiskanlegg med laksefisk i bekjempelsessonen skal oversende ukentlige lister som viser den daglige dødeligheten av fisk på merdnivå til Mattilsynet.

Fisk fra matfiskanlegg med laksefisk med mistanke eller påvist ILA i bekjempelsessonen skal slaktes eller destrueres innen en fastsatt frist i henhold til en individuell plan godkjent av Mattilsynet. Anlegget skal, etter at det er tømt for fisk, rengjøres og desinfiseres. Mattilsynet skal attestere og godkjenne utført vask og desinfeksjon. Anlegget skal deretter brakklegges i minimum tre måneder.

Matfiskanlegg med laksefisk i bekjempelsessonen der ILA ikke er påvist skal, etter at det er tømt for fisk, rengjøres og desinfiseres. Mattilsynet skal godkjenne og attestere utført vask og desinfeksjon.

Matfiskanlegg med laksefisk i bekjempelsessonen skal deretter gjennomføre felles brakklegging i minimum to måneder.

Matfiskanlegg med laksefisk i bekjempelsessonen må daglig føre skriftlige registreringer om gjennomførte tiltak fastsatt i denne forskrift. Registreringene skal være lett tilgjengelige slik at de kan forevises Mattilsynet ved inspeksjon.

§ 6. *Rengjøring av nøter med mer fra anlegg i bekjempelsessonen*

Oppdrettsnøter fra anlegg i bekjempelsessonen skal leveres til et notvaskeri som har mulighet til å behandle avløpsvannet og til å holde nøter fra bekjempelsessonen atskilt fra nøter fra andre anlegg.

Transport av nøter til notvaskeri fra anlegg i bekjempelsessonen skal foregå i en lukket transport og langs en transportrute som på forhånd er godkjent av Mattilsynet.

Nøter må være merket med navn på opprinnelseslokalitet og lokalitetsnummer.

Benyttes notvaskeri som ligger utenfor bekjempelsessonen skal det meldes fra til Mattilsynet minst to dager før nøter transporteres ut av bekjempelsessonen.

Oppdrettsbåter, fôrflåter, flyteringer og annet utstyr fra anlegg i bekjempelsessonen skal rengjøres og desinfiseres slik Mattilsynet bestemmer, før utstyret tas i bruk ved samme eller annen lokalitet.

Notvaskeri som skal vaske nøter fra bekjempelsessonen må daglig føre skriftlige registreringer av gjennomførte tiltak fastsatt i denne forskrift. Registreringene skal være lett tilgjengelige slik at de kan forevises Mattilsynet ved inspeksjon.

§ 7. *Tiltak overfor slakteri som skal slakte fisk fra bekjempelsessonen*

Slakteri som skal slakte fisk fra bekjempelsessonen må ha godkjent avløpsbehandling, partikkelfelle og tilfredsstillende hygieniske rutiner samt føre daglige, skriftlige registreringer av gjennomførte tiltak fastsatt i denne forskrift. Registreringene skal være lett tilgjengelige slik at de kan forevises Mattilsynet ved inspeksjon.

Fisk fra akvakulturanlegg i bekjempelsessonen tillates ikke plassert i slaktermerd ved mottak på slakteriet. Mattilsynet kan gi tillatelse til bruk av slaktermerd og sette vilkår for tillatelsen.

Slakteri som slakter fisk fra akvakulturanlegg med påvist eller mistanke om forekomst av ILA tillates ikke å oppbevare fisk fra andre lokaliteter i slaktermerd eller slakte fisk fra andre lokaliteter samtidig.

Etter at det er slaktet fisk fra akvakulturanlegg med påvist eller mistanke om forekomst av ILA, skal slakteriet rengjøres og desinfiseres før det igjen kan slaktes annen fisk ved slakteriet. Mattilsynet i distriktet der slakteriet ligger, skal godkjenne og attestere utført vask og desinfeksjon.

Ferdig slaktet fisk fra anlegg med påvist eller mistanke om forekomst av ILA tillates ikke ført ut av slakteriet til tilvirking uten at det er meldt fra til Mattilsynet om hvilket tilvirkingsanlegg som er aktuell for mottak. Fisk fra lokalitet med påvist eller mistanke om forekomst av ILA tillates kun overført til tilvirkingsanlegg med godkjent avløps- og avfallshåndtering. Tilvirkingsanlegget og Mattilsynet i mottakerdistriktet, skal ha mottatt melding om fiskens opphav før den ferdige slaktede fisken tillates tatt ut og overført til tilvirkingsanlegget.

§ 8. Tiltak ved transport i bekjempelsessonen

All smolttransport og transport av slaktefisk som ikke skal til bestemmelsessted i bekjempelsessonen skal så vidt mulig gå utenom bekjempelsessonen.

All trafikk av levende fisk i eller gjennom bekjempelsessonen skal godkjennes av Mattilsynet.

Det er forbudt for båter og andre transportmidler å ta inn transportvann, ballastvann eller lignende i bekjempelsessonen. Forbudet gjelder ikke for transportvann som tas inn ved lasting av slaktefisk i sonen.

Mattilsynet kan pålegge tiltak overfor transportør som transporterer akvakulturdyr til eller fra anlegg i bekjempelsessonen slik som krav om godkjent transportrute, lukket brønn, behandling av transportvann, avfallsbehandling, vask og desinfeksjon.

Brønnbåter som transporterer levende fisk fra akvakulturanlegg med grunn til mistanke eller påvist ILA skal ikke ta andre transportoppdrag uten at det foreligger tillatelse fra Mattilsynet.

Ved smolttransport og transport av slaktefisk gjennom bekjempelsessonen skal Mattilsynet varsles på forhånd med opplysninger om navn på båt, passeringstidspunkt og leveringssted.

Transportør som transporterer akvakulturdyr gjennom bekjempelsessonen må daglig føre skriftlige registreringer over gjennomførte tiltak fastsatt i denne forskrift. Registreringene må være lett tilgjengelige slik at de kan forevises Mattilsynet ved inspeksjon.

Transport og levering av fôr til anlegg i bekjempelsessonen skal skje etter Mattilsynets anvisning.

Mattilsynets kan treffe tiltak overfor annen transport i bekjempelsessonen som kan innebære fare for smitteoverføring.

§ 9. Tiltak overfor annen akvakulturrelatert virksomhet i bekjempelsessonen

Mattilsynet kan treffe tiltak overfor annen akvakulturrelatert virksomhet i bekjempelesområdet som kan innebære fare for smitteoverføring.

Kapittel III. Tiltak i overvåkningssonen

§ 10. Tiltak overfor anlegg med laksefisk i overvåkningssonen

Matfiskanlegg for laksefisk i overvåkningssonen skal ukentlig oversende Mattilsynet lister som viser den daglige dødeligheten av fisk på merdnivå.

§ 11. Tiltak ved transport i overvåkningssonen

Transportør som transporterer akvakulturdyr dyr gjennom overvåkningssonen skal daglig føre skriftlige registreringer over gjennomførte tiltak fastsatt i denne forskrift. Registreringene må være lett tilgjengelige slik at de kan forevises Mattilsynet ved inspeksjon.

Mattilsynet kan pålegge ytterligere tiltak overfor transportør som transporterer akvakulturdyr til eller fra anlegg i overvåkningssonen slik som krav om godkjent transportrute, lukket brønn, behandling av transportvann, avfallsbehandling, vask og desinfeksjon.

Mattilsynet kan treffe tiltak overfor annen transport i overvåkningssonen som kan innebære fare for smitteoverføring.

§ 12. Tiltak overfor annen akvakulturrelatert virksomhet i overvåkningssonen

Mattilsynet kan treffe tiltak overfor annen akvakulturrelatert virksomhet innenfor overvåkningssonen som kan innebære fare for smitteoverføring.

Kapittel IV. Kontrollområdets varighet

§ 13. Opphevelse av bekjempelsessonen

Etter at all laksefisk fra matfiskanleggene i bekjempelsessonen er slaktet ut, anlegg og utstyr forskriftsmessig rengjort og desinfisert, lokalitetene har gjennomført en samordnet brakklegging av bekjempelsessonen i minimum to måneder og anlegg der det er påvist ILA er brakklagt i minimum tre måneder, kan Mattilsynet vedta at bekjempelsessonen skal oppheves. Mattilsynet kan som et unntak fra brakkleggingskravene oppheve bekjempelsessonen med bakgrunn i utvidet helsekontroll og laboratorieundersøkelser. Fra samme dato som bekjempelsessonen oppheves, innlemmes den i overvåkningssonen.

21. mars Nr. 316 2014**Forskrift om endring i forskrift om stenging av et område utenfor Finnmark for fiske etter lodde**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 21. mars 2014 med hjemmel i forskrift 18. desember 2013 nr. 1581 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2014 § 16, jf. lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar (havressurslova). Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

I

I forskrift 21. februar 2014 nr. 226 om stenging av et område utenfor Finnmark for fiske etter lodde gjøres følgende endring:

§ 2 (endret) skal lyde:

Det er forbudt å fiske etter lodde innenfor et område avgrenset med rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 70 grader 58,2 minutter, øst 26 grader 41,0 minutter,
 2. Nord 71 grader 11,0 minutter, øst 26 grader 44,0 minutter,
 3. Nord 71 grader 07,9 minutter, øst 27 grader 39,0 minutter,
- og herfra videre langs land og fjordlinjene til posisjon 1.

II

Endringen trer i kraft straks.

24. mars Nr. 317 2014**Forskrift om tillatte vektor og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger 2014 (vegliste for Finnmark), Finnmark**

Hjemmel: Fastsett av Statens vegvesen Region nord 24. mars 2014 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a og b. Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

I

Vegliste for fylkesveger og kommunale veger i Finnmark fylke er revidert og kan fås ved henvendelse til distriktsvegkontorene og trafikkstasjonene.

En pdf-versjon kan leses her:

II

Forskriften gjelder fra 1. april 2014.

III

Forskriften opphever forskrift 1. desember 2012 nr. 1176 om tillatte vektor og dimensjoner for kjøretøy på fylkesveger og kommunale veger (vegliste for Finnmark), Finnmark.

24. mars Nr. 318 2014**Forskrift om tillatte vektor og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger 2014 (vegliste for Troms), Troms**

Hjemmel: Fastsett av Statens vegvesen Region nord 24. mars 2014 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a og b. Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

I

Vegliste for fylkesveger og kommunale veger i Troms fylke er revidert og kan fås ved henvendelse til distriktsvegkontorene og trafikkstasjonene.

En pdf-versjon kan leses her:

II

Forskriften gjelder fra 1. april 2014.

III

Forskriften opphever forskrift 1. desember 2012 nr. 1174 om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkesveger og kommunale veger (vegliste for Troms), Troms.

24. mars Nr. 319 2014**Forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger 2013 (vegliste for Nordland), Nordland**

Hjemmel: Fastsatt av Statens vegvesen Region nord 24. mars 2014 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a og b. Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

I

Vegliste for fylkesveger og kommunale veger i Nordland fylke er revidert og kan fås ved henvendelse til distriktsvegkontorene og trafikkstasjonene.

En pdf-versjon kan leses her:

II

Forskriften gjelder fra 1. april 2014.

III

Forskriften opphever forskrift 1. desember 2012 nr. 1175 om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkesveger og kommunale veger (vegliste for Nordland), Nordland.

24. mars Nr. 320 2014**Forskrift om utvidet jakttid for elg i Kautokeino sørøst, Kautokeino kommune, Finnmark**

Hjemmel: Fastsatt av Finnmark fylkeskommune 24. mars 2014 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) § 4 og forskrift 1. mars 2012 nr. 190 om jakt- og fangsttider samt sanking av egg og dun for jaktsesongene fra og med 1. april 2012 til og med 31. mars 2017 § 3 nr. 2 bokstav a. Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

§ 1. Jakttid for elg er utvidet i perioden fra og med 1. oktober til og med 15. oktober 2014 i Kautokeino kommune sørøst (jaktfelt 22–43).

§ 2. Forskriften trer i kraft straks.

24. mars Nr. 321 2014**Forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger, Hedmark**

Hjemmel: Fastsatt av Statens vegvesen, regionvegkontoret, Region øst 24. mars 2014 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a og b. Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

I

Det er fastsatt revidert forskrift om vegliste 2014 for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger, Hedmark.

En pdf-versjon kan leses her:

For gjeldende bestemmelser om vakter og dimensjoner vises til forskrift 15. januar 2014 nr. 28 om nærmere bestemmelser om tillatte vakter og dimensjoner for offentlig veg, samt forskrift 15. januar 2014 nr. 29 om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon fastsatt av Vegdirektoratet. (Veglister 2014 for riksveger).

II

Denne forskrift gjelder fra 24. mars 2014. Fra samme dato oppheves forskrift 6. februar 2014 nr. 90 om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger, Hedmark.

24. mars Nr. 322 2014

Forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger, Oppland

Hjemmel: Fastsatt av Statens vegvesen, regionvegkontoret, Region øst 24. mars 2014 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a og b. Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

I

Det er fastsatt revidert forskrift om vegliste 2014 for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger, Oppland.
En pdf-versjon kan leses her:

For gjeldende bestemmelser om vakter og dimensjoner vises til forskrift 15. januar 2014 nr. 28 om nærmere bestemmelser om tillatte vakter og dimensjoner for offentlig veg, samt forskrift 15. januar 2014 nr. 29 om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon fastsatt av Vegdirektoratet. (Veglisten 2014 for riksveger).

II

Denne forskrift gjelder fra 24. mars 2014. Fra samme dato oppheves forskrift 6. februar 2014 nr. 91 om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger, Oppland.

24. mars Nr. 323 2014

Forskrift om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger, Oslo og Akershus

Hjemmel: Fastsatt av Statens vegvesen, regionvegkontoret, Region øst 24. mars 2014 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a og b. Kunngjort 27. mars 2014 kl. 15.30.

I

Det er fastsatt revidert forskrift om vegliste 2014 for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger, Oslo og Akershus.
En pdf-versjon kan leses her:

For gjeldende bestemmelser om vakter og dimensjoner vises til forskrift 15. januar 2014 nr. 28 om nærmere bestemmelser om tillatte vakter og dimensjoner for offentlig veg, samt forskrift 15. januar 2014 nr. 29 om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon fastsatt av Vegdirektoratet. (Veglisten 2014 for riksveger).

II

Denne forskrift gjelder fra 24. mars 2014. Fra samme dato oppheves forskrift 13. februar 2014 nr. 114 om tillatte vakter og dimensjoner for kjøretøy på fylkes- og kommunale veger, Oslo og Akershus.

11. feb. Nr. 357 2014

Forskrift om olje- og/eller fettholdig avløpsvann, Nannestad kommune, Akershus

Hjemmel: Fastsatt av Nannestad kommunestyre 11. februar 2014 med hjemmel i forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) kapittel 15 og 15A og lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven). Kunngjort 3. april 2014 kl. 15.30.

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å fastsette bestemmelser og krav til utslipp, herunder påslipp, av oljeholdig avløpsvann, samt påslipp av fettholdig avløpsvann fra virksomhet.

§ 2. Grunnlag og virkeområde

§ 2-1. Tekniske grunnlag

Med mindre annet er spesifisert i forskriften, skal følgende tekniske bestemmelser følges

- NS-EN-858-1 og 858-2; Utskillere for lette væsker (f.eks. olje og bensin) – del 1 og 2.
- NS-EN-1825-1 og 1825-2; Fettutskillere – del 1 og 2.
- Standard abonnementsvilkår for Nannestad kommune (under etablering høst 2013).

Dessuten legges til grunn:

- NORVAR prosjektrapport nr. 65/1996 «Forslag til veileder for fettavskillere til kommunalt avløpsnett»
- NORVAR prosjektrapport nr. 149/2006 «Tilførsel av industrielt avløpsvann til kommunalt nett – Veiledning.»
- NORVAR rapport 156/2007 «Veiledning for oljeutskilleranlegg».
- Gjeldende forskrift om vann og avløpsgebyrer for Nannestad kommune.
- Forurensningsforskriften.

§ 2-2. Definisjoner

- a) *Avløpsanlegg*: Ethvert anlegg for håndtering av avløpsvann som består av en eller flere av følgende hovedkomponenter: avløpsnett, renseanlegg og utslippsanordning.
- b) *Avløpsnett*: Et transportsystem som samler opp og fører avløpsvann fra bolighus eller andre bygninger med innlagt vann.
- c) *Avløps slam*: Slam fra rensing av sanitært og kommunalt avløpsvann, unntatt ristgods.
- d) *Avløpsvann*: Både sanitært og industrielt avløpsvann og overvann.
- e) *Den ansvarlige*: Den som er ansvarlig for virksomheten. Som ansvarlig regnes den som kan holdes ansvarlig, jf. forurensningsloven § 7.
- f) *Fettholdig avløpsvann*: avløpsvann som inneholder vegetabilsk og animalsk fett.
- g) *Frityrfett*: fett brukt til fritering av mat.
- h) *Grunneier*: tinglyst hjemmelshaver for eiendommen.
- i) *Industrielt avløpsvann*: avløpsvann fra næring- og industriell aktivitet. Det industrielle avløpsvannet kan inneholde partikulært- eller oppløst stoff (prosessvann) eller være oppvarmet (kjølevann).
- j) *Kommunalt avløpsvann*: Sanitært avløpsvann og avløpsvann som består av en blanding av sanitært avløpsvann og industrielt avløpsvann og/eller overvann.
- k) *KOF*: Kjemisk oksygenforbruk. Målemetode for innhold av organisk materiale.
- l) *Oljeholdig avløpsvann*: Spillvann og overvann som inneholder motorolje, smørefett, parafin, white-spirit, bensin og lignende. I dette ligger også spillvann fra vask og avfetting av kjøretøyer, motorvask og lignende.
- m) *Offentlig avløpsnett*: Avløpsnett som er allment tilgjengelig for tilknytning.
- n) *Privat avløpsnett*: Avløpsnett som ikke er allment tilgjengelig for tilknytning.
- o) *Påslippstillatelse*: tillatelse fra anleggseier til tilførsel av avløpsvann til offentlig avløpsnett oppstrøms et renseanlegg.
- p) *Sanitært avløpsvann*: Avløpsvann som i hovedsak skriver seg fra menneskers stoffskifte og fra husholdningsaktiviteter, herunder avløpsvann fra vannklosett, kjøkken, bad, vaskerom eller lignende.
- q) *Utslippstillatelse*: tillatelse fra forurensningsmyndighet til utslipp fra angjeldende aktivitet.
- r) *Virksomhet*: se «den ansvarlige.»

§ 2-3. Virkeområde

§ 2-3-1. Oljeholdig avløpsvann

Bestemmelsene i forskriften gjelder for virksomheter som har utslipp, herunder påslipp, av oljeholdig avløpsvann som f.eks.:

- a) bensinstasjoner
- b) vaskehaller for kjøretøy
- c) motorverksteder
- d) bussterminaler
- e) verksteder og klargjøringssentraler for kjøretøyer, anleggsmaskiner og skinnegående materiell
- f) anlegg for understellsbehandling som har vaskeplass, smørehall, servicehall eller lignende

Virksomheter som ikke er nevnt her, men har utslipp, herunder påslipp, av oljeholdig avløpsvann vil også omfattes av forskriften.

§ 2-3-2. Virksomhet med fettholdig avløpsvann

Bestemmelsene i denne forskriften gjelder for virksomheter med påslipp av fettholdig avløpsvann som f.eks.:

- a) restauranter, kafeer, konditorier
- b) catering/ferdigmatprodusenter
- c) gatekjøkken/kiosker/hamburgerbarer
- d) kantiner/storkjøkken
- e) slakterier
- f) margarin- og matoljeindustri

- g) kjøttforedlingsbedrifter
- h) hermetikkindustri
- i) bakerier
- j) meierier
- k) friteringsindustri
- l) røkerier
- m) matbutikker med steke-/grill-/ferskvareavdeling.

Virksomheter som ikke er nevnt her, men som har påslipp av fettholdig avløpsvann til kommunens nett omfattes også av forskriften.

§ 3. Tillatelse til utslipp og/eller påslipp

§ 3-1. Generelle betingelser

Det skal søkes kommunen om tillatelse til utslipp, herunder påslipp, av oljeholdig avløpsvann, samt til påslipp av fettholdig avløp fra virksomheter til kommunalt nett. For øvrig påslipp gjelder forurensningsforskriften kapittel 15A.

Dette gjelder ny virksomhet, eksisterende virksomhet og ved endringer av eksisterende virksomhet.

Det skal søkes av, og tillatelse skal gis til den ansvarlige for virksomheten. Det er denne som står ansvarlig overfor kommunen for at vilkårene i tillatelsen overholdes.

Dersom grunneier er en annen enn den ansvarlige for virksomheten det søkes tillatelse for, skal grunneier ha frist og muligheten for å uttale seg før tillatelse gis jf. § 3-3 nr. 2), samt få kopi av tillatelsen.

§ 3-2. Krav om tillatelse

Ingen kan sette i verk nye utslipp, herunder påslipp, av oljeholdig avløpsvann eller påslipp av fettholdig avløpsvann eller øke disse vesentlig uten at tillatelse er gitt i medhold av denne forskriften. Krav om tillatelse gjelder også påslipp av avløpsvann etablert før 1. januar 2006.

§ 3-3. Søknad om tillatelse

Ved etablering av nye eller vesentlig endring av eksisterende utslipp eller påslipp, skal den ansvarlige sørge for at;

- 1) det er utarbeidet en skriftlig, fullstendig søknad som inneholder de nødvendige opplysninger for kommunens behandling, herunder;
 - a) den ansvarliges navn og adresse
 - b) om utslippet eller påslippet skal etableres og drives i samsvar med kravene i § 5 eller om det søkes om å fravike disse kravene,
 - c) dokumentasjon på hvordan utslipp eller påslipp skal etableres og drives,
 - d) tegning med beskrivelse samt plassering av avløpsanlegg og utslippssted eller påslippspunkt på kart i målestokk 1:1000 eller større,
 - e) beskrivelse av utslippsstedet eller påslippsstedet og mengde avløpsvann,
 - f) redegjørelse om interesser som kan antas å bli berørt av etableringen, herunder interesser knyttet til drikkevannsforsyning, rekreasjon eller næringsvirksomhet,
 - g) for utslipp en redegjørelse for interesser som antas å bli berørt av etablering, herunder interesser knyttet til drikkevannsforsyning, rekreasjon eller næringsvirksomhet,
 - h) oversikt over hvem som skal varsles,
 - i) samtykke fra kommunens planmyndighet dersom utslippet er i strid med endelige planer etter plan- og bygningsloven.
- 2) eventuelle parter og andre som kan bli særlig berørt av saken er varslet om innholdet i søknaden. Kopi av varselet skal sendes til kommunen samtidig med at parter og andre blir varslet. I varselet skal det fremgå at uttalelser må være kommet til søker innen en frist på minst fire uker etter at varselet er sendt.
- 3) søknad er sendt til kommunen, etter at uttalelsesfristen er utløpt, sammen med kvittering for at varselbrev er sendt og eventuelle uttalelser.

Kommunens søknadsskjema skal benyttes.

§ 3-4. Behandling av søknad

For behandling av søknad etter § 3-3 i forskriften, gjelder forurensningsforskriftens § 15-5.

Det skal betales saksbehandlingsgebyr slik det kommer fram av forskrift om vann og avløpsgebyrer for Nannestad.

§ 3-5. Endring og omgjøring

Dersom virksomheten stanses eller nedlegges, skal den ansvarlige når dette er besluttet, snarest mulig skriftlig melde dette til kommunen. Kommunen kan stille krav om at anlegget fysisk skal kobles fra eller fjernes. Tillatelse om utslipp og/eller påslipp vil opphøre.

Dersom bedriften overdras til ny eier, skal den ansvarlige når dette er besluttet, snarest skriftlig melde dette til kommunen. Eierskifte anses som en vesentlig endring og vil utløse krav om søknad jf. § 3-3.

Kommunen kan i medhold av forurensningsloven § 18 oppheve eller endre vilkår i tillatelse og om nødvendig kalle tillatelsen tilbake.

§ 4. Gebyrer

Saksbehandlingsgebyr, tilleggsgebyr m.m. er fastsatt i forskrift om vann- og avløpsgebyrer, Nannestad kommune.

§ 5. Krav til utslipp og til påslipp til kommunalt avløpsnett

§ 5-1. Oljeholdig avløpsvann

Ved utslipp av oljeholdig avløpsvann skal oljeinnholdet ikke overstige 20 mg/l. Øvrige parametere som det stilles krav til kommer fram av tabell 1.

Oljeholdig avløpsvann skal før utslipp passere sandfang eller lignende renseinnretning dimensjonert for maksimal reell vannbelastning. Nødvendig sikkerhet mot akuttutslipp skal ivaretas. Oljeavskiller skal dimensjoneres og installeres i henhold til NS-EN-858-1 og NS-EN-858-2.

Oljeholdig avløpsvann skal ikke ledes til kommunens overvannsnett.

§ 5-2. Fettholdig avløpsvann

Ved påslipp av fettholdig avløpsvann skal fettinnholdet ikke overstige 50 mg/l. Øvrige parametere som det stilles krav til kommer fram av tabell 2.

Fettholdig avløpsvann skal passere sandfang og utskiller. Den ansvarlige skal vurdere om annen forbehandling av avløpet fra virksomheten er nødvendig for å sikre optimal drift.

Fettavskiller skal dimensjoneres og installeres i henhold til Norsk Standard (NS-EN-1825-1 og NS-EN-1825-2). Plassering av fettavskilleren skal ta hensyn til krav om driftstemperatur og hygiene.

Fettholdig avløpsvann skal ikke ledes til kommunens overvannsnett.

Konsentrerte fettmengder som for eksempel stekefett eller frityrfett, skal ikke ledes til utskilleren men leveres som avfall. Frityrfett skal samles opp og leveres til godkjent mottak.

§ 5-3. Generelle betingelser

Den fastsatte grenseverdien nevnt i § 5-1 første ledd og § 5-2 første ledd må overholdes under normale driftsforhold. Virksomheten skal ha dokumentasjon som viser hvordan grenseverdiene overholdes.

Det skal være tilrettelagt for å ta representative prøver og å utføre målinger av avløpsvannet fra renseinnretningene. Prøvene skal analyseres av laboratorier som er akkreditert for de aktuelle analysene. Analysemetoder nevnt i forurensningsforskriftens vedlegg 2 punkt 2.2 til kapittel 11 skal benyttes. Alternativt kan analysemetoder med dokumentert høy korrelasjon med analysemetodene i forurensningsforskriftens vedlegg 2 punkt 2.2 til kapittel 11 benyttes.

§ 5-3-2. Sanitært avløpsvann

Sanitært avløpsvann skal ikke kobles via utskillere.

§ 5-3-3. Forhold til utslippskrav gitt av annen forurensningsmyndighet

Eventuelle utslippskrav gitt av annen forurensningsmyndighet skal betraktes uavhengig av kommunens krav.

For parametere i utslipp som ikke er regulert av tillatelser, gjelder forurensningsloven § 7.

§ 5-4. Krav til avløpsvannets beskaffenhet ut fra utskiller

Tabell 1 og 2 viser parametere i utslippet fra renseinnretningen som det stilles krav til at den ansvarlige skal kunne dokumentere. Tabellene er satt opp ut fra driftsforhold for kommunens nett og utslippskravene for kommunens renseanlegg. Parametere merket A skal måles og rapporteres i årsrapport, parametere merket B skal måles og rapporteres når kommunen krever dette.

Avløpsvann med konsentrasjoner av organisk stoff som er høyere enn 600 mg KOF/l tillates ført til kommunens nett, men det vil bli beregnet et tilleggsgebyr for påslipp over grenseverdien slik det kommer fram av kommunens forskrift om vann- og avløpsgebyrer.

Tabell 1 Oljeholdig avløpsvann

Parameter – oljeutskiller	Grenseverdi	Dokumentasjon
Temperatur	< 45 ° C	A
pH	5,5–8,5	A
Bly, Pb	< 50 µg/l	B
Kadmium, Cd	< 5 µg/l	B
Krom, Cr	< 50 µg/l	B
Kvikksølv, Hg	< 2 µg/l	B
Nikkel, Ni	< 50 µg/l	B
Kobber, Cu	< 200 µg/l	B
Sink, Zn	< 500 µg/l	B
Olje	< 20 mg/l	A
Nitrifikasjonshemming	< 50 %	B
Org. stoff, KOF _{Cr}	< 600mg/l ⁽¹⁾	A
Suspendert stoff (sedimenterbart materiale)	<400 mg/l	B
Klorid, Cl ⁻	< 1000 mg/l	B
Sulfat, SO ₄ ²⁻	< 500 mg/l	B
Total fosfor, Tot P	< 10 mg/l ¹	B
Total nitrogen, Tot N	< 60 mg/l	B

- (1) Overstiges grenseverdien vil tilleggsgebyr beregnes

Tabell 2 Fettholdig avløpsvann

<i>Parameter – fettutskiller</i>	<i>Grenseverdi</i>	<i>Dokumentasjon</i>
Temperatur	< 30° C	A
pH	5,5–8,5	A
Fett	< 50 mg/l	A
Nitrifikasjonshemming	< 50 %	B
Org. stoff, KOF _{Cr}	< 600mg/l ⁽¹⁾	A
Suspendert stoff (sedimenterbart materiale)	<400 mg/l	B
Klorid, Cl ⁻	< 1000 mg/l	B
Sulfat, SO ₄ ²⁻	< 500 mg/l	B
Total fosfor, Tot P	< 10 mg/l	B
Total nitrogen, Tot N	< 60 mg/l	B

- (1) Overstiges grenseverdien vil tilleggsgebyr beregnes

§ 5–5. *Krav til bruk av vaske- og avfettingskjemikalier*

Den ansvarlige skal tilstrebe å optimalisere kjemikaliebruk med tanke på å redusere utslipp av forurensende eller uønskede stoffer. For øvrig gjelder:

- Alt innhold i kjemikalier skal være dokumentert miljøvennlig.
- Brukerløsningen skal ikke være etsende.
- Tensid innholdet i brukerløsningen skal ikke overstige 5 % (vektprosent).
- Løsningsmiddel innholdet i brukerløsningen skal ikke overstige 5 % (vektprosent).

§ 6. *Drift, vedlikehold og dokumentasjon*

Den ansvarlige skal ha nødvendig drift- og vedlikeholdsrutiner for å sikre at utskilleren fungerer optimalt ut fra aktiviteten ved virksomheten. Dokumentasjon på leverandørens spesifikasjon om drift og vedlikehold for anlegget skal kunne framlegges kommunen.

Den ansvarlige skal til enhver tid ha en gyldig avtale med et godkjent firma for regelmessig tømning og kontroll av utskilleren. Kommunen skal ha en kopi av avtalen.

Den ansvarlige skal jevnlig gjennomføre egenvurderinger med hensyn på å redusere forurensinger i avløpsvannet fra virksomheten.

§ 6–1. *Tømning*

Minst en gang pr. år skal utskillerens volumet tømmes fullstendig og rengjøres grundig med varmt vann under trykk. Det skal kontrolleres at alle overflater, skrapeverk, pumper, ventiler, eventuelt varslingsutstyr osv. er intakt og fungerer. Dokumentasjon av utført kontroll skal vedlegges årsrapport.

Den ansvarlige skal sørge for tilstrekkelig tømning av utskiller. Tømmehyppighet skal være tilpasset utskilleren og aktiviteten ved virksomheten. Minimumskrav for tømning er 2 ganger pr. år, men kommunen kan stille andre krav for den enkelte virksomhet. Utskilt olje, fett og slam/sand skal leveres ved godkjent mottak. Dokumentasjon på tømning skal vedlegges årsrapport.

§ 6–2. *Prøvetaking og analyser*

Den ansvarlige skal sørge for at det tas representative prøver og analyser for å dokumentere utslippet slik det er angitt i under § 5.

Prøvetakingen skal være tilpasset utskilleren og aktiviteten ved virksomheten. Minimumskrav for prøvetaking 2 ganger pr. år, men kommunen kan stille andre krav for den enkelte virksomhet.

Den ansvarlige skal fortløpende vurdere resultatene fra prøvetakingen, og om nødvendig ta oppfølgende prøver for å avklare eller dokumentere avvikende resultater.

Dokumentasjon fra prøvetaking og analyse skal vedlegges årsrapport.

§ 6–3. *Krav til beredskap*

§ 6–3–1. *Beredskapsplikt*

Den ansvarlige skal som del av sine beredskapsrutiner ha et system for å forebygge og unngå utilsiktede utslipp/påslipp, samt rutiner for å håndtere utilsiktede hendelser. Beredskapsrutinene skal dokumenteres og framlegges kommunen på forespørsel.

§ 6–3–2. *Varslingsplikt*

Utilsiktede eller planlagte unormale utslipp herunder påslipp, skal varsles kommunen umiddelbart. Det skal opplyses om hva som er sluppet ut/på, mengde, tidspunkt, sted, samt hvilke skadereduserende tiltak som er iverksatt. Varsling og oppfølging av hendelsen skal dokumenteres.

Virksomheten vil være økonomisk ansvarlig for skader eller merkostnader hendelsen har for kommunen.

§ 6–4. Årsrapport

Virksomheten skal innen 1. februar hvert år oversende kommunen rapport for foregående år. Rapporten skal omfatte:

- Egenvurdering av aktivitet og hendelser, kommunes skjema skal benyttes.
- Dokumentasjon over tømming og kontroll som nevnt i § 6–1.
- Dokumentasjon over prøvetaking og analyse som nevnt i 6–2.
- Rapport over hendelser herunder beredskapssituasjoner nevnt i 6–3, relatert til tillatelsen til utslipp og/eller påslipp.

Årsrapport legges til grunn for beregning av tilleggsgebyr for organisk materiale.

§ 7. Kommunens rett til kontroll

Kommunen eller den kommunen bemyndiget, har rett til å inspisere virksomheten til enhver tid og kan kreve å få lagt fram og få granske dokumenter og annet materiale som kan ha betydning for dens gjøremål etter loven. Anlegg skal være tilgjengelig for inspeksjon og eventuell prøvetaking.

For kommunens kontroll skal det betales kontrollgebyr slik det kommer fram av forskrift om vann- og avløpsgebyrer for Nannestad kommune.

§ 8. Sanksjoner

Dersom bestemmelsene i forskriften ikke blir overholdt eller vedtak i medhold av forskriften ikke gjennomført, kan kommunen vedta tvangsmulkt i medhold av forurensningsloven § 73. Hvis kommunen har gitt pålegg i medhold av forurensningslovens § 7 og pålegget ikke etterkommes, kan kommunen sørge for at tiltakene blir gjennomført.

§ 9. Klage

Enkeltvedtak fattet med hjemmel i denne forskriften, kan påklages til kommunens klageorgan etter forvaltningslovens bestemmelser. Klagen sendes til den instans som har fattet vedtaket.

§ 10. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 11. februar 2014.

25. feb. Nr. 358 2014**Forskrift om vedtekter for kommunale barnehager, Asker kommune, Akershus**

Hjemmel: Fastsatt av Asker kommunestyre 25. februar 2014 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven) § 7. Kunngjort 3. april 2014 kl. 15.30.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for alle kommunalt eide barnehager i Asker kommune, herunder familiebarnehager.

Vedtektene skal gi opplysninger om alle forhold som er av betydning for foreldrenes forhold til barnehagen, herunder:

- a) Eierforhold
- b) Formål
- c) Opptakskriterier
- d) Antall medlemmer i samarbeidsutvalget
- e) Barnehagens åpningstid
- f) Foreldrebetaling/oppholdsbetaling.

§ 2. Formål

Barnehagen skal i samarbeid og forståelse med hjemmet ivareta barnas behov for omsorg og lek, og fremme læring og dannelse som grunnlag for allsidig utvikling, jf. barnehagelovens § 1.

Innhold og organisering av tilbudet i de kommunale barnehagene skal være i samsvar med de til enhver tid gjeldende sentrale lover og forskrifter samt de kvalitetsplaner for barnehagene som er vedtatt for Asker kommune.

§ 3. Leke- og oppholdsareal

Netto leke- og oppholdsareal i kommunens barnehager skal være minimum 4 m² for barn over 3 år og 5,3 m² for barn under 3 år. Denne bestemmelsen gjelder ikke for familiebarnehager.

For naturbarnehager for barn over 3 år som er godkjent etter egne retningslinjer skal det være minimum 3 m².

Formannskapet kan dispensere fra disse bestemmelsene.

§ 4. Foreldreråd og samarbeidsutvalg

Kommunale barnehager skal ha foreldreråd og samarbeidsutvalg i samsvar med reglene i barnehageloven § 4.

Samarbeidsutvalget ved hver enkelt barnehage skal bestå av 2 representanter fra foreldre/foresatte og 2 representanter fra de ansatte. Utvalget skal ledes av en representant fra foreldre/foresatte. Virksomhetsleder har møte-, tale- og forslagsrett, og skal fungere som utvalgets sekretær.

Samarbeidsutvalget velges for hvert barnehageår, og møter i henhold til fastsatt plan og for øvrig når leder finner det nødvendig.

§ 5. Åpningstid

Barnehagen skal være åpen alle virkedager unntatt lørdag, søndag, helligdager, offentlige fridager, jul- og nyttårsaften, onsdag før skjærtorsdag samt på barnehagens planleggingsdager.

Barnehagens foreldreråd skal høres før barnehagens daglige åpningstid fastsettes.

Rådmannen avgjør om og eventuelt når barnehagen skal holde stengt i forbindelse med planlegging. Det kan være inntil 5 planleggingsdager i barnehageåret.

Rådmannen kan beslutte å holde en barnehage stengt i inntil 2 uker i juli etter forutgående høring i barnehagens samarbeidsutvalg. Stenging forutsetter at barna får et alternativt tilbud.

§ 6. Oppholdstid

Den daglige oppholdstiden for hvert barn skal ikke overstige 9 ½ time per dag.

Den daglige oppholdstiden i familiebarnehage skal ikke overstige 8 ½ time per dag.

Hvert barn skal for hvert barnehageår ha minimum 4 ukers ferie fra barnehagen, hvorav minimum 3 uker om sommeren. For det året barnet fyller 6 år må all ferie være avviklet innen 31. juli.

§ 7. Opptaksmyndighet

Rådmannen er opptaksmyndighet for de kommunale barnehagene, etter innstilling fra virksomhetsleder ved den enkelte barnehage.

Antall ledige plasser for barn over og under tre år avklares i forkant av opptaket.

Hovedopptaket skjer innen utgangen av april måned, med søknadsfrist 1. mars. Supplerende opptak skjer gjennom hele året, etter søknad.

§ 8. Opptakskrets

Opptakskrets for de kommunale barnehagene er hele Asker kommune.

Det kan søkes om plass for barn som i folkeregisteret er registrert bosatt i Asker kommune.

Rådmannen kan dispensere fra kravet om bostedsadresse etter søknad dersom barnet skal flytte til kjent adresse i Asker før oppstartdato, dersom det er inngått formelt samarbeid om barnehageopptak med annen kommune eller dersom andre særlige forhold tilsier det.

Forutsetningen for at barn bosatt utenfor kommunen kan disponere en plass er at bostedskommunen skriftlig bekrefter at den vil dekke Asker kommunes driftskostnader til plassen. Bekreftelsen må vedlegges søknad om å beholde eller bli tildelt plass.

§ 9. Opptaksperiode

Barnehageåret løper fra og med 1. august til og med 31. juli påfølgende år.

Startdato for plass i både hovedopptaket og ved opptak gjennom året fremkommer av tilbudsbrevet. Plassen må tas i bruk 1 måned etter oppgitt startdato, ellers blir plassen tildelt en annen søker.

Tildelt plass beholdes fram til 1. august det året barnet når opplæringspliktig alder. Dersom barn får innvilget utsatt skolestart beholder barnet sin plass i barnehagen uten ny søknad.

§ 10. Hovedopptaket

I hovedopptaket tildeles plass til barn som har søkt innen søknadsfristen 1. mars.

Først tildeles plass til barn med lovfestet rett til plass i barnehage. Deretter tildeles plass til øvrige barn som har søkt innen søknadsfristen 1. mars.

Den lovfestede retten omfatter barn som fyller ett år innen utgangen av august det året det søkes om barnehageplass, jf. barnehageloven § 12a. Disse har etter søknad rett til å få plass i barnehage fra august.

Hovedopptaket skjer samordnet for alle godkjente barnehager i kommunen. Kommunens godkjenning av og vilkår for driften av barnehagene med hensyn til antall barn, barnas alder og oppholdstid legges til grunn for opptaket.

§ 11. Opptakskriterier

Brukernes ønsker og behov skal tillegges stor vekt ved selve opptaket, jf. barnehagelovens § 12 første ledd. Dersom det ikke er ledige plasser i de søkte barnehagene, kan kommunen tilby plass i en annen barnehage.

Søkerne tildeles barnehageplass i følgende rekkefølge:

1. Barn med nedsatt funksjonsevne og barn med vedtak etter lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 4–12 og § 4–4 annet og fjerde ledd, jf. barnehageloven § 13. Bestemmelsen gjelder også for barn under ett år.

Dokumentasjon fra sakkyndig instans må bekrefte at barnet har nedsatt funksjonsevne. Dokumentasjonen må ikke være eldre enn tre måneder når søknaden sendes kommunen.

Vedtak i henhold til barnevernloven må dokumenteres med vedtak av fylkesnemnda, barneverntjenesten eller domstolen.
2. Barn fra familier som har store belastninger på grunn av sykdom eller funksjonshemming hos foresatte eller søsken.

Dokumentasjon fra sakkyndig instans må bekrefte at foresatte eller søsken har alvorlig og varig sykdom eller funksjonshemming. Dokumentasjonen må ikke være eldre enn tre måneder når søknaden sendes kommunen.
3. Barn i siste barnehageår før skolestart.
4. Barn der foresatte deltar i introduksjonsprogram for flyktninger ved barnets oppstartdato.

5. Barn med plass i kommunal familiebarnehage som fyller 3 år i løpet av kalenderåret.
6. Barn av enslig forsørger i arbeid eller utdanning som bor alene med barnet.
7. Barn med rett til barnehageplass som har søsken som går i den ønskede kommunale barnehagen ved barnets oppstartdato.
8. Øvrige barn.

Tildeling av plass innenfor hver gruppe skjer etter alder, der det eldste barnet plasseres først.

Barn med rett til barnehageplass som ikke får sitt valg av barnehage oppfylt, har rett til å bli satt på venteliste ved denne barnehagen.

§ 12. *Permisjon*

Rådmannen kan etter begrunnet søknad innvilge permisjon fra barnehageplassen i inntil ett barnehageår. Permisjonstiden avsluttes 31. juli.

§ 13. *Oppsigelse og bortfall av tildelt barnehageplass*

Barnets foresatte kan si opp plassen skriftlig med 2 måneders varsel gjeldende fra den 1. i påfølgende måned. Oppsigelsestiden gjelder også ved flytting til annen barnehage.

Ved flytting ut av kommunen kan foresatte beholde plassen i maksimalt 3 måneder etter faktisk flytting. Rådmannen kan i særlige tilfelle dispensere fra denne bestemmelsen.

Rådmannen kan si opp plassen med 2 måneders varsel dersom det foreligger vesentlig mislighold av avtalen. Som vesentlig mislighold regnes blant annet:

- Dersom plass er tildelt på grunnlag av uriktige opplysninger av vesentlig betydning gitt av foresatte, forsettlig eller grovt uaktsomt.
- Dersom oppholdsbetaling ikke er betalt til tross for purring i henhold til betalingsrutinene.
- Ved vesentlig fravær, uten at fraværet er avtalt med barnehagen.
- Dersom plassen ikke tas i bruk som bestemt i § 9.
- Dersom avtalt oppholdstid overskrides gjentatte ganger.

§ 14. *Foreldrebetaling (oppholdsbetaling)*

Satsene for foreldrebetaling for de kommunale barnehagene vedtas hvert år av kommunestyret, i samsvar med de til enhver tid gjeldende sentrale bestemmelser om betalingssatser for foreldrebetaling i barnehager jf. forskrift 16. desember 2005 nr. 1478 om foreldrebetaling i barnehager.

Foreldrebetalingen løper fra startdato gitt i tilbudsbrevet. Betaling skjer forskuddsvis hver måned.

Det betales ikke for juli måned.

Foreldrebetalingen inkluderer ikke kostpenger.

Det kan gis forholdsmessig fradrag i foreldrebetalingen:

- Ved barns sykefravær fire sammenhengende uker eller mer. Sykefraværet må dokumenteres ved legeattest.
- Ved barns fravær fire sammenhengende uker eller mer som skyldes særlige forhold som det er varslet om på forhånd.
- Ved streik som varer mer enn fire virkedager.

Rådmannen kan ellers i særskilte tilfelle vedta å frafalle helt eller delvis krav om foreldrebetaling etter søknad. Ordinært feriefravær anses ikke å være særskilt tilfelle.

§ 15. *Kostpenger*

Satsene for kostpenger i den enkelte barnehage fastsettes av samarbeidsutvalget i barnehagen.

Foreldrerådet skal høres vedrørende fastsettelse og disponering av kostpenger.

§ 16. *Redusert foreldrebetaling*

Rådmannen kan etter søknad innvilge redusert foreldrebetaling for husholdning med lav betalingsevne.

Foreldrebetalingen skal reduseres slik at betaling for barnehageplass ikke overstiger 9,45 % av husholdningens samlede inntekt, dog slik at det gjelder en minimumssats på kr 1 000 per måned for full barnehageplass.

Beregningsgrunnlaget er husholdningens samlede personinntekt i henhold til skatteloven kapittel 12.

Som en husholdning regnes gifte, registrerte partnere og samboende. Den samlede inntekten på barnets bostedsadresse legges til grunn.

§ 17. *Forsinket og manglende betaling*

Ved for sen betaling påløper forsinkelsesrenter i henhold til lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling. For purring sendt tidligst 14 dager etter at kravet er forfalt kan det ilegges purregebyr.

§ 18. *Klage*

Enkeltvedtak fattet i medhold av denne forskriften kan påklages etter reglene i sentrale bestemmelser i forskrift 16. desember 2005 nr. 1477 om saksbehandlingsregler ved opptak i barnehage. Klagen fremsettes for den som har truffet vedtaket. Endelig klageinstans er Asker kommunes klageutvalg.

§ 19. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. august 2014.

Fra samme tid oppheves vedtekter for kommunale barnehager i Asker, vedtatt av kommunestyret 1. juni 2004¹ med senere endringer.

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

20. mars Nr. 359 2014**Forskrift om endring i forskrift om gebyrregulativ for teknisk sektor, Sarpsborg kommune, Østfold**

Hjemmel: Fastsett av Sarpsborg kommunestyre 20. mars 2014 med hjemmel i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) § 33–1. Kunngjort 3. april 2014 kl. 15.30.

Det er gjort endring i forskrift 25. oktober 2010 nr. 4960 om gebyrregulativ for teknisk sektor, Sarpsborg kommune, Østfold. Gebyrregulativet er ikke tidligere kunngjort, men finnes i sin helhet på kommunens hjemmeside www.sarpsborg.kommune.no.

25. mars Nr. 360 2014**Forskrift om endring i forskrift om åpningstider for serverings- og skjenkesteder i Bydel St. Hanshaugen, Oslo kommune, Oslo**

Hjemmel: Fastsett av bydelsutvalget i Bydel St. Hanshaugen 25. mars 2014 med hjemmel i lov 13. juni 1997 nr. 55 om serveringsvirksomhet (serveringsloven) § 15, forskrift 3. mai 2006 nr. 490 om serverings-, salgs- og skjenkebevillinger, Oslo kommune, Oslo, jf. bystyrets vedtak 15. februar 2012 sak 52 vedtakspunkt 4 og vedtak 12. juni 2013 sak 234. Kunngjort 3. april 2014 kl. 15.30.

I

I forskrift 25. februar 2014 nr. 261 om åpningstider for serverings- og skjenkesteder i Bydel St. Hanshaugen, Oslo kommune, Oslo gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

§ 3. Unntak fra forskriftens virkeområde:

- Denne forskrift gjelder ikke for søknad om ambulerende bevilling, søknad for enkelt bestemt anledning etter alkohollovens § 4–5 eller søknad om utvidelse av ordinær bevilling for en enkelt anledning.
- Denne forskrift gjelder ikke for bo- og servicesentra, institusjoner og boliger med heldøgns omsorgstjenester.
- Denne forskrift gjelder ikke for kiosker, storkiosker, bensinstasjoner, boder eller lignende virksomheter.
- Dersom virksomheten har uteservering vil uteserveringen omfattes av denne forskriftens regler om åpningstid.

Andre forhold som ikke er regulert i denne forskriften reguleres med hjemmel i forskrift 3. mai 2006 nr. 490 om serverings-, salgs- og skjenkebevillinger, Oslo kommune, Oslo.

II

Endringen trer i kraft straks.

25. mars Nr. 361 2014**Forskrift om adgang til jakt etter hjortevilt, Sørreisa kommune, Troms**

Hjemmel: Fastsett av Sørreisa kommunestyre 25. mars 2014 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) § 16 og forskrift 10. februar 2012 nr. 134 om forvaltning av hjortevilt § 7 og § 8. Kunngjort 3. april 2014 kl. 15.30.

§ 1. Det er adgang til jakt etter elg i Sørreisa kommune.

§ 2. Minstearealet for godkjenning av vald og fellingstillatelse, og fordelingsgrunnlag for fellingskvote på hjortevilt er som angitt i tabellen nedenfor.

<i>Viltart</i>	<i>Minsteareal</i>
Elg	4000

§ 3. Denne forskrift trer i kraft fra 1. april 2014. Samtidig oppheves fastsatt minsteareal for elg for Sørreisa kommune i forskrift 8. mai 2001 nr. 489 om adgang til jakt etter elg, Tromsø, Gratangen, Lavangen, Salangen, Målselv, Sørreisa og Skjervøy kommuner, Troms.

26. mars Nr. 362 2014

Forskrift om navnsetting, adressering og adresseforvaltning, Sør-Varanger kommune, Finnmark

Hjemmel: Fastsatt av Sør-Varanger kommunestyre 26. mars 2014 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 101 om eigedsregistrering (matrikkellova) § 21 og forskrift 26. juni 2009 nr. 864 om eiendomsregistrering (matrikkelforskriften) § 58. Kunngjort 3. april 2014 kl. 15.30.

§ 1. Adresseringsområde

Sør-Varanger kommune defineres som ett adresseringsområde.

§ 2. Adressemyndighet

Kommunestyret er kommunens adressemyndighet. Adressemyndigheten er ansvarlig for adresseforvaltning i kommunen, og skal adressere i henhold til lov om eiendomsregistrering (matrikkelloven) og tilhørende forskrifter.

Kommunestyret har delegert ansvaret for adresseforvaltningen i kommunen til Rådmannen.

§ 3. Navnemyndighet

Utvalg for plan og samferdsel er kommunens navnemyndighet og har ansvar for navnsetting og gjør herunder vedtak om skrivemåten av stedsnavn/adressenavn etter reglene i lov om stadnamn. Utvalg for plan og samferdsel er ansvarlig for å avgi uttalelse på kommunens vegne om skrivemåten av stedsnavn/adressenavn som kommunen ikke har vedtaksretten for.

§ 4. Retningslinjer for utforming av adressesystemet (§ 6) og nummerering av adressene

1. Ved innføring og supplering av veiadresser så lager adressemyndigheten en oversikt over de enkelte adresseparsellene med angitt start- og endepunkt. Kantprinsipp eller avstandsadressering brukes her. Områdeadressering brukes i områder uten klart veisystem.
2. Adressemyndigheten avgjør når det er behov for nye adresseparseller. Europa-, riks-, fylkes- skogsbil- og kommunale veier skal ha egne adresser. Andre veier bør tildeles adressenavn når det er kortere enn a) 200 meter og fører til minst 10 adresserbare objekter, b) lengere enn 200 meter og fører til minst 5 adresserbare objekter (boliger, hytter, næringsvirksomhet, offentlig virksomhet). Veier i nye reguleringsplaner tildeles veinavn så snart som mulig.
3. Utvalg for plan og samferdsel bestemmer navn og skrivemåte for de enkelte adresseparseller. Aktuelle lag, foreninger og privatpersoner i kommunen skal gis anledning til å komme med forslag til navn. Krysser veier kommunegrenser så skal nabokommune ha anledning til å komme med uttalelse.
4. Adressenavn tildeles kun i ett språk. Dette er i første rekke knyttet til en sikkerhetsmessig vurdering ved kun ett navn på én adresseparsell, jf. pkt. 6.6 i Kartverkets Adresseveileder.

§ 5. Nummereringsprinsipp

1. Veiadressene nummereres fortløpende. Langs vei eller lignende anvendes oddetall på venstre side sett fra veiens startpunkt, mens partall anvendes på høyre side. Adresser knyttet til et område nummereres tilsvarende så langt det passer. Det kalles kantprinsippet.
2. Når det er hensiktsmessig, kan kommunen tildele adressenummer etter vegadressens avstand fra veiens startpunkt, angitt i nærmeste hele ti-meter. Regelen om oddetall og partall gjelder også her. Det kalles avstandsprinsippet. Adressenummer gis fra godkjent atkomst til eiendommen, jf. matrikkelforskriften § 50 fjerde ledd.
3. I områder uten vei, for eksempel hytteområder, kan det gjennomføres såkalt områdeadressering. Man registrerer data for områdeadressering i prinsippet på samme måte som under pkt. 1.
4. Nummeret skal være et tall større eller lik 1 og mindre eller lik 9998. Ved behov kan det i tillegg til tallet brukes en etterfølgende bokstav. Bokstav skal bare brukes for å unngå omnummerering i tidligere tildelte adresser. Bokstav skal gis i alfabetisk rekkefølge.

§ 6. Retningslinjer for valg og skrivemåte av adressenavn

Ved valg av adressenavn skal følgende i størst mulig grad legges til grunn:

1. Navnet skal ikke kunne forveksles med andre offisielle stedsnavn i kommunen.
2. Bygge på lokal navnetradisjon.
3. Passe til stedet.
4. Navn bør være varierte.
5. Navnet bør ikke virke støtende eller komisk.
6. Navnet bør være lett å oppfatte, skrive og uttale.
7. En bør unngå å bruke navn på nålevende personer i adressenavna.
8. I størst mulig grad unngå like navn i nabokommuner/utrykningsområder.

§ 7. Skiltregler

1. Statens vegvesen har ansvar for å sette opp adressenavnskilt langs europa-, riks- og fylkesveier samt for veier som går ut fra nevnte veier.
2. Kommunen har ansvar for å sette opp adressenavnskilt for de veiene som ikke Statens vegvesen har ansvar for.
3. Eier eller fester av eiendommen som får tildelt adressenummer har ansvar for å sette opp, bekoste og vedlikeholde adressenummerskilt. Dette gjelder også skilt som viser hvilke adresser som er tilknyttet er vei (adresse-henvisningsskilt).

Adressenavnskilt skal være utformet som skilt nr. 729 i Statens vegvesens skiltnormal. Plassering, innhold og utforming framgår av skiltforskriften til Statens vegvesen.

Adressenummerskilt skal plasseres på en måte som tydelig angir hvilken bygning/eiendom de knytter seg til og alltid være plassert slik at de er lett synlig fra vei. Skiltet skal ha svarte tall og ev. bokstav samt svart kantbord på hvit eller grå reflekterende bunn. Skiltet skal også være lesbart i mørket. Er det vanskelig å se skilt fra veien skal et nummerskilt også settes opp ved innkjørselen, fortrinnsvis til høyre for innkjørselen. Skiltet kan settes opp på f.eks. postkassestativ eller på en impregnert pøle, men skiltet skal ikke settes nærmere veien enn 3 m fra vegkant.

Adresse-henvisningsskilt (som viser hvilke adressenummer som er knyttet til denne veien) skal også være tilpasset vegvesenets skiltnormal mht. skrift og utforming. Skiltene skal være av aluminium eller annet rustfritt og holdbart materiale. Skiltet skal ha svarte tall samt svart kantbord på hvit eller grå reflekterende bunn. Skiltet kan settes opp på f.eks. postkassestativ eller på en impregnert pøle, med skiltet skal ikke settes nærmere veien enn 3 m fra vegkant.

Adressenummerskilt ev. også *adresse-henvisningsskilt* skal settes opp så snart som råd etter at nødvendig adressevedtak er fattet eller når berørte bygg og tiltak tas i bruk. Skiltstørrelsen skal være minimum 150 mm i høyden. Bredden vil variere med sifferantallet som brukes, og skal være 150 mm for 1-sifret tall, ved flersifret tall øker bredden tilsvarende antall siffer.

Adressemyndigheten skal føre kontroll med at ovenstående regler blir fulgt og gi de nødvendige pålegg.

§ 8. Endring av adresse

Kommunen kan gjøre endringer i tildelt adresse dersom det er gode grunner for det. Kommunen bekoster her nye adressenummerskilt til de berørte.

Før en adresse kan endres så skal alle som eier en bygning/eiendom ha fått melding og fått mulighet til å uttale seg.

Medfører et tiltak at det blir behov for et nytt adresse-henvisningsskilt så skal tiltakshaver bekoste dette. Ved behov for omadressering av en vei som følge av et tiltak så må tiltakshaver bekoste nye adressenummerskilt til de berørte.

§ 9. Ikrafttreden

Disse bestemmelser trer i kraft når de er vedtatt av kommunestyret og lovlig kunngjort.

28. mars Nr. 363 2014

Forskrift om endring i forskrift om tiltak mot pærebrann, Gulen, Austrheim, Øygarden, Fjell, Bergen, Sund, Austevoll, Tysnes, Fitjar, Stord, Bømlo, Sveio, Haugesund, Tysvær, Karmøy, Bokn, Rennesøy, Finnøy, Randaberg, Stavanger, Sola, Sandnes, Klepp, Time, Gjesdal, Hå, Bjerkreim, Eigersund, Kristiansand, Solund, Høyanger, Masfjorden, Lindås, Radøy, Meland, Askøy, Osterøy, Samnanger, Os, Fusa, Kvinnherad, Etne, Vindafjord, Suldal, Hjelmeland, Strand, Forsand, Lund, Sokndal, Flekkefjord, Kvinesdal, Farsund, Lindesnes, Lyngdal, Mandal, Søgne, Vennesla, Birkenes, Lillesand, Askvoll, Naustdal, Førde, Gaular, Fjaler, Giske, Haram, Vestnes, Ålesund, Skodje og Sula kommuner, Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal, Aust-Agder og Vest-Agder

Hjemmel: Fastsett av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 28. mars 2014 med hjemmel i forskrift 1. desember 2000 nr. 1333 om planter og tiltak mot planteskadegjørere § 6, jf. lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 18, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 3. april 2014 kl. 15.30.

I

I forskrift 25. april 2007 nr. 435 om tiltak mot pærebrann gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Forskriften gjelder i følgende kommuner: Gulen, Austrheim, Øygarden, Fjell, Bergen, Sund, Austevoll, Tysnes, Fitjar, Stord, Bømlo, Sveio, Haugesund, Tysvær, Karmøy, Bokn, Rennesøy, Finnøy, Randaberg, Stavanger, Sola, Sandnes, Klepp, Time, Gjesdal, Hå, Bjerkreim, Eigersund, Kristiansand, Masfjorden, Jondal, Lindås, Radøy, Meland, Askøy, Osterøy, Samnanger, Os, Fusa, Kvinnherad, Etne, Vindafjord, Suldal, Hjelmeland, Strand, Forsand, Lund, Sokndal, Flekkefjord, Lindesnes, Mandal, Søgne, Songdalen, Marnadal, Askvoll, Naustdal, Førde, Flora, Bremanger, Gloppen, Gaular, Fjaler, Giske, Haram, Ålesund, Vestnes, Skodje og Sula kommuner, Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal og Vest-Agder.

§ 3 skal lyde:

a. *Bekjempelsessone*

Det opprettes en bekjempelsessone hvor følgende kommuner inngår:

- Haram, Giske og Ålesund i Møre og Romsdal fylke
- Flora og Askvoll i Sogn og Fjordane fylke
- Austrheim, Radøy, Øygarden, Meland, Askøy, Fjell, Bergen, Sund, Os, Austevoll, Kvinnherad, Fitjar, Stord, Bømlo og Sveio i Hordaland fylke
- Haugesund, Tysvær, Vindafjord, Karmøy, Bokn, Rennesøy, Finnøy, Randaberg, Strand, Stavanger, Sola, Sandnes, Klepp, Gjesdal, Time, Hå, Bjerkreim, Eigersund, Lund og Sokndal i Rogaland fylke
- Mandal og Søgne i Vest-Agder fylke.

b. *Observasjonssone*

Det opprettes en observasjonssone hvor følgende kommuner inngår:

- Skodje, Vestnes og Sula i Møre og Romsdal fylke
- Bremanger, Gloppen, Naustdal, Førde, Gaular, Fjaler og Gulen i Sogn og Fjordane fylke
- Masfjorden, Lindås, Osterøy, Samnanger, Fusa, Jondal, Tysnes og Etne i Hordaland fylke
- Suldal, Hjelmeland og Forsand i Rogaland fylke
- Flekkefjord, Lindesnes, Marnadal, Songdalen og Kristiansand i Vest-Agder fylke.

II

Endringene trer i kraft straks.

1. april Nr. 364 2014

Forskrift om jakt etter elg og rådyr, Asker kommune, Akershus

Hjemmel: Fastsett av Asker kommunestyre 1. april 2014 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt på fangst og vilt (viltloven) § 16, jf. forskrift 10. februar 2012 nr. 134 om forvaltning av hjortevilt § 8. Kunngjort 3. april 2014 kl. 15.30.

§ 1. Det er adgang til jakt etter elg og rådyr i Asker kommune.

§ 2. Minstearealet for jakt etter elg er 2 000 dekar.

Minstearealet for jakt etter rådyr er 600 dekar innenfor markagrensen.

Minstearealet for jakt etter rådyr er 250 dekar utenfor markagrensen.

Minstearealet for jakt etter rådyr er 150 dekar i kystsonen.

Kystsonen defineres som arealene sør for E18 og øst for Fv167 Røykenveien.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 29. november 2005 nr. 1529 om jakt etter elg og rådyr, Asker kommune, Akershus.

20. feb. Nr. 394 2014

Forskrift om adgang til jakt og minsteareal for jakt, med tilhørende jakttid, etter bever, Lunner kommune, Oppland

Hjemmel: Fastsett av Lunner kommunestyre 20. februar 2014 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 9, § 15 og § 16 og lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) § 9, § 24 og § 44, jf. delegeringsvedtak 2. april 1982 nr. 592 og delegeringsvedtak 30. april 2001 nr. 1670. Kunngjort 10. april 2014 kl. 14.15.

§ 1. *Arter*

Det er adgang til jakt etter bever i Lunner kommune.

§ 2. *Minsteareal/fordelingsgrunnlag*

Minstevannlengde for godkjenning av vald og fellingstillatelse og fordelingsgrunnlag for fellingskvote på bever settes til 5 km.

§ 3. *Jakttid*

Jakttid for bever er fra og med 1. oktober til og med 30. april, jf. forskrift 1. mars 2012 nr. 190 om jakt- og fangsttider samt sanking av egg og dun for jaktsesongene fra og med 1. april 2012 til og med 31. mars 2017 § 2.

24. mars Nr. 395 2014

Forskrift om forlenget jaktsesong for beverjakt, Våler kommune, Hedmark

Hjemmel: Fastsett av Våler kommunestyre 24. mars 2014 med hjemmel i forskrift 1. mars 2012 nr. 190 om jakt- og fangsttider samt sanking av egg og dun for jaktsesongene fra og med 1. april 2012 til og med 31. mars 2017 § 3, jf. lov 19. juni 2009 nr. 100. Kunngjort 10. april 2014 kl. 14.15.

§ 1. Med hjemmel i forskrift om jakt- og fangsttider samt sinking av egg og dun fastsatt for perioden 1. april 2012 til og med 31. mars 2017 § 3, Delegering av myndighet, utvider Våler kommune beverjakten med 15 dager fra 1. mai til og med 15. mai. Dette med virkning fra jaktseasonen 2013–14.

Jakttiden for bever i Våler kommune blir heretter sammenhengende fra 1. oktober til og med 15. mai.

§ 2. Forskriften har virkning fra 1. april 2014 til 31. mars 2017.

27. mars Nr. 396 2014

Forskrift for adressesetildeling og adresseforvaltning, Namsos kommune, Nord-Trøndelag

Hjemmel: Fastsatt av Namsos kommunestyre 27. mars 2014 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 101 om eigedomsregistrering (matrikkellova) og forskrift 26. juni 2009 nr. 864 om eiendomsregistrering (matrikkelforskriften) § 59. Kunngjort 10. april 2014 kl. 14.15.

§ 1. Adressemyndighet

Oppmålingsmyndigheten er kommunens adressemyndighet. Adressemyndigheten er ansvarlig for adresseforvaltningen i kommunen og skal adressere i henhold til lov om eigedomsregistrering (matrikkelloven) og tilhørende forskrifter, samt saksforberedende arbeid knyttet til navnsetting og skrivemåte av stedsnavn/adressenavn etter reglene i lov om stadnamn. Oppmålingsmyndigheten tildeler også adressesettilleggsnavn.

§ 2. Navnmyndighet

Kommunestyret er navnmyndighet og har ansvar for navnsetting og gjør herunder vedtak om skrivemåten av steds-/adressenavn etter reglene i lov om stadnamn.

Formannskapet skal oppnevne en gatenavnskomite.

Komiteen har ansvar for innsamling og forslag til steds-/adressenavn. Komiteen skal bestå av 5 medlemmer med like mange varamedlemmer.

Komiteen velges av formannskapet som også velger leder og nestleder. Ved valgene må det legges vekt på lokalhistorisk kunnskap. Funksjonstiden følger den kommunale valgperioden.

Gatenavnskomiteen er ansvarlig for å gi uttalelse på kommunens vegne om skrivemåten av steds-/adressenavn som kommunen ikke har vedtaksrett for.

De respektive historielag har rett til å uttale seg før komiteen avgir sin innstilling.

§ 3. Adresseparsellering – uttalelse vegnavnsforslag

Ved innføring og supplering av veiadresser så lager adressemyndigheten en oversikt over de enkelte adresseparsellene med angitt start- og endepunkt. Områdeadressering brukes i områder uten klart vegsystem.

Adressemyndigheten avgjør når det er behov for nye adresseparseller, alle riks-, fylkes- og kommunale veger skal ha egne adresser. Andre veger bør tildeles adressenavn når det er min. 7 stk. adresserbare objekter (boliger, hytter, større plasser etc. som bør ha adresse). Veier i nye reguleringsplaner tildeles veinavn så snart som mulig.

Der veier krysser kommunegrenser og det ikke er et naturlig skille, for eks. veikryss, bru eller lignende, så bør veiarsellene ha samme navn i begge kommunene og ha fortløpende adressenummerering.

Navnmyndigheten bestemmer navn og skrivemåte for de enkelte adresseparseller. Aktuelle lag, foreninger og privatpersoner i kommunen skal gis anledning til å komme med forslag til navn. Krysser veier kommunegrenser så skal nabokommune ha anledning til å komme med uttalelse.

§ 4. Regler for valg av adressenavn

Ved valg av adressenavn skal følgende i størst mulig grad legges til grunn;

- Følge reglene i stadnamnlova
- Bygge på lokal navnetradisjon
- Passe til stedet
- Navnene bør variere
- Være lett å skrive og uttale – unngå navn med tilnærmet lik skrivemåte og uttale
- Navn må ikke virke støtende eller komisk
- Navn på nålevende personer skal ikke brukes, navn på avdøde personer skal bare brukes kun når det er særlige grunner for dette
- Bruke endingen veg
- I størst mulig grad unngå like navn i nabokommuner/samme «uttrykningsområder».

§ 5. Regler for tildeling av adressenummer (husnummer)

Nummerering starter fra kommunesenteret og stiger utover mot kommunegrensa. Ligger vegen ikke i tilknytning til kommunesenteret starter nummereringen i den enden av vegen som er naturlig sett fra kommunesenteret.

Utenfor tettbygd strøk skal det nummereres etter avstandsprinsippet, det vil si nytt nummer for hver 10 m regnet fra vegens definerte startpunkt. I tettbygde strøk kan fortløpende nummerering foretas ev. i kombinasjon med avstandsprinsippet.

Adressenummer tildeles med like nummer (partall) på høyre side og ulike nummer (oddetall) på venstre side regnet fra vegens definerte startpunkt.

I områder med områdeadressering så tildeles adressenummer fortløpende.

§ 6. Regler for skilting

Kommunen har ansvar for å sette opp adressenavnskilt for de vegene som Statens Vegvesen ikke har ansvar for.

Eier eller fester av eiendommen som får tildelt adressenummer har ansvar for å sette opp, bekoste og vedlikeholde adressenummerskilt.

Alle skilt skal være utformet iht. adresseveilederens kapittel 11.

Adressenummerskilt skal plasseres på en måte som tydelig angir hvilken bygning/eiendom de knytter seg til og alltid være plassert slik at de er lett synlig fra vei. Er det vanskelig å se skilt fra vegen skal et nummerskilt også settes opp ved innkjørselen, fortrinnsvis til høyre for innkjørselen. Skiltet kan settes opp på f.eks. postkassestativ eller på en impregneret pæle, men skiltet skal ikke settes nærmere vegen enn 3 m fra vegkant.

Adresse-henvisningsskilt (som viser hvilke adressenummer som er knyttet til denne vegen). Skiltet kan settes opp på f.eks. postkassestativ eller på en impregneret pæle, men skiltet skal ikke settes nærmere vegen enn 3 m fra vegkant.

Adressenummerskilt ev. også adresse-henvisningsskilt skal settes opp så snart som råd etter at nødvendig adressevedtak er fattet eller når berørte bygg og tiltak tas i bruk.

Adressemyndigheten skal føre kontroll med at ovenstående regler blir fulgt og gi de nødvendige pålegg.

§ 7. Endring av tildelt adresse

Kommunen kan gjøre endringer i tildelt adresse dersom det er gode grunner for det. Kommunen bekoster her nye adressenummerskilt til de berørte.

Før en adresse kan endres så skal alle som eier en bygning/eiendom ha fått melding og fått mulighet til å uttale seg.

§ 8. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft når den er vedtatt av kommunestyret og lovlig kunngjort.

27. mars Nr. 397 2014

Forskrift om endring i forskrift om åpningstider for serverings- og kjenkesteder i Bydel Grünerløkka, Oslo kommune, Oslo

Hjemmel: Fastsatt av bydelsutvalget Grünerløkka 27. mars 2014 med hjemmel i bystyrets vedtak 12. juni 2013 sak 234, jf. byrådsak 105/2013, jf. forskrift 3. mai 2006 nr. 490 om serverings-, salgs- og skjenkebevillinger, Oslo kommune, Oslo, jf. lov 13. juni 1997 nr. 55 om serveringsvirksomhet (serveringsloven) § 15 og lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. (alkoholloven) § 4–4. Kunngjort 10. april 2014 kl. 14.15.

I

Forskrift 4. oktober 2012 nr. 971 om åpningstider for serverings- og skjenkesteder i Bydel Grünerløkka, Oslo kommune, Oslo gjøres det følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

§ 4. Utvidede åpningstider

Følgende steder kan få utvidet åpningstid inne til kl. 03.30:

Olaf Ryes plass 11

Brenneriveien 1–11 (alle numre)

Møllerveien 2–6 (alle numre)

Maridalsveien 3–19 (kun oddetallsnummer)

Adresser med fasade mot Birkelunden

Følgende steder kan få utvidet åpningstid inne til kl. 03.30 på helgekvalder (fredags- og lørdagskvalder, samt kvalder før offentlige hellig- og høytidsdager):

Trondheimsveien 113

Adresser med fasade mot Olaf Ryes plass med mindre annet følger av § 4 første ledd

Lørenveien 44 (Løren senter)

Adresser med fasade mot Alexander Kiellands plass.

Følgende steder kan få utvidet åpningstid ute til kl. 24.00:

Brenneriveien 1–11 (alle numre)

Møllerveien 2–6 (alle numre)

Maridalsveien 3–19 (kun oddetallsnummer)

Adresser med fasade mot Birkelunden

Seilduksgata 15.

Uteserveringer med åpningstid etter kl. 23.00 kan gis på vilkår av at musikk ikke spilles mellom kl. 23.00 og kl. 10.00. Overtredelse av vilkår kan medføre at stedets uteservering må stenge tidligere.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Dispensasjoner

For spesielle arrangementer, festivaler etc. kan Bydel Grünerløkka etter søknad gi dispensasjon til utvidet åpningstid ute til kl. 24 for andre adresser enn de som er nevnt i § 4. Dette er begrenset til områder regulert til friluftsliv eller grøntområder innenfor Bydel Grünerløkka.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Innskrenkning av åpningstid

Bydelen kan fastsette innskrenket åpningstider inne og ute for områder brutt ned til enkelteiendommer der det er erfaringsmessig støy og ordensmessige problemer.

Støyproblemer dokumentert gjennom advarsler, naboklager, lydmålinger og saksbehandling som gir pålegg om tiltak om å rette opp forholdene kan gi innskrenket åpningstid dersom forholdene ikke rettes opp innen angitt frist etter at serveringsstedet er gjort kjent med klagen.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Vedtak

Næringsetaten fatter vedtak om åpningstid for det enkelte sted basert på denne forskriften om åpningstider for Bydel Grünerløkka unntatt for søknader etter § 5 der bydelen setter åpningstid.

Bydelen fastsetter åpningstider i tvilstilfeller etter denne forskriften.

§ 8 skal lyde:

§ 8. Klage

Klage på vedtak om åpningstid skal sendes til Næringsetaten som er kommunens bevilgingsmyndighet. Næringsetaten forbereder klagesak for bydelsutvalget. Dersom bydelsutvalget opprettholder vedtaket sendes klagen til Fylkesmannen for endelig avgjørelse.

Ny § 9 skal lyde:

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder frem til 30. juni 2016.

II

Endringene trer i kraft straks.

3. april Nr. 398 2014

Forskrift om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever, Audnedal kommune, Vest-Agder

Hjemmel: Fastsett av Audnedal kommunestyre 3. april 2014 med hjemmel i forskrift 10. februar 2012 nr. 134 om forvaltning av hjortevilt § 7 og § 8 og forskrift 22. mars 2002 nr. 314 om forvaltning av hjortevilt og bever § 4 og § 5, jf. lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven). Kunngjort 10. april 2014 kl. 14.15.

§ 1. Det er adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever i Audnedal kommune.

§ 2. Minstearealet for godkjenning av vald og fellingsstillatelse, og fordelingsgrunnlag for fellingskvote på bever er som angitt i tabellen nedenfor. Minstearealene er like i hele kommunen.

<i>Viltart</i>	<i>Minsteareal i daa</i>
Elg	4000
Hjort	5000
Rådyr	500
Bever	1000

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 12. april 2005 nr. 308 om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever, Audnedal kommune, Vest-Agder.

3. april Nr. 399 2014

Forskrift om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever, Farsund kommune, Vest-Agder

Hjemmel: Fastsett av Farsund kommune ved viltneemnda 3. april 2014 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) § 16, forskrift 10. februar 2012 nr. 134 om forvaltning av hjortevilt § 7 og § 8 og forskrift 22. mars 2002 nr. 314 om forvaltning av hjortevilt og bever § 4 og § 5. Kunngjort 10. april 2014 kl. 14.15.

§ 1. Det er adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever i Farsund kommune.

§ 2. Minstearealet for godkjenning av vald og fellingstillatelse for elg, hjort og rådyr og fordelingsgrunnlag for fellingskvote på bever er som angitt i tabellen:

<i>Gjelder for:</i>	<i>Elg: Minsteareal i dekar</i>	<i>Hjort: Minsteareal i dekar</i>	<i>Rådyr: Minsteareal i dekar</i>	<i>Bever: Fordelingsgrunnlag</i>
Hele kommunen	9000	5000	300	Åpnet

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks og samtidig oppheves forskrift 13. april 2011 nr. 421 om adgang til jakt på elg, hjort, rådyr og bever, Farsund kommune, Vest-Agder.

8. april Nr. 400 2014

Forskrift om nedsatt konsesjonsgrense etter konsesjonsloven § 7, Porsgrunn kommune, Telemark

Hjemmel: Fastsett av Statens landbruksforvaltning 8. april 2014 med hjemmel i lov 28. november 2003 nr. 98 om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven) mv. § 7 første ledd, jf. delegeringsvedtak 28. november 2003 nr. 1401 og delegeringsvedtak 8. desember 2003 nr. 1479 § 6. Kunngjort 10. april 2014 kl. 14.15.

§ 1. Konsesjonsfriheten etter konsesjonsloven § 4 første ledd nr. 2 settes ut av kraft i Porsgrunn kommune i områder som nevnt i § 3 for ubebygde tomt som er regulert til boligformål.

§ 2. Konsesjonsfriheten etter konsesjonsloven § 4 første ledd nr. 4 settes ut av kraft i Porsgrunn kommune i områder som nevnt i § 3 for:

- Bebygd eiendom som er eller har vært i bruk som helårsbolig.
- Eiendom med bebyggelse som ikke er tatt i bruk som helårsbolig, herunder eiendom med bebyggelse under oppføring, i områder som i reguleringsplan etter plan- og bygningsloven er regulert til boligformål.

§ 3. Forskriften omfatter følgende gårdsnummer i Porsgrunn kommune:

1, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 69, 75, 76, 77, 80, 81, 82, og 83.

§ 4. Denne forskriften trer i kraft straks. Fra samme dato oppheves forskrift 23. november 1984 nr. 1912 i henhold til konsesjonsloven, Porsgrunn kommune, Telemark.

11. april Nr. 415 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Alta kommune, Finnmark

Hjemmel: Fastsett av Alta kommunestyre 11. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet

- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 416 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Alvdal kommune, Hedmark

Hjemmel: Fastsett av Alvdal kommunestyre 6. mars. 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø

- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
d) kreve terrenginngrep
e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 417 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Beiarn kommune, Nordland

Hjemmel: Fastsett av Beiarn kommunestyre 17. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med

sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 418 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Bindal kommune, Nordland

Hjemmel: Fastsett av Bindal kommunestyre 20. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunen adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 419 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Dovre kommune, Oppland**

Hjemmel: Fastsatt av Dovre kommunestyre 10. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 420 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Drangedal kommune, Telemark

Hjemmel: Fastsett av Drangedal kommunestyre 13. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 421 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Dyrøy kommune, Troms**

Hjemmel: Fastsett av Dyrøy kommunestyre 17. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter

- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 422 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Eidfjord kommune, Hordaland

Heimel: Fastsett av Eidfjord kommunestyre 31. mars 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskrifta skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndigheit til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfald, friluftsliv og folkehelse
 - b) kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
 - c) lokal næringsverksemd, medrekna leigekøyring.
- Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For behandlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. *Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal først opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfald, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- b) tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- a) gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfald i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområde i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterkøyring på eigedomen sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. *Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper*

Ei snøscooterløype skal ikkje

- a) vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- b) leggast i verneområde, føreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- c) vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta
- d) krevje terrenginngrep
- e) leggast i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Utan hinder av forbodet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillete å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegnar gitt i medhald av § 3.

§ 6. *Klage og motsegn*

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. *Plikt til å medverke til evaluering av forsøket*

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. *Ikraftsetjing og varigheit*

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

11. april Nr. 423 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Engerdal kommune, Hedmark

Hjemmel: Fastsatt av Engerdal kommunestyre 13. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 424 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Etnedal kommune, Oppland**

Hjemmel: Fastsatt av Etnedal kommunestyre 20. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 425 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Evenes kommune, Nordland**

Hjemmel: Fastsatt av Evenes kommunestyre 5. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- kreve terrenginngrep
- legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig.

Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 426 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Fauske kommune, Nordland

Hjemmel: Fastsatt av Fauske kommunestyre 13. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 427 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Flesberg kommune, Buskerud**

Hjemmel: Fastsatt av Flesberg kommunestyre 20. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjøre fart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- kreve terrenginngrep
- legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikraftttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 428 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Flå kommune, Buskerud

Hjemmel: Fastsett av Flå kommunestyre 20. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 429 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Fosnes kommune, Nord-Trøndelag**

Hjemmel: Fastsatt av Fosnes kommunestyre 27. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 430 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Gjerstad kommune, Aust-Agder**

Hjemmel: Fastsett av Gjerstad kommunestyre 23. januar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften

- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 431 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Gol kommune, Buskerud

Hjemmel: Fastsatt av Gol kommunestyre 4. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 432 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Grane kommune, Nordland

Hjemmel: Fastsett av Grane kommunestyre 18. desember 2013 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 433 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Grong kommune, Nord-Trøndelag**

Hjemmel: Fastsatt av Grong kommunestyre 6. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 434 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Grue kommune, Hedmark

Hjemmel: Fastsatt av Grue kommunestyre 27. januar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 435 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Hattfjelldal kommune, Nordland

Hjemmel: Fastsett av Hattfjelldal kommunestyre 19. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 436 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Hemnes kommune, Nordland

Hjemmel: Fastsett av Hemnes kommunestyre 11. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 437 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Hjartdal kommune, Telemark**

Heimel: Fastsett av Hjartdal kommunestyre 5. februar 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskrifta skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndigheit til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsverksemd, medrekna leigekjøring.

Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For behandlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal først opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfald, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- b) tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- a) gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfald i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområde i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterkøyring på eigedomen sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper

Ei snøscooterløype skal ikkje

- a) vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- b) leggest i verneområde, føreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- c) vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta
- d) krevje terrenginngrep
- e) leggest i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Utan hinder av forbodet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillette å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegnar gitt i medhald av § 3.

§ 6. Klage og motsegn

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. Plikt til å medverke til evaluering av forsøket

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. Ikraftsetjing og varigheit

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

11. april Nr. 438 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Hol kommune, Buskerud

Hjemmel: Fastsett av Hol kommunestyre 26. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 439 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Holtålen kommune, Sør-Trøndelag**

Hjemmel: Fastsett av Holtålen kommunestyre 13. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter

- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 440 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Hægebostad kommune, Vest-Agder

Hjemmel: Fastsatt av Hægebostad kommunestyre 13. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 441 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Høylandet kommune, Nord-Trøndelag

Hjemmel: Fastsatt av Høylandet kommunestyre 20. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 442 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Inderøy kommune, Nord-Trøndelag**

Hjemmel: Fastsatt av Inderøy kommunestyre 17. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 443 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Karlsøy kommune, Troms**

Hjemmel: Fastsett av Karlsøy kommunestyre 18. desember 2013 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- kreve terrenginngrep
- legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig.

Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 444 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Kautokeino kommune, Finnmark

Hjemmel: Fastsatt av Kautokeino kommunestyre 20. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 445 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Kvalsund kommune, Finnmark**

Hjemmel: Fastsatt av Kvalsund kommunestyre 20. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjøre fart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikraftttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 446 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Kviteseid kommune, Telemark

Hjemmel: Fastsett av Kviteseid kommunestyre 12. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 447 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Lierne kommune, Nord-Trøndelag**

Hjemmel: Fastsatt av Lierne kommunestyre 25. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 448 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Luster kommune, Sogn og Fjordane**

Heimel: Fastsett av Luster kommunestyre 30. januar 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskrifta skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndigheit til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- naturmangfald, friluftsliv og folkehelse
- kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- lokal næringsverksemd, medrekna leigekøyring.

Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For behandlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal først opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfald, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfald i plan- og influensområdet
- kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområda i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterløype på eigedomen sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper

Ei snøscooterløype skal ikkje

- vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- legast i verneområde, føreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta

- d) krevje terrenginngrep
- e) leggest i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Utan hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillete å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegnar gitt i medhald av § 3.

§ 6. *Klage og motsegn*

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. *Plikt til å medverke til evaluering av forsøket*

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. *Ikraftsetjing og varigheit*

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

11. april Nr. 449 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Meråker kommune, Nord-Trøndelag

Hjemmel: Fastsatt av Meråker kommunestyre 24. feruar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves 1. mai 2018.

11. april Nr. 450 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Midtre Gauldal kommune, Sør-Trøndelag

Hjemmel: Fastsett av Midtre Gauldal kommunestyre 27. januar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 451 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Målselv kommune, Troms**

Hjemmel: Fastsatt av Målselv kommunestyre 20. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 452 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Namdalseid kommune, Nord-Trøndelag

Hjemmel: Fastsatt av Namdalseid kommunestyre 20. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 453 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Namsos kommune, Nord-Trøndelag

Hjemmel: Fastsett av Namsos kommunestyre 27. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 454 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Namsskogan kommune, Nord-Trøndelag

Hjemmel: Fastsett av Namsskogan kommunestyre 21. januar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunen adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 455 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Nesseby kommune, Finnmark**

Hjemmel: Fastsatt av Nesseby kommunestyre 20. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 456 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Nesset kommune, Møre og Romsdal

Hjemmel: Fastsett av Nesset kommunestyre 12. desember 2013 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 457 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Nissedal kommune, Telemark**

Hjemmel: Fastsett av Nissedal kommunestyre 27. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter

- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 458 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Nord-Fron kommune, Oppland

Heimel: Fastsett av Nord-Fron kommunestyre 18. februar 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfald, friluftsliv og folkehelse
 - b) kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
 - c) lokal næringsverksemd, medrekna leigekøyring.
- Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For behandlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. *Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal først opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfald, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- b) tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- a) gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfald i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområde i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterkøyring på eigedomen sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. *Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper*

Ei snøscooterløype skal ikkje

- a) vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- b) leggast i verneområde, føreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- c) vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta
- d) krevje terrenginngrep
- e) leggast i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Utan hinder av forbodet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillete å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegnar gitt i medhald av § 3.

§ 6. *Klage og motsegn*

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. *Plikt til å medverke til evaluering av forsøket*

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. *Ikraftsetjing og varigheit*

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

11. april Nr. 459 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Nore og Uvdal kommune, Buskerud

Hjemmel: Fastsett av Nore og Uvdal kommunestyre 10. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 460 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Nærøy kommune, Nord-Trøndelag**

Hjemmel: Fastsett av Nærøy kommunestyre 6. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 461 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Oppdal kommune, Sør-Trøndelag**

Hjemmel: Fastsett av Oppdal kommunestyre 29. januar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- kreve terrenginngrep
- legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig.

Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 462 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Overhalla kommune, Nord-Trøndelag

Hjemmel: Fastsatt av Overhalla kommunestyre 17. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 463 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Osen kommune, Sør-Trøndelag**

Hjemmel: Fastsatt av Osen kommunestyre 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjøre fart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikraftttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 464 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Os kommune, Hedmark

Hjemmel: Fastsett av Os kommunestyre 30. januar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 465 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Rana kommune, Nordland**

Hjemmel: Fastsatt av Rana kommunestyre 11. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikraftttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 466 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Rendalen kommune, Hedmark**

Hjemmel: Fastsett av Rendalen kommunestyre 19. desember 2013 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften

- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 467 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Rennebu kommune, Sør-Trøndelag

Hjemmel: Fastsatt av Rennebu kommunestyre 19. desember 2013 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 468 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Rindal kommune, Møre og Romsdal

Hjemmel: Fastsett av Rindal kommunestyre 12. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 469 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Rissa kommune, Sør-Trøndelag**

Hjemmel: Fastsatt av Rissa kommunestyre 11. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 470 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Rollag kommune, Buskerud

Hjemmel: Fastsatt av Rollag kommunestyre 13. desember 2013 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 471 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Røros kommune, Sør-Trøndelag

Heimel: Fastsett av Røros kommunestyre 30. januar 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskrifta skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndigheit til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsverksemd, medrekna leigekøyning.

Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For behandlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal først opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- b) tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- a) gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområde i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterkøyring på eigedom sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper

Ei snøscooterløype skal ikkje

- a) vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- b) leggst i verneområde, foreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- c) vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta
- d) krevje terrenginngrep
- e) leggst i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Utan hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillete å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegner gitt i medhald av § 3.

§ 6. Klage og motsegn

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. Plikt til å medverke til evaluering av forsøket

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. Ikraftsetjing og varigheit

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

11. april Nr. 472 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Røyrvik kommune, Nord-Trøndelag

Hjemmel: Fastsett av Røyrvik kommunestyre 30. januar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunen adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 473 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Salangen kommune, Troms**

Hjemmel: Fastsatt av Salangen kommunestyre 14. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 474 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Saltdal kommune, Nordland

Hjemmel: Fastsett av Saltdal kommunestyre 12. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 475 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Selbu kommune, Sør-Trøndelag**

Hjemmel: Fastsett av Selbu kommunestyre 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter

- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 476 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Sigdal kommune, Buskerud

Hjemmel: Fastsett av Sigdal kommunestyre 20. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 477 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Sirdal kommune, Vest-Agder

Heimel: Fastsett av Sirdal kommunestyre 13. mars 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskrifta skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndigheit til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfald, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsverksemd, medrekna leigekøyring.

Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For behandlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal først opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfald, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- b) tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- a) gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfald i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområde i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterkøyring på eigedomen sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper

Ei snøscooterløype skal ikkje

- a) vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- b) leggest i verneområde, føreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- c) vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta
- d) krevje terrenginngrep
- e) leggest i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Utan hinder av forbodet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillete å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegnar gitt i medhald av § 3.

§ 6. Klage og motsegn

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. Plikt til å medverke til evaluering av forsøket

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. Ikraftsetjing og varigheit

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

11. april Nr. 478 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Skånland kommune, Troms**

Hjemmel: Fastsett av Skånland kommunestyre 24. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 479 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Snåsa kommune, Nord-Trøndelag**

Hjemmel: Fastsett av Snåsa kommunestyre 28. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- kreve terrenginngrep
- legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig.

Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 480 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Steinkjer kommune, Nord-Trøndelag

Hjemmel: Fastsatt av Steinkjer kommunestyre 26. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 481 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Surnadal kommune, Møre og Romsdal**

Heimel: Fastsett av Surnadal kommunestyre 20. mars 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskrifta skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndigheit til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfald, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsverksemd, medrekna leigekøyring.

Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For behandlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal først opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfald, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- b) tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- a) gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfald i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområde i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterkøyring på eigedomen sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper

Ei snøscooterløype skal ikkje

- a) vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- b) leggst i verneområde, føreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- c) vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta
- d) krevje terrenginngrep
- e) leggst i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Utan hinder av forbodet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillete å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegnar gitt i medhald av § 3.

§ 6. Klage og motsegn

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. *Plikt til å medverke til evaluering av forsøket*

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. *Ikraftsetjing og varigheit*

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

11. april Nr. 482 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Sør-Aurdal kommune, Oppland

Hjemmel: Fastsett av Sør-Aurdal kommunestyre 20. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 483 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Sørfold kommune, Nordland**

Hjemmel: Fastsatt av Sørfold kommunestyre 13. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 484 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Sørreisa kommune, Troms**

Hjemmel: Fastsett av Sørreisa kommunestyre 10. desember 2013 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften

- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 485 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Tinn kommune, Telemark

Heimel: Fastsett av Tinn kommunestyre 27. februar 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskrifta skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndigheit til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfald, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsverksemd, medrekna leigekøyring.

Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For handlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. *Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal først opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfald, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- b) tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- a) gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfald i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområde i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterkøyring på eigedom sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. *Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper*

Ei snøscooterløype skal ikkje

- a) vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- b) leggest i verneområde, foreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- c) vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta
- d) krevje terrenginngrep
- e) leggest i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Utan hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillete å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegner gitt i medhald av § 3.

§ 6. *Klage og motsegn*

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. *Plikt til å medverke til evaluering av forsøket*

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. *Ikraftsetjing og varigheit*

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

11. april Nr. 486 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Tokke kommune, Telemark

Hjemmel: Fastsett av Tokke kommunestyre 4. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 487 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Tolga kommune, Hedmark**

Hjemmel: Fastsett av Tolga kommunestyre 27. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 488 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Trysil kommune, Hedmark

Hjemmel: Fastsatt av Trysil kommunestyre 18. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 489 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Tydal kommune, Sør-Trøndelag

Hjemmel: Fastsatt av Tydal kommunestyre 13. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 490 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Tynset kommune, Hedmark

Hjemmel: Fastsatt av Tynset kommunestyre 18. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunen adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 491 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Valle kommune, Aust-Agder**

Heimel: Fastsett av Valle kommunestyre 26. februar 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskrifta skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndigheit til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsverksemd, medrekna leigekjøring.

Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For behandlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal først opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfald, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- b) tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- a) gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfald i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområde i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterkøyring på eigedomen sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper

Ei snøscooterløype skal ikkje

- a) vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- b) leggest i verneområde, føreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- c) vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta
- d) krevje terrenginngrep
- e) leggest i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Utan hinder av forbodet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillette å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegnar gitt i medhald av § 3.

§ 6. Klage og motsegn

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. Plikt til å medverke til evaluering av forsøket

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. Ikraftsetjing og varigheit

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

11. april Nr. 492 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Vang kommune, Hedmark

Heimel: Fastsett av Vang kommunestyre 20. februar 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskrifta skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndigheit til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfald, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsverksemd, medrekna leigekøyring.

Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For behandlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal først opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfald, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- b) tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- a) gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfald i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområde i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterkøyring på eigedomen sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper

Ei snøscooterløype skal ikkje

- a) vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- b) leggest i verneområde, føreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- c) vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta
- d) krevje terrenginngrep
- e) leggest i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Utan hinder av forbodet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillete å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegnar gitt i medhald av § 3.

§ 6. Klage og motsegn

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. Plikt til å medverke til evaluering av forsøket

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. Ikraftsetjing og varigheit

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

11. april Nr. 493 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Vefsn kommune, Nordland**

Hjemmel: Fastsett av Vefsn kommunestyre 29. januar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter

- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 494 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Verdal kommune, Nord-Trøndelag

Hjemmel: Fastsatt av Verdal kommunestyre 31. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 495 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Vestre Slidre kommune, Oppland

Heimel: Fastsett av Vestre Slidre kommunestyre 27. mars 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskrifta skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndigheit til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfald, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsverksemd, medrekna leigekøyring.

Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For behandlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal først opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfald, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- b) tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- a) gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfald i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområde i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterkøyring på eigedomen sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper

Ei snøscooterløype skal ikkje

- a) vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- b) leggst i verneområde, føreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- c) vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta
- d) krevje terrenginngrep
- e) leggst i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Utan hinder av forbodet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillete å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegnar gitt i medhald av § 3.

§ 6. Klage og motsegn

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. Plikt til å medverke til evaluering av forsøket

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. Ikraftsetjing og varigheit

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

11. april Nr. 496 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Vinje kommune, Telemark**

Heimel: Fastsett av Vinje kommunestyre 13. februar 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskrifta skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndigheit til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfald, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsverksemd, medrekna leigekøyring.

Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For behandlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal førast opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfald, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- b) tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- a) gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfald i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområde i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterløyper på eigedomen sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper

Ei snøscooterløype skal ikkje

- a) vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- b) leggest i verneområde, føreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- c) vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta
- d) krevje terrenginngrep
- e) leggest i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Utan hinder av forbodet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillete å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegnar gitt i medhald av § 3.

§ 6. Klage og motsegn

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. Plikt til å medverke til evaluering av forsøket

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. *Ikraftsettning og varigheit*

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

11. april Nr. 497 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Våler kommune, Hedmark**

Hjemmel: Fastsatt av Våler kommunestyre 17. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig.

Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 498 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Åfjord kommune, Sør-Trøndelag

Hjemmel: Fastsatt av Åfjord kommunestyre 11. desember 2013 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 499 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Ål kommune, Buskerud**

Hjemmel: Fastsatt av Ål kommunestyre 13. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikraftttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den blir stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

11. april Nr. 500 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Åseral kommune, Vest-Agder

Heimel: Fastsett av Åseral kommunestyre 5. februar 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskrifta skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndigheit til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfald, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsverksemd, medrekna leigekøyring.

Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For behandlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal først opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfald, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- b) tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- a) gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfald i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområde i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterløyper på eigedomen sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper

Ei snøscooterløype skal ikkje

- a) vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- b) leggest i verneområde, foreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- c) vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta
- d) krevje terrenginngrep
- e) leggest i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Utan hinder av forbodet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillete å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegnar gitt i medhald av § 3.

§ 6. Klage og motsegn

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. Plikt til å medverke til evaluering av forsøket

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. Ikraftsetjing og varigheit

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

11. april Nr. 501 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Åsnes kommune, Hedmark**

Hjemmel: Fastsatt av Åsnes kommunestyre 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 11. april 2014. Kunngjort 14. april 2014 kl. 17.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

19. mars Nr. 502 2014**Forskrift om minsteareal for elg, Brønnøy kommune, Nordland**

Hjemmel: Fastsett av Brønnøy kommune ved Viltforvaltningsgruppen 19. mars 2014 med hjemmel i forskrift 10. februar 2012 nr. 134 om forvaltning av hjortevilt § 8, jf. lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven). Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Minstearealet for godkjenning av vald i Brønnøy kommune er 2000 dekar.

§ 2. Denne forskrift trer i kraft 19. mars 2014.

Samtidig oppheves forskrift 14. mai 2003 nr. 1096 om minsteareal for elg, Brønnøy kommune, Nordland,

26. mars Nr. 503 2014**Forskrift om utvidet jakttid på bever for jaktseongene fra og med 1. april 2014 til og med 31. mars 2017, Løten kommune, Hedmark**

Hjemmel: Fastsett av Løten kommune 26. mars 2014 med hjemmel i forskrift 1. mars 2012 nr. 190 om jakt- og fangsttider samt sanking av egg og dun for jaktseongene fra og med 1. april 2012 til og med 31. mars 2017 § 3. pkt. 3, jf. lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) og lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven). Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Utvidet jakttid på bever

Jakttiden for bever i Løten kommune utvides med 15 dager fra og med 1. mai til og med 15. mai. Jakttiden for bever i hele Løten kommune blir heretter sammenhengende fra 1. oktober til og med 15. mai.

§ 2. Ikrafttreden

Forskriften har virkning fra 1. mai 2014 til 31. mars 2017.

8. april Nr. 504 2014**Forskrift om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever, Kviteseid kommune, Telemark**

Heimel: Fastsett av Kviteseid kommune 8. april 2014 med heimel i forskrift 10. februar 2012 nr. 134 om forvaltning av hjortevilt, og forskrift 22. mars 2002 nr. 314 om forvaltning av hjortevilt og bever § 4 og § 5, jf. lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) § 16. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Det er adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever Kviteseid kommune.

§ 2. Minsteareal for godkjenning av vald og fellingstillatelse og fordelingsgrunnlag er som angitt i tabell.

Heile/Deler av kommunen	Elg: Minsteareal i daa	Hjort: Minsteareal i daa	Rådyr: Minsteareal i daa	Bever: Minsteareal i daa
Heile kommunen	5 000	3 000	500	Åpnet minsteareal

§ 3. Denne forskrifta trer i kraft straks og samtidig vert forskrift 15. juni 2010 nr. 909 om adgang etter elg, hjort, rådyr og bever, Kviteseid kommune, Telemark oppheva.

9. april Nr. 505 2014

Forskrift om minsteareal for elg, hjort og rådyr, Røros kommune, Sør-Trøndelag

Hjemmel: Fastsatt av Røros kommune, Plan, drift og landbruk, 9. april 2014 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 16, lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) kap. V og forskrift 10. februar 2012 nr. 134 om forvaltning av hjortevilt § 7 og § 8. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Det er i Røros kommune åpnet for jakt på elg, hjort og rådyr.

§ 2. Minsteareal for elg er:

- 8000 daa for Røros østre Statskog/allmenning.
- 1500 daa for Tammeshalvøya
- 4000 daa for resten av kommunen.

§ 3. Minsteareal for hjort er 100 000 daa.

§ 4. Minsteareal for rådyr er 500 daa.

§ 5. Forskriften trer i kraft fra 1. mai 2014.

Samtidig oppheves det som gjelder åpning av jakt på elg og rådyr i Røros kommune i forskrift 30. mai 2001 nr. 642 om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever, Frøya, Holtålen, Malvik, Melhus, Oppdal, Rennebu, Røros, Skaun og Snillfjord kommuner, Sør-Trøndelag. Samt det som gjelder minsteareal for elg og rådyr i Røros kommune i samme forskrift.

I tillegg oppheves forskrift 24. juni 2009 nr. 944 om åpning av jakt etter hjort, Røros kommune, Sør-Trøndelag.

11. april Nr. 506 2014

Forskrift om adgang til jakt etter rådyr, Randaberg kommune, Rogaland

Hjemmel: Fastsatt av Viltneimda 26. november 2013 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) og lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven). Stadfestet av Rådmannen i Randaberg 11. april 2014. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Det er adgang til jakt etter rådyr i Randaberg kommune. Minstearealet er 300 daa.

§ 2. Forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves det som gjelder Randaberg i forskrift 4. mai 2001 nr. 529 om adgang til jakt etter elg, hjort, rådyr og bever, Sandnes, Stavanger, Haugesund, Hå, Klepp, Time, Gjesdal, Sola, Randaberg, Forsand, Strand, Hjelmeland, Suldal, Sauda, Rennesøy, Bokn, Tysvær og Karmøy kommuner, Rogaland.

14. april Nr. 507 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Balsfjord kommune, Troms

Hjemmel: Fastsatt av Balsfjord kommunestyre 11. desember 2013 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 14. april 2014. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med

sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

14. april Nr. 508 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Bardu kommune, Troms

Hjemmel: Fastsett av Bardu kommunestyre 19. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 14. april 2014. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunen adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

14. april Nr. 509 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Folldal kommune, Hedmark**

Hjemmel: Fastsatt av Folldal kommunestyre 13. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 14. april 2014. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

14. april Nr. 510 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Fyresdal kommune, Telemark

Heimel: Fastsett av Fyresdal kommunestyre 30. januar 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 14. april 2014. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. *Formål*

Forskrifta skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndigheit til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfald, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsverksemd, medrekna leigekjøring.

Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For behandlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal først opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfald, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- b) tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- a) gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfald i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområde i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterkøyring på eigedomen sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper

Ei snøscooterløype skal ikkje

- a) vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- b) leggest i verneområde, føreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- c) vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta
- d) krevje terrenginngrep
- e) leggest i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Utan hinder av forbodet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillete å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegnar gitt i medhald av § 3.

§ 6. Klage og motsegn

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. Plikt til å medverke til evaluering av forsøket

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. Ikraftsetjing og varigheit

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

14. april Nr. 511 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Krødsherad kommune, Buskerud**

Hjemmel: Fastsett av Krødsherad kommunestyre 3. april 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 14. april 2014. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter

- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

14. april Nr. 512 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Lavangen kommune, Troms

Hjemmel: Fastsett av Lavangen kommunestyre 21. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 14. april 2014. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. *Forholdet til andre lover*

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. *Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper*

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. *Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper*

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

14. april Nr. 513 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Lesja kommune, Oppland

Hjemmel: Fastsatt av Lesja kommunestyre 27. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 14. april 2014. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

14. april Nr. 514 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Lødingen kommune, Nordland**

Hjemmel: Fastsatt av Lødingen kommunestyre 3. april 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 14. april 2014. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

14. april Nr. 515 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Nes kommune, Buskerud**

Hjemmel: Fastsatt av Nes kommunestyre 13. februar 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 14. april 2014. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig.

Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

14. april Nr. 516 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Seljord kommune, Telemark

Heimel: Fastsett av Seljord kommunestyre 3. april 2014 med heimel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 14. april 2014. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Formål

Forskrifta skal gi grunnlag for å undersøke verknadene av at kommunane får myndigheit til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfald, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunen si praktisering av løyve- og dispensasjonsreglane i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsverksemd, medrekna leigekøyring.

Forskrifta skal sikre ei heilskapleg vurdering av aktuelle interesser når slike løyper blir etablerte.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjeld med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

For behandlinga av planar etter forskrifta gjeld plan- og bygningslova § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med dei unntak og særreglar som følgjer av forskrifta her.

§ 3. Kommunen sitt høve til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å køyre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal først opp i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal visast i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinja markerer traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllande føresegnar for bruken av løypene. Føresegnene skal minst innehalde reglar om køyrefart, og dessutan tidspunkt og tidsrom for køyring.

I planarbeidet skal kommunen ta omsyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfald, bustad- og hytteområde, kulturminner og kulturmiljø
- b) tryggleiken for dei som køyrer og andre.

Planforslaget skal

- a) gjere greie for verknadene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfald i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområda der løypene blir planlagde og vurdere betydninga av desse områda opp mot andre friluftsområde i kommunen.

Kommunen kan ikkje treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlege grunneigarar har gitt samtykke til snøscooterkøyring på eigedomen sin. Fjellstyret gir samtykke for køyring på statsallmenningane.

§ 4. Avgrensingar i høvet til å etablere snøscooterløyper

Ei snøscooterløype skal ikkje

- a) vere i strid med arealføremålet og føresegnene i arealplan, jf. plan- og bygningslova § 11–6 og § 12–4
- b) leggast i verneområde, føreslåtte verneområde eller nasjonale villreinområde
- c) vere til vesentleg skade eller ulempe for reindrifta
- d) krevje terrenginngrep
- e) leggast i skredutsette område eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Utan hinder av forbodet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillete å køyre med snøscooter på snødekt mark i løyper oppretta etter § 3 i forskrifta her, innanfor dei rammene som følgjer av føresegnar gitt i medhald av § 3.

§ 6. Klage og motsegn

Kommunen sitt vedtak etter forskrifta kan påklagast etter føresegnene i plan- og bygningslova § 1–9. Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningslova § 11–15 tredje ledd gjeld ikkje for kommunestyret sitt vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

Reglane om myndigheit til å fremje motsegn i plan- og bygningslova § 5–4 gjeld for kommunen sitt vedtak etter forskrifta. Støy eller andre negative verknader for lokalt friluftsliv gir grunnlag for motsegn etter plan- og bygningslova § 5–4 første ledd. Ved behandling av saker om motsegn kan departementet prøve alle sider av saka.

§ 7. Plikt til å medverke til evaluering av forsøket

Kommunar som deltek i forsøket, pliktar å medverke til evalueringa av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annan informasjon som blir etterspurd, og gjere plandokument og anna materiale tilgjengeleg. Kommunar pliktar å føre register over ulykker med snøscooter og over brot på forskrifta her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter, som kommunen vert kjent med.

§ 8. Ikraftsetjing og varigheit

Forskrifta trer i kraft straks ho er stadfesta av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og blir oppheva seinast 31. desember 2018.

14. april Nr. 517 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Stor-Elvdal kommune, Hedmark**

Hjemmel: Fastsatt av Stor-Elvdal kommunestyre 9. april 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 14. april 2014. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikraftttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

14. april Nr. 518 2014

Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Verran kommune, Nord-Trøndelag

Hjemmel: Fastsett av Verran kommunestyre 27. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 14. april 2014. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. Bruk av snøscooterløypene

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. Klage og innsigelse

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

§ 8. Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

14. april Nr. 519 2014**Forskrift om kommunalt forsøk med snøscooterløyper, Åmli kommune, Aust-Agder**

Hjemmel: Fastsatt av Åmli kommunestyre 27. mars 2014 med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning § 3 og § 5, jf. delegeringsvedtak 11. desember 1992 nr. 1050. Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 14. april 2014. Kunngjort 15. april 2014 kl. 14.20.

§ 1. Formål

Forskriften skal gi grunnlag for å undersøke virkningene av at kommunene gis myndighet til å etablere snøscooterløyper i snødekt utmark og på islagte vassdrag for

- a) naturmangfold, friluftsliv og folkehelse
- b) kommunens praktisering av tillatelses- og dispensasjonsbestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter
- c) lokal næringsvirksomhet, herunder leiekjøring.

Forskriften skal sikre en helhetlig vurdering av berørte interesser når slike løyper etableres.

§ 2. Forholdet til andre lover

Lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter gjelder med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

For behandlingen av planer etter forskriften gjelder plan- og bygningsloven § 3–1 til § 5–6 og § 10–1 til § 13–4 med de unntak og særregler som følger av forskriften her.

§ 3. Kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper

Kommunen kan etablere løyper for å kjøre snøscooter i snødekt utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Traséen skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traséen. Til planen skal kommunen også gi utfyllende bestemmelser for bruken av løypene. Bestemmelsene skal minst inneholde regler om kjørefart samt tidspunkt og tidsrom for kjøring.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype før private og offentlige grunneiere har samtykket i snøscooterkjøring over deres eiendom. For statsallmenningene gis samtykke av fjellstyret.

§ 4. Begrensninger i adgangen til å etablere snøscooterløyper

En snøscooterløype skal ikke

- a) stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 11–6 og § 12–4
- b) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder
- c) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften
- d) kreve terrenginngrep
- e) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng.

§ 5. *Bruk av snøscooterløypene*

Uten hinder av forbudet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3 og § 4a, er det tillatt å kjøre med snøscooter på snødekt mark i løyper opprettet etter § 3 i forskriften her, innenfor de rammer som følger av bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 6. *Klage og innsigelse*

Kommunens vedtak etter forskriften kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1–9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans.

Plan- og bygningsloven § 11–15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.

For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5–4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5–4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 7. *Plikt til å medvirke til evaluering av forsøket*

Kommuner som deltar i forsøket, plikter å medvirke til evalueringen av forsøket ved å opplyse om forvaltningspraksis eller annen informasjon som etterspørres, og gjøre plandokumenter og annet materiale tilgjengelig. Kommuner plikter å føre register over ulykker med snøscooter og over brudd på forskriften her og på lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag med forskrifter som kommunen blir kjent med.

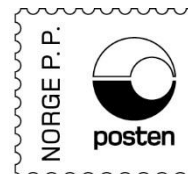
§ 8. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft straks den er stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppheves senest 31. desember 2018.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2014-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
----	------------------	------	---------	-------------------

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016 Vik
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og beredskapsdepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringsskjema til Lovdata via nettstedet www.lovdata.no/lovtidend/kunngjoring.

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2014 koster	Avd. I	kr 1590	kr 2375	kr 3285
	Avd. I og II	kr 1980	kr 3430	kr 4855

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no – også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vik
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Faks 23 11 83 01
E-post: ltavd1@lovdata.no